

தமிழர் இசையியல்

தமிழர் கலையக
இசை, நாட்டிய பாடத்திட்டத்திற்கு
அமைந்த அறிமுறை நூல்

பருவம் 1- 2 - 3

தமிழர் இசையியல்

அ. ஜான் பிரிட்டோ

இசையியலாளர்

முன்னாள் விரிவுரையாளர்

தமிழ்நாடு அரசு இசைக்கல்லூரி
சென்னை - 600028. இந்தியா.

வெளியீடு

தமிழர் கலையகம் - டோர்ட்முண்ட்

Thamilar Kalaiyagam
Rheinischestr. 130-132
44147 Dortmund
Deutschland (Germany)

நூல் விளக்கக் குறிப்பு

தலைப்பு:	தமிழர் இசையியல்
நூற்பொருள்:	இசை, நாட்டியம், தாளவாச்சியம்.
ஆசிரியர்:	இசையியலாளர், அ. ஜான் பிரிட்டோ
படிகள்:	500
பக்கங்கள்:	122
அளவு:	18 செ.மீ X 23 செ.மீ
அட்டைப்படம்:	செல்வநாயகம் கேசவன்
நிழற்படங்கள்:	அருணதாஸ் சின்னத்துரை, வாகீசன் சின்னத்துரை
வரைபடங்கள்:	சி. நோய்
எழுத்துப்பிழை திருத்தம்:	சசிகலா பொன்னம்பலம்
கணனி வடிவமைப்பு:	ஜெ. குமாரசாமி
வெளியீட்டாளரும் பதிப்புரிமைபும்:	தமிழர் கலையகம் - டோட்முண்ட் Thamilar Kalaiyagam Rheinischestr. 130-132 44147 Dortmund Deutschland (Germany)
வெளியீடு (03):	16. 06. 2002
அச்சிட்லோர்:	ராஜி பதிப்பகம் Rombergstr. 10 59436 Holzwickede Deutschland (Germany)

அணிந்துரை

எங்கள் முன்னோர் ஏற்றி வளர்த்த
சுந்தர தமிழிசை மீண்டும் துலங்கிட
செந்தமிழ் மணக்க தேனாய் இனித்திட
உங்கள் கையில் “இசையியல்”

தமிழ் மக்கள் தங்கள் திறமைகளை, பெருமைகளை உணர்ந்து விழிக்கவேண்டும். விடிவை நோக்கவேண்டும். தமிழ் எதிலும் தழைக்கவேண்டும். நமது முதாதையர் தமிழிசையைப் பேணி, ஆழமான ஆய்வுகளை செய்துள்ளார்கள் அது மறைக்கப்பட்டு, சமசுக்கிருத சொற்களை புகுத்தி தங்கள் இசையாக்கி உண்மையை புதைத்துவிட்டனர் ஆரியர். தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய மொழிபேசும் மக்களிடையே உலவிய செவ்விசைக்குள் எப்படியோ சமசுக்கிருத சொற்களைப் புகுத்திவிட்டனர், அவர்கள் தனதாக்கும் தன்மை செயல்ப்பட தமிழ்மக்களின் உறக்கமும் சாதகமாகி விட்டது. புரியாத சமசுக்கிருத சொற்களோடு இசைமாணவர் இன்னுமா திக்கி திணறவேண்டு? எமது மொழியில் எல்லாம் இருக்கையில் அன்னியமொழியே தஞ்சமென அல்லல்படுவது முட்டாள்தனம். இதற்கு முடிவும், விடிவும் காணவே இசை மாணவருக்காக “தமிழர் இசையியல்” வெளிவந்துள்ளது. இதை ஆக்கி எமக்களித்த திரு. ஜான் பிரிட்டோ அவர்கள் எல்லோராலும் மனமாற பாராட்டப் படவேண்டியவர். தனித்தமிழில் முழுவதுமாய் ஆக்கித் தந்தது பெருமைக்குரியது. சமசுக்கிருத சொற்களை களைந்தமை தேவையற்றது, வீண்வேலை என்று புலம்புவதை மானமுள்ள தமிழர் எவரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

இந்த அரியநூல் உங்கள் கையில் தவழ்வது தமிழை அரியணை ஏற்றவே. இந்த நூலில் சிறப்புகள் நிறையவுண்டு. அவற்றில் சிலவற்றை கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

வானவில்லின் ஏழுநிறங்களிலிருந்து பெருகிடும் நிறங்கள் எண்ணிலடங்கா. அது போன்றே 7 சுரங்களின் தன்மை என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்தி விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. தாட்டுவரிசை, தாள அசை (எண்ணிக்கை), முன்னர் பின்னர் பாகங்கள் இன்னும் பலவற்றிற்கு எவரும் எளிதில் புரிந்து பயில விளக்கப் படங்கள் தந்துள்ளமை புதியது. ப்ரதமகாலம், திவிதீயகாலம், சதுர்த்தகாலம் இப்படியான சொற்கள் புரியாது தடுமாறும் மாணவர்க்கு இந்த வேகநெறி படத்தோடுக் கூடிய விளக்கம் நிச்சயமாக கைகொடுக்கும்.

இராக இலக்கண கீதம் கண்டேன், தூயதமிழில், சுரப்பெயர்கள், (சுரஸ்தான) சுரங்கள் நிலைப்பெயர்கள் சகலமும் இயற்றமை பெருமைக்குரியது. இன்னும் எத்தனையோ சிறப்புகள் உண்டு.

“தமிழர் இசையியல்” நூல் இசைமாணவர்களின் வேகமான முன்னேற்றத்திற்கு சீரிய வழி வகுக்கும்.

“சங்கீத பூசணம்”
செ. செல்வச்சீராளன்
Masuren Weg. 1
53119 Bonn

ஆசிரியர் உரை

தெளிவான உணர்வுப்பூர்வமான கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு ஒருவருடைய தாய்மொழி சிறந்த ஊடகமாகும். அழகுணர்ச்சிப் பூர்வமான கலைப்பாதையிலும் தாய்மொழி சிறந்த ஊடகமாகும். தாய்மொழிப்பற்றில் தலைசிறந்தவர்களாக ஈழத்தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். வாழும் இடங்களிலெல்லாம் தமிழ்மொழியை, தமிழ்க்கலைகளை வளர்த்து வாழ்கின்றார்கள்.

ஈழத்து ஆறுமுகநாவலரின் அருந்தமிழ்த்தொண்டு கடல்கடந்து தமிழ் வளர்த்தது. ஈழத்து விபுலானந்த அடிகளின் 'யாழ்நூல்' தமிழிசை இலக்கிய இலக்கணங்களை நோக்கிப் புத்தொளிப்பாச்சியது. ஈழத்துப் பன்மொழிப் புலவர் சுவாமி தனிநாயகம் தொடங்கி நடத்திய 'தமிழ்க்கலை' என்னும் பத்திரிகை உலக அரங்கில் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சிறப்பை எடுத்துரைத்த மூத்தகுரலாக ஒலித்தது. இவர்கள் முன்சென்று காட்டிய நற்பாதையில் பின்சென்று பெருந்தொண்டு ஆற்றுகின்றது யேர்மனி-டோட்முண்ட் தமிழர் கலையகம்.

தமிழ்க்கலைகளின் மகத்தானப் பயன்கள் தமிழர்க்கும் உலக மக்கள் அனைவர்க்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்னும் உயர்ந்த மனித நேயக் கோட்பாட்டுடன் இக்கலையகம் திட்டமிட்ட பல திருவினைகளை ஆற்றி வருகின்றது. அவற்றில் ஒரு சாதனைக் கனியே இந்த 'தமிழர் இசையியல்' என்னும் இசை நூலாகும்.

இந்நூலின் உள்ளடக்கங்கள், தமிழர் கலையகக் கலைப்பாடத்திட்டப்படி முதல் மூன்று பருவங்களில் பயிலும் மாணவர்களுக்கான செய்திகளாகத் தரப்பட்டுள்ளன. அதன்படி, ஒவ்வொரு இயலிலும் அதிகாரத்திலும் அந்தப் பருவத்தில் பயிலும் மாணவர்களின் அறிதிறனுக்கேற்பவும், பாடத்திட்டத் தேவைகளுக்கேற்பவும் இசைச் செய்திகள் சுருக்கமாகவோ சற்று விளக்கமாகவோ, விரிவாகவோ அறிந்துகொள்ளும் வகையில் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுத் தரப்படுகின்றன. ஒரே இசைச்செய்தி (வர்ணம்) மீண்டும் மீண்டும் மூன்று பருவங்களின் பாடத்திட்டத்திலும் தரப்படும் போது அச் செய்திப் படிப்படியாக வளர்த்துச் சொல்லப்படுகிறது அல்லாமல் கூறியது கூறலாக அன்று.

இசையிலும் மாணவர்களுக்கு இசையிலக்கணச் செய்திகள் போய்ச்சேரவே வேண்டும் என்னும் நோக்கில் மிகமிகக் கவனமாக உருவாக்கப்பட்ட இசைப்பாட நூல் 'தமிழர் இசையியல்' ஆகும்.

இந்த நோக்கிற்கேற்ப இந்நூலின் அணுகுமுறைகள் தமிழாக்கல், எளிதாக்கல், புதிதாக்கல், வழங்கியது வழங்கல் என மாறுபடுவன.

❖ தமிழாக்கல் முறையில் வடமொழிச் சொற்களால் குறிக்கப்படும் தமிழிசைச் செய்திகள் தமிழ்க்கலைச் சொற்களால் குறிப்பிடப்பட்டு விளக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, பண் (இராகம்), ஏறுநிரல் (ஆரோஹணம்), சீர் (அங்கம்), தொடுவை, செலவு (பிரஸ்தாரம்) போன்றவை.

❖ எளிதாக்கல், அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டிய தமிழ்ச் சொற்கள் எளிய சொற்களால் குறிக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக பண்ணியல் (ஷாடவம்), திறம் (ஓளவம்), திறத்திறம் (சுராந்தரம்) போன்றவை முறையே அறுசுரப்பண், ஐஞ்சுரப்பண், நாற்சுரப்பண் எனும் சொற்களால் குறிப்பிடப் படுகின்றன.

- ❖ புதிதாக்கல், பொருள் புரிந்தாலும் விபரம் புதிராகவே தோன்றுகிற தாளப் பெயர்கள் எண்பெயர்களால் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இதில் தமிழிசை மரபு பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, ஆதிதாளம் எனப்படுவது நாலும் ஈரிரண்டும் எனவும், ஜம்பைதாளம் ஏழும் ஒன்றும் இரண்டும் எனவும் இவ்வாறே பிறவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. மாணவர்களுக்கு செயல் முறையில் தமிழிசைப் பாடல்களே முழுக்க முழுக்கப் பாடத்திட்டமாக தரப்படுவதும் புதிதாக்கல் முறையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.
- ❖ வழங்கியது வழங்கல், நடைமுறையில் வழங்கும் இசைப் பாக்களின் வகைப் பெயர்களும் (கீதம், வர்ணம், கீர்த்தனை), பண்களின் பெயர்களும் (கல்யாணி, சங்கராபரணம், தோடி, கரகரப்ரியா) மாற்றமின்றி வழங்கப்படுகின்றன.

தமிழிசையிலக்கிய இலக்கணங்களின் மறுமலர்ச்சிக்குத் தங்கள் ஆய்வுப் பணிகளாலும் ஆற்றல் மிக்க நடைவடிக்கைகளாலும் புத்துயிருட்டிய ஆபிரகாம் பண்டிதர், சுவாமி விபுலானந்தர், வள்ளல் அண்ணாமலைச் செட்டியார், டாக்டர். வீ. ப. கா. சுந்தரம், டாக்டர். எஸ். சீதா, டாக்டர். எஸ். இராமநாதன், டாக்டர். என். இராமநாதன், டாக்டர். அங்கயற்கண்ணி, டாக்டர். ஞானகுலேந்திரன், டாக்டர். எஸ். மார்கரெட் போன்றோரின் அரும்பணிகளை நன்றியோடு நினைவு கூருவதோடு, ஆரம்பத்திலிருந்து எனது இசைக்கல்வியைத் தொடர ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்த எனது மாமனார் ஆயர் சின்னப்பா அவர்களுக்கு எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

இந்நூலினை மாணவர்களுக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியென உடனடிப் பயன்பாட்டுக்காக தெளிவான முறையில் திறமாக உருவாக்கித்தர இரவுபகலாக உழைத்த தமிழர் கலையகப் பணிக்குழுவினரை எண்ணிப் பெருமிதமடைகிறேன். அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம்.

அ. ஜான் பிரிட்டர்
இசையியலாளர்,
மூன்றாள் விரிவுரையாளர்
குமிழ்நாடு அரசு இசைக்கல்லூரி
சென்னை - 600028. இந்தியா.

மதிப்புரை

இசையென்பது அடிப்படையாக மேலைத்தேய இசை, கீழைத்தேய இசை என இரு பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் கீழைத்தேய இசை என்பது இந்துஸ்தானி இசை, கருநாடக இசை என மேலும் இரு பிரிவுகளாக வகுக்கப்படுகின்றது. இதில் நாம் கற்பிப்பது, கற்பது கருநாடக இசை என்ற பிரிவாகும். இந்த கருநாடக இசை என்பது அடிப்படையில் தமிழ் பேசும் தமிழர்களுடைய பாரம்பரியமிக்க விலைமதிக்கமுடியாத ஒரு சொத்தாகும். ஆனால் இந்த விலைமதிப்பில்லாத சொத்து எவ்வாறு படிப்படியாக எம்மிடமிருந்து **பறிக்கப்பட்டது** என்பதனை எம்மால் வெளியிடப்பட்ட தமிழர் கலையக பாடத்திட்டத்தின் முன்னுரையில் விளக்கியுள்ளோம்.

புலம் பெயர் நாடுகளில் வாழும் எமது சிறார்கள் தாங்கள் கற்கும் எமது இசையை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளவும் புரிந்து கொள்வதன் மூலம் கற்கும் இசையின் தரத்தை உயர்த்தவும் எம்மால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட முயற்ச்சிகளினால் தமிழர் இசையில் இடையில் புகுந்து கொண்ட, புகுத்தப்பட்ட சமசுகிருத சொற்களுக்கு உண்மையாகவே வழங்கப்பட்டு வந்த தமிழ்ச் சொற்களை அடையாளம் கண்டு (பல நூல்களின் உதவி கொண்டு) அவற்றை இந்த நூலில் பயன்படுத்தியுள்ளோம்.

எடுத்துக்காட்டு: ஆரோகணம் என்ற சமசுகிருத சொல் ஏறுநிரல் என்று அழகு தமிழிலும், அவரோகணம் என்ற சமசுகிருத சொல் இறங்குநிரல் என்று அழகு தமிழிலும் மாற்றமடைகின்றன. இவை “ஒரு பாணை சேற்றுக்கு ஒரு சேறு பதம்” என்பது போல் ஒரு சிறு எடுத்துக்காட்டேயாகும். இது போன்ற பல இனிமையான எளிமையான தமிழ்ச்சொற்களை தற்போது உங்கள் கைகளில் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தமிழர் இசையியல் பருவம் 1-2-3 இலும் வெளிவர இருக்கும் அடுத்த பகுதியிலும் காணலாம்.

பெற்றோரும் இலகுவாகப் புரிந்து கொண்டு தம் சிறார்களுக்கு உதவும் வகையில் இந் நூல் பல இலகு தமிழ்ச் சொற்கள் கொண்டு அமையப்பெற்றிருப்பது இதன் தனிச் சிறப்பாகும். முக்கியமாக இவ்விடத்தில் ஒரு விடையத்தைக் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும், இசையிலோ அல்லது நடனத்திலோ தாளம் என்ற பகுதியை எடுத்துக் கொள்வோமாயின் வழக்கத்தில் இருந்துவந்த பெயர்களைக் காணமுடியவில்லை. பதிலாக மாணவர்கள் இலகுவில் நினைவில் நிறுத்திக்கொள்ளும் வண்ணம் அதற்குரிய செயல்முறையே பெயராகத் தரப்பட்டுள்ளது.

எடுத்துக்காட்டாக: நாங்கள் கற்ற “ஆதிதாளம்” என்ற பெயரும் அதற்குரிய “அட்ஷரங்கள்” எத்தனை என்பதனையும் மாணவர்கள் மனப்பாடம் செய்து அதனை நினைவில் நிறுத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் இந் நூலில் “நூலும் ஈரிரண்டும்” என்ற பெயரால் தாளத்தின் செயற்பாடும் அதன் அசைவு ‘எட்டு’ என்பதை இலகுவில் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் தூய தமிழ்ச் சொற்களால் தரப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இங்கு மாணவர்கள் மனப்பாடம் செய்து நினைவில் வைத்திருக்கவேண்டிய சமையிலிருந்து விடுவிக்கப்படுகின்றனர்.

ஆகவே பெற்றோர்களே இசை பயிலும் சிறார்களே இந்த “தமிழர் இசையியலின்” உதவி கொண்டு மாற்றியமைக்கப்பட்ட எமது இசையெனும் சொத்தை மீட்டெடுக்க முன் வாருங்கள்.

நன்றியுடன்
வாச்சிய இசை ஆசிரியர் செல்வநாயகம் கேசவன்
Ben Guion Ring 138
60437 Frankfurt

பதிப்புரை

நமது கல்விக் கூடம் (கலையகம்) ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் தனியே தமிழ்மொழி மட்டும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டது. காலப்போக்கில், இசை, நடனம், தாளவாச்சியம் ஆகிய பாடங்கள் நமது பாடத்திட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டன. இப்பாடங்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டுவந்த காலங்களில் அதற்குப் பாவிக்கப்பட்ட மொழியும், தரப்பட்டிருந்த இலக்கண விளக்கங்களையும் புரிந்து கொள்வதற்கு மிகவும் கடினமாகவே அமைந்திருந்தது. பயிற்றுவிக்க எடுத்துக் கொள்ளப்படும் பாடத்தலைப்பு பிறமொழியிலும் பாடத்திற்கான விளக்கங்கள் ஆங்காங்கே அழகிய தமிழ்சொற்களைக் கையாண்டு வாக்கியங்களாக பாடப்புத்தகங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டபோது, அதற்கான காரணத்தை அறிந்து கொள்ள ஆர்வம் கொண்டோம். இங்குதான் நமது தேடலும் ஆரம்பமாகியது.

முன்னெடுக்கப்பட்டுவந்த பயிற்சிகள், வழமையாக ஆசிரிகளினால் கையெழுத்துப் படிவங்களாகத் தயாரிக்கப்பட்டு நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்படுவதுண்டு. அவற்றினை நாம் கணனியில் பதிந்து மாணவர்களிடம் ஒப்படைப்போம். இப்படியாக பயிற்சிகளை கணனியில் பதிந்துவந்த காலங்களில் அவற்றில் பாவிக்கப்பட்டிருந்த பிறமொழிச் சொற்களை தேர்ந்தெடுத்து அவற்றிற்கான விளக்கங்களை நமது கலையக ஆசிரியர்களிடம் பெற்றுக் கொள்ள ஆரம்பித்தபோது அவர்கள் “பாவிக்கப்பட்ட சொற்கள் அனைத்தும் சமசுகிரு மொழியிலானது, ஆனால் அவையனைத்தும் தமிழில் இருந்தே மொழிபெயர்க்கப்பட்டு எமக்குள் புகுத்தப்பட்டவை” எனக் கூறினார்கள். இது எவ்வாறு நிகழ்ந்ததென அறிந்துகொள்ளவதற்கு பலவிதமான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டோம். அவ்வாறான முயற்சிகளில் ஒன்றாக, பலதரப்பட்ட கலைஞர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியபோது, அவர்கள் ‘நாங்கள் கற்றுக்கொண்ட முறையில்தான் மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கின்றோம்’ என “மரபுமுறையையே பின்பற்றிவருவது நமக்கு எல்லோருக்கும் பழகிப்போய்விட்டது” எனக் கூறி பின்வாங்கினார்கள்.

புரியாத எழுத்துவடிவங்களும் புரியாத சொற்களும் மாணவர்களின் கலைக் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் தடையாகவும் பெரும் சமையாகவுமே இருந்து வந்து. இக்காலக்கட்டத்தில் அருட்தந்தை இருதயராஜ் அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு நமக்கு கிடைத்தபோது, இவ்விடயத்தை அவருடன் பரிமாறிக் கொண்டோம். “கவலையை விடுங்கள். அதற்கேற்ற ஒழுங்கினை நான் செய்து தருகின்றேன்” என்று நமக்கு வாக்களித்தார். அதன்படி திரு பிரான்சிஸ் சேவியர் அவர்களுடாகவும் (மறைந்த கலையகப் பணியாளர்) யேர்மன் தமிழ்க் கத்தோலிக்க ஆன்மீகப்பணியத்தின் உதவியுடனும் இசையியலாளர் ஜான் பிரிட்டோ அவர்கள் நமக்கு அறிமுகமானார். அவர் நம்முடன் செலவழித்த குறுகிய காலங்களில், நாம் நமது நோக்கினை அவருடன் பகிர்ந்து கொண்டோம். நமது உள்ளக்கிடக்கையை புரிந்து கொண்டு அதற்குத் தேவையான பல ஆராய்ச்சி நூல்களை நமக்குத்தந்து அவற்றினை வாசிப்பதுடன், நமது தேடுதலை விரிவுபடுத்தினார். தரப்பட்ட ஆய்வு நூல்களை நாமும் நம் கலையக மாணவர்களும் வாசித்தபோதுதான் பல உண்மைகள் தெளிவாயின.

தமிழர்களுக்கே உரித்தான தமிழிசை, நாட்டியம் போன்றவை இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டு, களவாடப்பட்டு, வரலாற்றையே மாற்றியமைத்து மக்களை ஏமாற்றிய (ஏமாற்றிவரும்), சைவ-வணைவ சமயங்களைப் பரப்புவதற்கும், இறைவனைத் தலங்கள் சென்றுதான் வழிபடவேண்டுமென்ற நோக்குடன் இசையைப் பயன்படுத்தியதோடு தம்வசமாக்கிக் கொண்ட முறையை இவ் ஆய்வு நூல்கள் ஊடாக அறிந்தபோது வேதனை ஏற்பட்டது. இவ் உண்மை கட்டாயமாக கலைபயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். (ஆய்வு நூல்களின் விபரம் துணைப்பட்டியலில் தரப்பட்டுள்ளது)

தமிழர் என்று கூறுகின்றோம், ஆனால் நமக்கே தெரியாதுள்ளது நாம் நாளாந்தம் உரையாடுவதும், எழுதுவதும் தூய தமிழ் மொழியில்த்தானா? என்று சந்தேகிக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளோம். இந்நிலைக்கு முக்கிய காரணங்கள், பொருள் விளங்காது கண்முடித்தனமாகச் செய்யப்படும் முறைமைகளும், ஒன்றைச் சீராக அறிந்து கொள்ள முயற்சி இல்லாததன்மையுமே.

1999ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்த தேடுதலில் கிடைக்கப்பெற்ற உண்மைகளின் வடிவமே இவ் “இசையியல் நூல்”. இசைப்படங்களில் ஏற்கனவே நடைமுறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த சமசுகிருத சொற்களுக்கான, பழந்தமிழரால் வழங்கப்பட்டுவந்த தமிழ்ச் சொற்களை நம் கலையகத்துக்குள் மாதிரிச் செயற்பாட்டிற்கு விட்டபோது, மாணவர்கள் அவற்றினை இலகுவாக புரிந்து கொண்டமையும் அத்தோடு அவற்றினை ஏற்றுக் கொண்ட தன்மையும், கலையக ஆசிரியர்கள் வழங்கிய ஆதரவும், இன்று ஈழத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் தமிழர் சுயநிர்ணய போரட்டமுமே இவ் ‘இசையியல் நூல்’ உருவாக நமக்கு உந்துசக்தியாக அமைந்தது.

நம் உள்ளக்கிடக்கினை அறிந்து, 1999 தொடக்கம் இன்றுவரை வருடாவருடம் இங்கு வந்து, எம்மோடு தங்கியிருந்து, மாணவர்களின் உளப்பாங்கினை நேரடியாக அறிந்து, அவர்களின் வயது எல்லைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதற்கேற்றவாறு பல ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டு, பல அறிஞர்களுடன் கருத்துப்பரிமாற்றங்களை ஏற்படுத்தி, தெளிவு கண்டு இந் நூலினை உருவாக்குவதற்கு இசையியலாளர் ஜான் பிரிட்டோ அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் பாராட்டுக்குரியது. அவரின் முயற்சி வீண்போகாத வண்ணம் நம் கலையக மாணவர்கள் முன்னெடுப்பார்கள் என்பது வெள்ளிடமலை.

இவ் இசை நூலில் தரப்பட்டுள்ளவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்ல இசை, நாட்டியம் போன்றவற்றை பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு பல சிரமங்கள் ஏற்படலாம். சிரமங்கள் ஏற்பட்டாலும் எம்முடைய எதிர்காலத் தலைமுறையினரின் தமிழின் வளர்ச்சியை முன்னிட்டு நாமும் அதனைக் கற்று, தெளிந்து கற்பிப்போமாயின் எமது தமிழ் மொழியை மீண்டும் தொலைத்துவிடாது இருப்போம்.

இந்நூல் உருவாக்கத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்து ஆதரவு வழங்கிய சங்கீத பூசணம் செல்வச்சீராளன், இசை ஆசிரியர் திரு செல்வநாயகம் கேசவன், நடன ஆசிரியை திருமதி அமலா அன்ரனி சுரோஸ்குமார், தாளவாச்சிய ஆசிரியர் திரு இராஜ்குமார் அவர்களுக்கும், பாடத்திட்ட வெளியீட்டின்போது தமிழ்மொழியின் சிறப்பினை எடுத்துரைத்த ஆசிரியை சற்குணேஸ்வரி ஆறுமுகசுவாமி அவர்களுக்கும், இசையியலாளர் ஜான் பிரிட்டோ அவர்களை நமக்கு அறிமுகப்படுத்தித் தந்த அருட்தந்தை இருதயராஜ் அவர்களுக்கும், அவர் யேர்மன் நாட்டிற்கு வந்து செல்வதற்கான அனுமதியினைப் பெற்றுத்தந்த அருட்தந்தை கலாநிதி யெய்சேகரம், அருட்தந்தை பேனார்ட் றெக்கனோ அவர்களுக்கும், இந்நூலினை குறுகிய நாட்களுக்குள் அச்சிட்டு தந்த ராஜி பதிப்பகத்திற்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

“தமிழே எங்கள் வழி”

கலையக மாணவர்கள்,

ஆசிரியர்கள்,

பணிக்குழுவினர்

தமிழர் கலையகம் டோட்முண்ட் (யேர்மனி)

வாழ்த்துரை

பழமையான நுண்கலைகளுள் நாட்டியக்கலையும் ஒன்று.

எக்கலையையும் அதன் நுணுக்கங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமலேயே ரசிக்க இயலும். ஆயினும் ஓரளவு அதன் வரலாற்றையும், வளர்ச்சியையும், சிறப்பியல்புகளையும் தெரிந்து கொண்டால். இரசிப்பதற்கும் கற்றுக்கொள்வதற்கும் எளிதாக இருக்குமென்பதால் பரதக்கலையைப் புரிந்து கொள்ள ஒரு வழிகாட்டியாக அமையும்படி இந்நூல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பெருபாலும் சமஸ்கிருதத்தில் அமைந்துள்ள ஸ்லோகங்களை இந்நூலில் இலகு படுத்தி தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இது மாணவர்களுக்குப் பெரும் உதவியாக இருக்கும். அத்துடன் இசை, தாளம் இவை பற்றியும் விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. பொதுவாகத்தமிழில் மிக எளிய முறையில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் வெளி வந்த நூல்கள் மிகவும் அரிது.

அந்தவகையில் நாட்டிய மணிகளையாவரும் படித்து எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில், எளிய நடையில், விரிவாக, விளக்கமாக, அழகாக அனுபவமாக தகுந்த மேற்கோளுடன் சுட்டிக்காட்டி எழுதியுள்ள இந்த நூலையாவரும் பயன்படுத்தி பலன்பெற வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்

திருமதி அமலா அன்ரனி சுரேஸ்குமார்
“நாட்டியக் கலைமணி”
“பரதகுடாமணி”
Stixghesstr. 40
51377 Leverkusen

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. நுண்கலை - இசைக்கலை - இசைப்பயன்கள்	1
2. இசையின் சிறப்புகளும் பயன்களும்	2
குரலிசை, வாச்சிய இசை பருவம் 1	
3. ஏழுசுரங்கள்	3
4. தாளம்	6
5. அணியடுக்கு	15
6. கீதம்	15
7. கீர்த்தனை	17
8. தேவாரம்	19
9. திருப்புகழ்	19
குரலிசை, வாச்சிய இசை பருவம் 2	
10. மண்டிலம்	20
11. வகை பெறுசுரம்	21
12. ஏழு தாளங்கள்	24
13. இலகு கீதம்	29
14. சதிசுரம்	31
15. சர்வசமயக்கீர்த்தனைகள்	31
16. நாட்டார் பாடல்	32
17. வர்ணம்	34
18. தானவர்ணம்	34
குரலிசை, வாச்சிய இசை பருவம் 3	
19. இசை	36
20. இன்னொலி	36
21. குரலிசை	36
22. வாச்சியஇசை	36
23. சுருதி	37
24. தாளம்	40
25. நாற்குரப்பண்	43
26. ஐங்குரப்பண்	43
27. அறுசுரப்பண்	43
28. அயல்குரம்	43
29. கலப்புப்பண்	44
30. ஆறு பண்களின் சுருக்கமான இலக்கண வரைவுகள்	44
31. வர்ணத்தின் இயலமைப்பு	47
32. வர்ணத்தின் இசையமைப்பு	48
33. முத்தாயி சுரம்	48
34. எத்துக்கடைப்பல்லவி	49
35. சிட்டைசுரம்	49
36. வர்ணத்தின் தாளச்சிறப்பு	49
37. திருப்புகழ்ப் பாடல்களின் சிறப்புகள்	50
38. இசைப்பதிவுக் குறியீடுகள்	53

நாட்டியம்
பருவம் 1

39. நாட்டியம்	55
40. பொது இறைவணக்கம்	55
41. அவை வணக்கம்	55
42. பரதநாட்டியம்	56
43. தட்டிக் கும்பிடுவதன் உட்பொருள்	56
44. அழகுணர்ச்சி	57
45. தாளம்	57
46. பண்	57
47. அடைவு	57
48. கொணுப்பித்தல்	59
49. ஒற்றைக்கைகள்	60
50. இரட்டைக்கைகள்	66

நாட்டியம்
பருவம் 2

51. அடைவுகள்	71
52. ஒற்றைக்கை வினைகளின் பயன்பாடுகள் (1 - 7)	74
53. நடம், நடனம், நாட்டியம்	79
54. அவிநயங்கள் நான்கு	80
55. தலையசைவுவகைகள்	81
56. கண்ணோக்கு வகைகள்	82
57. கழுத்தின் செயல் வகைகள்	85
58. நாட்டிய இலக்கணம்	86

நாட்டியம்
பருவம் 3

59. அடைவு	88
60. ஒற்றைக்கை வினைகளின் பயன்பாடுகள் (8 - 14)	89
61. இரட்டைக்கை வினையங்களின் பயன்பாடுகள் (1 - 12)	90
62. தேவர்கைகள்	91
63. ஒன்பதுகோள் கைகள்	93
64. பத்துவகைத் தோன்றல்கள்	94
65. சாதிக்கைகள்	97
66. நாட்டிய நிகழ்ச்சிக்கோர்வை	98
67. நாட்டிய வரலாறு	98
68. நாட்டியப்பா இலக்கணங்கள்	102

தாளவாச்சியம்
பருவம் 1 - 2 - 3

69. தாளவிளக்கம்	104
70. பரண்	105
71. வட்டணை	106
72. இசைக்குறியீடுகள்	107
73. துணை நூல்பட்டியல்	110

நுண்கலை - இசைக்கலை - இசைப்பயன்கள்.

மனிதர்கள் எப்போதும் மகிழ்ச்சியாக இருக்க விரும்புகின்றனர். உணவு, உடை, உறைவிடம், உரிமை, உறவு எனும் அவர்களது அடிப்படைத் தேவைகள் மட்டுமே அவர்களுக்கு நிறைவான மகிழ்ச்சியை அளிப்பதில்லை.

அவற்றிற்கும் மேலான அழகுணர்வில் அவர்கள் பெருமகிழ்ச்சி அடையத் தேடுகின்றனர். சொல்ல நினைப்பதைச் சுவைபடச் சொல்லி மகிழ்வதும் செய்ய முனைவதை அழகுணர்வோடு செய்து ஆனந்தப்படுவதும் மனித இனத்திற்கேயுரித்தான புதுமை குணமாகக் காணப்படுகின்றது. அதுவே கலை எனப்படுகின்றது.

நுட்பமான திறன்களாலும் ஆழமான அழகுணர்ச்சிகளாலும் ஆக்கம்பெற்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கும் கலை, நுண்கலை எனப்படுகின்றது.

இசை, கவிதை, நாட்டியம், ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடக்கலை என நுண்கலை ஆறுவகைப்படும். தமிழர்கள் மிகப் பழங்காலந்தொட்டே இக்கலைகளைப் பகுத்து வளர்த்து அவற்றோடு பின்னிப் பிணைந்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இன்றுவரை தங்கள் மொழியான தமிழையே இயல்தமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என கலைப்பாங்குடன் முன்று தமிழாக வகுத்துவழங்கி அதனை மேம்படுத்தி வாழ்கின்றனர்.

கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்காகக் கையாளும் இயல்பான தமிழ் இயல்தமிழ். அழகியலோடு பாடிப்பரவப் பயன்படுத்தப்படும் தமிழ் இசைத்தமிழ். ஆட்டம் பாட்டமான நாடகத்திற்கு வழங்கும் நயமானத் தமிழ் நாடகத்தமிழ்.

இயல் தமிழுக்கும், நாடகத்தமிழுக்கும் ஓசை நயத்தாலும் பாடல் திறத்தாலும் உயிரோட்டம் தந்து நடுநாயகமாகத் திகழ்வது இசைத்தமிழ். இசை, தமிழில்மட்டுமன்றி நுண்கலைகளுக்கும் இன்றியமையாத ஊற்றுக்கண்ணாகத் திகழ்கிறது.

இசை கவிதைக்கும் கவிதை நாட்டியத்திற்கும் நாட்டியம் ஓவியத்திற்கும் ஓவியம் சிற்பத்திற்கும் சிற்பம் கட்டிடக்கலைக்கும் ஊற்றுக்கண்ணாகத் திகழ்வது கலை நியதியாகக் காணப்படுகிறது.

கலைகளில் இத்தகு சிறப்பு பெற்ற இசையைப்பற்றி ஓரே வாக்கியத்தில் சொல்ல வேண்டுமானால் செவிப்புலன் வழியாக மனத்துக்கு மகிழ்வூட்டும் ஓசை ஒலிகளெல்லாம் இசை எனலாம்.

இசைவான ஓசைகளும் ஒலிகளும் ஆடல், பாடல், வாச்சியம் எனும் வடிவங்கள் வழி அழகுணர்ச்சியோடு புலப்படுத்தப்படும்தோது இசைக்கலை எனப்படுகின்றது.

இசையின் சிறப்புகளும் பயன்களும்.

ஒரு நல்ல இசைஞரால் அல்லது ஒரு நல்ல இசை இரசிகரால் இசையின் தனிப்பெரும் சிறப்புகளையும் பயன்களையும் அதிகமாக உணரமுடியும். அவ்வாறுணர்ந்த சுப்பிரமணிய பாரதியார் இவ்வாறு கூறுகின்றார்:

“காட்டு நெடு வானங் கடலெல்லாம் விந்தை யெனில்
பாட்டினைப் போலாச்சரியம் பாரின்மிசை யில்லையடா”

“ஆசைதருங் கோடி யதிசயங்கள் கண்டதிலே
ஓசைதரும் இன்பம் உவமையிலா வின்பமன்றோ”

இசை, அதனைக்கேட்கும் அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியையும் ஊக்கத்தினையும் தருகிறது. விரும்பிக் கேட்கும் இசை சிந்தனைகளைச் சீர்படுத்துகிறது. நுண்கலையாக இசையைப் படிப்போரின் திறன்கள் கூர்மையடைந்து எதையும் எளிதாகச் செய்து முடிக்கும் பக்குவத்தைப் பெறுகின்றன.

வேலைப்பளுவில் கவலையில் சோர்ந்துபோகும் மனம், இசையைக் கேட்டு களைப்பாறுகின்றது, தொடர்ந்து வேலை செய்ய இசை துணை நிற்கிறது.

மன நோயாளிகளும் இசையில் மனமிளகி இயல்புநிலைக்குத் திரும்புகின்றனர். இதனை பெருகிவரும் இசை மருத்துவச் சிகிச்சைகள் எண்பிக்கின்றன. இசையூடாக அல்லது பாடல் வடிவமாகச் சொல்லப்படும் செய்திகள் அல்லது பாடங்கள், காலங்காலமாக நினைவில் நிறுத்தப்படுகின்றன.

கருத்துப்பரிமாற்ற முயற்சிகளில், பிரசாரங்களில், விளம்பரங்களில் இசை சக்திவாய்ந்த ஈர்ப்புத்திறனாகச் செயல்பட்டு எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவு செய்கின்றது. உயர்ந்த இசை மக்களை ஒருங்கிணைத்து உறவுகளை வளர்த்து வேற்றுமைகளை மறக்கச் செய்கிறது. இசையைத் திறம்படக்கற்றோர், பேரும் புகழும் பெற்று வாழ்கின்றனர்.

சுருங்கச் சொல்வதானால் இசை, நம் உணர்வுகளுக்கு நல்ல விருந்தாகவும் நோய்தீர்க்கும் மருந்தாகவும் நற்சிந்தனைகளின் தூண்டற்பேறாகவும் கருத்துப் பரிமாற்றத் துணைக் கருவியாகவும் உலகை ஒருங்கிணைக்கும் உயர்சக்தியாகவும், புகழும், பேரும் தரும் மகிழ்ச்சியான கலையாகவும் திகழ்கிறது. இத்தகு இசையை கலையாகக் கற்று கைவரப்பெற்றவர்கள், தானும் இன்புற்று, பிறரையும் மகிழ்விக்கும் பெரும்பேறு பெற்றோராவர்.

பருவம் 1 குரலிசை, வாச்சிய இசை

ஏழுசுரங்கள்:

பகுத்து எடுக்கப்பட்ட இசையொலி அளவு சுரம் எனப்படும்.

உலகில் உள்ள எல்லா இசைமுறைகளிலும் ஏழுசுரங்களே அடிப்படைச் சுரங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

நாம் கண்ணால் பார்க்கக்கூடிய நிறங்கள் ஏராளம். என்றாலும் அவற்றை எளிதில் வகைப்படுத்தி அறிந்துகொள்ள ஏழு நிறங்களுக்குள் அடக்கிவிடுகின்றோம்.

அதுபோலவே நாம் காதால் கேட்கக்கூடிய ஒலிகள் ஏராளமாயினும் அவற்றிலிருந்து பாடுவதற்கென்று பகுத்தெடுக்கக்கூடிய இசைவான ஒலிகள் ஏழாகவே கொள்ளப்படுகின்றன.

காணக்கூடிய ஒளி வண்ணங்களை நிறம் என்றது போல கேட்கக்கூடிய ஒலிவண்ணங்களைச் சுரம் என்று பழந்தமிழர் அழைத்தனர். தொடக்கத்தில் புல்லாங்குழலின் துளைகளிலிருந்து இசையொலிகள் சுரந்து வந்தமையைக் கண்டு அவற்றைச் சுரங்கள் என்றனர்.

பூச்சியம் முதல் ஒன்பதுக்குமேல் (1,2,3,4,5,6,7,8,9) எண்கள் அமைய இயலாததுபோல சுரங்கள் ஏழுக்குமேல் அமையமுடியாதது ஓர் இசையியல் புதுமையாகும்.

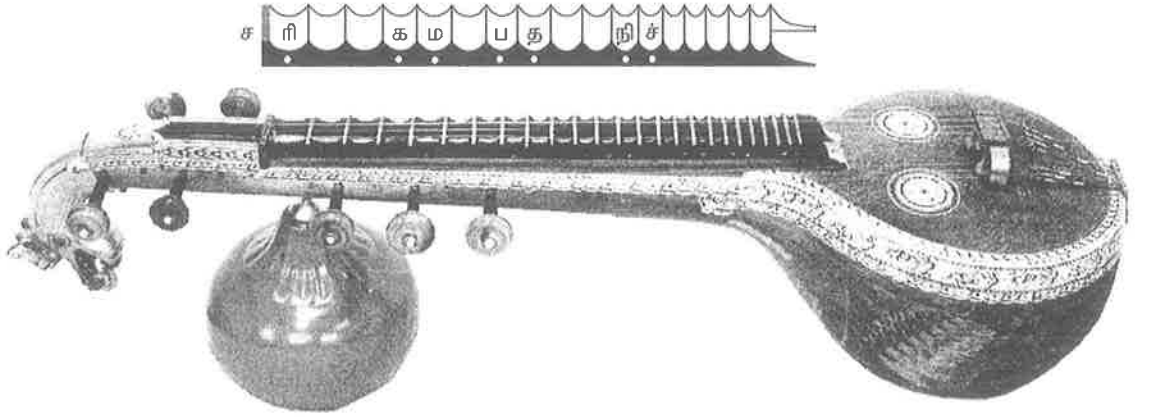
ஏழு சுரங்களின் நிரல்முறை, ஏற்ற இறக்கத்தன்மை, ஒன்றோடொன்று பொருந்தும் பொருந்திசைத்தன்மை போன்றவற்றின் அடிப்படையில் பழந்தமிழர் கீழ்க்கண்டவாறு அவற்றுக்குக் காரணப்பெயர்களிட்டு வழங்கினர்.

ஏழுசுரங்களின் தமிழ்ப் பெயர்கள்	வடமொழிப் பெயர்கள்	வழமையில் உள்ள சுருக்கெழுத்துப் பெயர்கள்
1. குரல்	சட்ஜம்	ச
2. துத்தம்	ரிஷபம்	ரி
3. கைக்கிளை	காந்தாரம்	க
4. உழை	மத்யமம்	ம
5. இளி	பஞ்சமம்	ப
6. விளரி	தைவதம்	த
7. தாரம்	நிஷாதம்	நி

சுரங்கள், யாழின் நரம்புகளில் இசைக்கப்பட்டதால் **நரம்பு** என்ற பெயராலும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் கோர்வையாய் இசைக்கப்பட்டதால் கோவை என்ற பெயராலும் ஒன்றுக்கொன்று பொருந்திசை உறவு கொண்டிருப்பதால் **கிழமை** என்ற பெயராலும் பழந்தமிழிசையில் கூறப்பட்டுள்ளது. சுரங்கள், பண் ஆக்கத்தில் மூலக்கூராகப் பயன்படுவன.

பண் என்பது ஓர் இசைவடிவ உருவாக்கத்தில், பகுத்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட சுரங்களின் போக்கினை, ஒழுங்குபடுத்தும் திட்டவரைவு எனச்சுருங்கக் கூறலாம். அதனை இராகம் என்று கூறுவதும் உண்டு.

மாயாமாளகௌளைப் பண்ணின் சுரங்களை எடுத்துக்கொண்டு விளக்கிக் காட்டுவோம்.

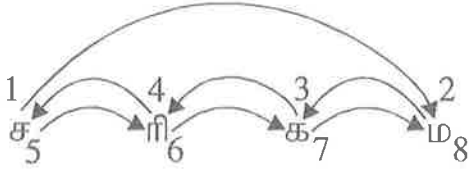
வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டவாறு சரி, கம, பத, நிச் என சுரங்கள் நான்கு சோடிகளாக வரிசையாக நிற்கின்றன. ஒவ்வொரு சோடிச் சுரங்களும் அரைச் சுர இடைவெளி நெருக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன.

சுரங்களின் ஏறுநிரலும் இறங்குநிரலும் நேர் வரிசைகளாக உள்ளன. இசை கற்கும் மாணவர்கள் உள்வாங்கிப் பாடுவதற்கு இலகுவானத் திட்டவரைவைக் கொண்டுள்ளது இப்பண். இதனாலேயே மாணவர்களுக்குப் படிப்பிக்கும் இசைப்பயிற்சிகளான சரளிவரிசை, இரட்டைவரிசை, அணியடுக்குகள் அனைத்தும் இப்பண்ணிலேயே கற்பிக்கப்படுகின்றன.

இம்முறையை வடிவமைத்தவர் புரந்தரதாசர் என்னும் இசைமேதையாவர். இவர் இந்தியாவில் கி.பி 15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

தாட்டுவரிசை - எடுத்துக்காட்டு:

ச ரீ க ம என இயல்பான போக்கையுடைய நான்கு சுரங்களும் தாட்டுவரிசைகளின் முதல் பயிற்சியில் நாலும் ஈரிரண்டும் தாளத்தில் சமகரி சரிகம என்று பாடவும், வாச்சியங்களில் வாசிக்கவுமான முறையினை கீழ்க்காணும் வரைபடத்தில் கண்டு தெளிக.

இவ் எடுத்துக்காட்டில் சுரங்கள் நேர் வரிசையில் தரப்பட்டு அவற்றின் தாட்டு முறைகள் வளைவுக் கோடாளும் தாள அசைகள் எண்களாலும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

தாளம்:

இசைவடிவங்களை இயக்கும் இசைக்கால அளவை தாளம் எனப்படும். இதனை இசையின் காலக்கணக்கு என்றறிவதே அறிவியல் முறையான தெளிவாகும். தாளால் (பாதத்தால்) நிலத்தில் தட்டிக் கணிக்கும் மரபினால் அப்பெயர் பெற்றது. குழந்தையை கைபிடித்து நடத்திச் செல்லும் தந்தையைப் போன்ற சிறப்பினையுடையது. இசை கற்கும் மாணவர்கள் தொடக்கத்தில் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு சில தாளங்கள் கீழ் வருமாறு:

நாலும் ஈரிரண்டும் (ஆதிதாளம்): $(4+2+2=8)$

இசைத்துறையில் மிக அதிகமாகக் கையாளப்படும் தாளம் நாலும் ஈரிரண்டும் தாளமாகும். இதுவே ஆதிதாளம் எனப்படுகின்றது.

இத்தாளத்தின் இயக்கு முறை:

வலக்கையால் கீழ்நோக்கி தொடையில் தட்டி (1) சுண்டு விரலிலிருந்து இடமாக மூன்று எண்ணி (+3) தொடையில் தட்டி, தட்டிய கையைத் திருப்பி (+2) மீண்டும் தட்டித் திருப்பும் (+2) எட்டு (=8) அசைகளாகக் கணிக்கப்படும்.

நாலும் ஈரிரண்டும் $(4+2+2=8)$ தாளத்தின் இயக்குமுறை.

அசை செய்கை	1	2	3	4	5	6	7	8
	தட்டல்	சுண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்	தட்டல்	திருப்பல்	தட்டல்	திருப்பல்

இத்தாளத்தில் தானவர்ணங்கள், கீர்த்தனை, கிருதி, பதம், ஜாவளி, தில்லானா போன்றவை மிகப்பெரிய எண்ணிக்கையில் காணப்படுகின்றன.

ஒன்றும் இரண்டும் (ரூபகதாளம்): (1+2 =3)

இசைத்துறையில் நாலும் ஈரிரண்டும் தாளத்திற்கு அடுத்தபடியாக பெருமளவில் வழங்கும் தாளம் ஒன்றும் இரண்டும் ஆகும். இதனை ஒருமுறைத் தட்டி (1) மீண்டும் தட்டி (+1) திருப்பும் (+1 =3) அசைகளாக கணிக்கப்படும்.

இயக்கு முறையை கீழ்க்காணும் வரைபடத்தில் கண்டுதெளிக.

அசை செய்கை	1	2	3
	தட்டல்	தட்டல்	திருப்பல்

இத்தாளத்தில் கீதங்கள், கீர்த்தனைகள், கிருதிகள், நாட்டியப்பாடல்கள் கணிசமாகக் காணப்படுப்படுவதுடன் நாட்டார்பாடல்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இத் தாளத்தை அணியடுக்கிலும் (அலங்காரம்), நாட்டியத்திலும் வரைபடத்தில் காட்டியவாறு அதாவது 6 அசைகளாகக் கணிக்கப்படுகிறது.

அசை செய்கை	1	2	1	2	3	4
	தட்டல்	திருப்பல்	தட்டல்	சண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்

நாலன்தனி (ஏகதாளம்):

இத்தாளம் உலகிலுள்ள எல்லா இசை முறைகளிலும் வழங்குகிறது. அதனால் இதனை அகில உலகத்தாளம் என்றாலும் தவறாகாது. இத்தாளம் ஒருமுறைத்தட்டி மூன்றுமுறை எண்ணிப்போடும் மிக இலகுவான இயக்குமுறையைக் கொண்டது.

நாலன்தனியின் இயக்குமுறை விளக்கத்தை வரைபடத்தில் காண்க.

அசை செய்கை	1	2	3	4
	தட்டல்	சண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்

அணியடுக்கு, கீதம், இலகுகீர்த்தனைகள் போன்ற பயிற்சி இசைவரிசைகள் இத்தாளத்தில் கணிசமாக வழங்குகின்றன. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், மெல்லிசைப் பாடல்கள், பக்திப் பாடல்கள் அதிகளவு எண்ணிக்கையில் காணப்படுகின்றன.

வேகநெறி (காலப்பிரமாணம்):

தாளத்திற்கமைந்த ஓர் இசை வடிவம் அல்லது இசைப்பயிற்சி, அதன் நோக்கத்திற்கேற்ப அல்லது பயன்பாட்டுக்கேற்ப எவ்வளவு வேகத்தில் பாடப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதே வேகநெறியாகும். அதனை சமசுகிருதத்தில் காலப்பிரமாணம் என்பர்.

மாணவர்கள் பயிற்சிசெய்து கைவரப்பெற வேண்டிய தாள வேகங்கள் மூன்று. அவை முதல் வேகம், இரண்டாம் வேகம், மூன்றாம் வேகம் என்பன ஆகும். இம்மூன்று வேகங்களையும் மாணவர்கள் நன்கு விளங்கிக் கொண்டு, அறிவியல் முறையில் மனத்தில் பதியவைத்துக் கொள்ள, அவற்றுக்கான இசைக்கலைச் சொற்கள் தமிழில் தரப்படுகின்றன. அவை இலகுவானவை, காரணகாரியத்தின் அடிப்படையானவை. வெறுமையாக 'முதல்வேகம்' என்று சொல்லும்போது அந்த முதல்வேகமே எவ்வளவு வேகத்தோடு அமைய வேண்டுமென்பது தெளிவில்லாததாகக் காணப்படுகின்றது. எனவே அம்மூன்று வேகங்களையும் நமது அன்றாட நடவடிக்கை வேகங்களின் அடிப்படையில் கீழ்வருமாறு கற்றறிந்து கொண்டு கடைப்பிடிப்பது பெரும் பயனளிப்பதாகும்.

1. இயல்பு வேகம் (முதல் வேகம், விளம்பவேகம்):

நாம் தெளிவுடன் இருக்கையில் இயல்பாகப் பேசுவது, இயல்பாக நடப்பது, போன்ற நிகழ்வுகளின் வேகம் இயல்புவேகம். ஆகவே இவ்வேகத்தினை ஆரம்ப வேகமாகக் கணிப்பில் கொண்டு மாணவர்களுக்கு பயிற்சி இசைப்பாடங்களான அணியடுக்கு, கீதம், வர்ணம், போன்ற பாடல்களும் தொடக்கத்தில் இயல்பு வேகத்தில்தான் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இயல்பு வேகம் தெளிவாகவும் திண்ணமாகவும் கைவரப் பெற்றால்தான் மற்றைய வேகங்கள் எளிதாகக் கைகூடும்.

2. செறிவு வேகம் (இரண்டாம் வேகம், மத்யமகாலம்):

இயல்பு வேகத்தினும் இரட்டித்த வேகம் செறிவு வேகமாகும். நாம் மகிழ்ச்சியோடும் உற்சாகத்தோடும் இருக்கும்போது அதிகமாக சொல்ல வேண்டியிருக்கும்போது பேசும் செறிவான உரைநடையைப் போன்ற வேகம். பொதுவாகக் கீர்த்தனைகள், சுரஜதி, ஜாவளி, தேவாரம், திருப்புகழ் போன்றவை செறிவு வேகத்தில் நிறைந்த அழகுணர்ச்சி விளைவிப்பனவாகும்.

3. விரைவு வேகம் (மூன்றாம் வேகம்):

செறிவு வேகத்தின் இரட்டித்த வேகம் விரைவு வேகமாகும். அவசரமின்றி சீராக ஓடுவதைப்போன்றதொரு வேகம். தில்லானா, நிரவல், கற்பனைசுரம், விருத்திகள், இசைநிகழ்ச்சிகளில் பாடும் தான வர்ணம், கற்பனைசுரம் போன்றவை இவ்வேகத்தில் வியத்தகு சுவை விளைவிப்பன. தாளவாச்சியங்களில் இன்றியமையாத வேகம்.

மாணவர்கள் பயிற்சி இசைப்படங்களை, படிப்படியாக வளர்த்துச் செல்லும் மூன்று வேகங்களில் பாடியும் தாளத்தைக் கையால் கணித்தும் பழக வேண்டும். இம்முறையில் தாளத்தின் ஒவ்வோர் அசையிலும் அடுத்தடுத்த வேகத்தில் சுரங்கள் அல்லது தாள எழுத்துக்கள் இரட்டித்த எண்ணிக்கையில் கீழ்க் கண்டவாறு அமையுமென்பதை வரைபடத்தில் காண்க.

வேகநெறி
தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

	1	2	3	4	5	6	7	8
தவழ் வேகம் (கழ் வேகம்)	சா சுரம் தாள எழுத்து	ரீ கா	கா தீ	மா மீ	பா தா	தா கா	நீ தீ	சா மீ
இயல்பு வேகம் (முதல் வேகம்)	ச சுரம் தாள எழுத்து	ரி க	க தி	ம மி	ப த	த க	நி தி	ச மி
செறிவு வேகம் (இரண்டாம் வேகம்)	சரி தக	கம திமி	பத தக	நிச் திமி	சரி தக	கம திமி	பத தக	நிச் திமி
விரைவு வேகம் (மூன்றாம் வேகம்)	சரி தக	கம திமி	பத தக	நிச் திமி	சரி தக	கம திமி	பத தக	நிச் திமி
அதிலிரைவு வேகம் (நான்காம் வேகம்)	சரி தக	கம திமி	பத தக	நிச் திமி	சரி தக	கம திமி	பத தக	நிச் திமி

தாள வேகநெறியின் மேலதிக வகைப்பாடுகளும் விளக்கங்களும் 4ஆம் பருவத்தின் பாடத்திட்டத்திற்கேற்ப தரப்படும்.

தாளங்களில் வேகத்தைக் காட்டும் குறியீடுகள் சில மேலே காட்டப்பட்டுள்ளன. சுரங்கள் அல்லது தாள எழுத்துகளுக்கிடையில் ஒற்றைப் படுக்கைக் கோடு போடப்பட்டிருந்தால் அச்சுரங்களும் தாள எழுத்துக்களும் செறிவு வேகத்திலும் (இரண்டாம் வேகத்தில்) இரட்டைப் படுக்கைக் கோடு போடப்பட்டிருந்தால் விரைவுவேகத்திலும் (மூன்றாம் வேகத்தில்) பாடலும் வாசிக்கவும் வேண்டும்.

தாளக்கூறுகள்:

இவ் இசை நூலின் போக்கில் தாளக் கூறுகளின் பழைய பெயர்களான மாத்திரை, அட்சரம், அங்கம் போன்றவற்றிற்குப் பதிலாக தமிழ்ச் செய்யுள் கூறுகளான அசை, சீர் எனும் சொற்கள் தமிழ் முறையில் குறிக்கப்படுகின்றன.

எழுத்து:

இது தாளத்தின் ஓர் அசையை (எண்ணிக்கையை) உருவாக்கும் அதன் உள்துடிப்பு (நுண்துடிப்பு)களின் குறியீடாகும், அதாவது தாளத்தின் ஓர் எண்ணிக்கையில் அடங்கியுள்ள நுட்பமான உள்துடிப்புகளை த, தக, தகதிமி எனச் சொல்லவோ எழுத்தில் காட்டவோ கையாளப்படும் தாள எழுத்துக்களைக் குறிப்பது. விளக்கம் வேகநெறி வரைபடத்தில் கண்டு தெளிக.

அசை:

இது தாளத்தின் ஓர் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பது. நாலன் தனி என்னும் தாளம் நான்கு அசைகளாலானது. ஒரு தாளத்தில் இடம்பெறும் அசைகளைனத்தும் சமமான (உள்துடிப்பு) எழுத்து மதிப்பு உடையவை.

சீர்:

அசைகளின் தொகுப்பு சீர் எனப்படும். சீர்கள், தாம் கொண்டுள்ள அசைகளின் எண்ணிக்கைக்கேற்ப வகைபெறும். ஓர் இசைவடிவத்தை, தாளம் போட்டுக் கொண்டு பாடும் போக்கில், அதன் தொடக்கம், உட்பிரிவு முடிவுபோன்ற இசைப்பிடங்களை இலகுவாய் நினைவில் கொண்டு, தாளம் தப்பாமல் பாடுவதற்கு தாளச்சீர்முறை உதவுகிறது.

அறுசீர் (ஷடாங்கம்):

இந்திய இசை மரபுப்படி சீர்கள் ஆறுவகைப்படும். அவைவருமாறு:

சீர்களின் பெயர்	அசைமதிப்பு	குறியீடு
1. அரைத்துரிதம்	ஓரசைச்சீர்	∪
2. துரிதம்	ஈரசைச்சீர்	○
3. அலகு	நாலசைச்சீர்	
4. நீட்டம்	எண்ணசைச்சீர்	∞
5. புலிதம்	பன்னீரசைச்சீர்	∞
6. புள்ளடி	பதினாறசைச்சீர்	+

காட்டப்பட்டுள்ள அறுசீர்களில், அரைத்துரிதம், துரிதம், அலகு எனும் முதல் மூன்று சீர்கள் மட்டுமே நடைமுறையில் உள்ளன.

ஏழுசீர்:

அலகு என்பது ஐந்து வகையான அசைமதிப்புகள் பெற்று வழங்குகிறது. அதனால் ஒட்டுமொத்தமாக இசைத்துறையில் நடைமுறையில் வழங்கும் தாளச்சீர்கள் ஏழாகக் காணப்படுகிறது. அவற்றை ஏழுசீர் அல்லது ஏழுசீர் எனலாம்.

ஏழுசீர்கள்:

சீர்களின் பெயர்	அசைமதிப்பு	குறியீடு	செயற்பாடு
1. அரைத்துரிதம்	ஓரசை	∪	ஒருமுறை தட்டுவது
2. துரிதம்	ஈரசை	○	ஒருமுறை தட்டித் திருப்புவது
3. மூன்றன் அலகு	மூவசை	3	தட்டி இரண்டு எண்ணுவது
4. நாலன் அலகு	நாலசை	4	தட்டி மூன்று எண்ணுவது
5. ஐந்தன் அலகு	ஐந்தசை	5	தட்டி நான்கு எண்ணுவது
6. ஏழன் அலகு	ஏழசை	7	தட்டி ஆறு எண்ணுவது
7. ஒன்பான் அலகு	ஒன்பதசை	9	தட்டி எட்டு எண்ணுவது

மேற்சொல்லப்பட்ட ஏழுசீர்களில் அரைத்துரிதம், துரிதம், அலகு எனும் மூன்று சீர்களே அடிப்படையாகும். இம்மூன்று சீர்களையும் கொண்டமைந்த ஏழும்ஒன்றும்இரண்டும்” தாளம் இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டு மூன்று சீர்களும் தனித்தனியே விளக்கப்படுகின்றன.

அரைத்துரிதம் (அனுத்ருதம்): ∪

இது ஓரசையாலான மிகச்சிறிய தாளச்சீராகும். கையால் தட்டும் ஒரே செய்கையால் போட்டு காட்டப்படும். வழக்கத்திலுள்ள ஏழுதாளங்களில் ஒன்றும்இரண்டும் (ரூபகம்), ஏழும்ஒன்றும்இரண்டும் (ஐம்பை) எனும் இரண்டு தாளங்களில் மட்டுமே அரைத்துரிதம் இடம்பெறும்.

ஏழும் ஒன்றும் இரண்டும் தாளம்:

குறியீடுகள்	7							∪	○	
சீர்கள்	ஏழன் அலகு							அரைத் துரிதம்	துரிதம்	
சீர்களின் அசைமதிப்பு	1	2	3	4	5	6	7	1	1	2
மொத்த அசைகள்	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

வழமையில் உள்ள ஏழுதாளங்களில் அலகு, அரைத்துரிதம், துரிதம் என்னும் மூன்று வெவ்வேறு சீர்களையும் கொண்டமைந்த ஒரே தாளம் ஏழும் ஒன்றும் இரண்டுமாகும்.

துரிதம் (த்ருதம்): ○

இது தாளத்தின் ஈரசைச்சீராகும். ஒருதட்டும் ஒருதிருப்புமாகச் செயல்படுவது. பெரும்பாலும் ஒரு தாளச்சுற்றின் முடிவுச்சீராக அமைந்து அடுத்த சுற்றின் தொடக்கத்தைக் காட்டி, பாடகருக்கும் பக்க வாச்சியர்களுக்கும் பெரிதும் உதவுவது. ஒன்றும் இரண்டும், நாலும் ஈரிரண்டும் போன்ற தாளங்களின் வரைபடங்களில் துரிதம் அமைந்த அமைப்பைக் கண்டு தெளிக.

அலகு (லகு):

ஒரு தட்டும் ஒருசில(விரல்) எண்ணிக்கைகளாலும் செயல்படும் தாளச்சீர் அலகு எனப்படும். இது தாளச் சீர்களுள் முதன்மை முக்கியத்துவம் பெறும். அலகு, மூன்றன் அலகு, நாலன் அலகு, ஐந்தன் அலகு, ஏழன் அலகு, ஒன்பானலகு என வெவ்வேறு அசைமதிப்புகளின் அடிப்படையில் ஐந்து வகைப்படும். அலகு வகைப்பாட்டினால் ஒரு தாளம் ஐந்து வகைப்பாடடைந்து பெருக்கமடைகிறது. அதன் விளக்கம் வருமாறு.

விளக்க எடுத்துக் கொண்ட தாளம் மூன்றும் ஈரிரண்டும். | 3 ○ ○

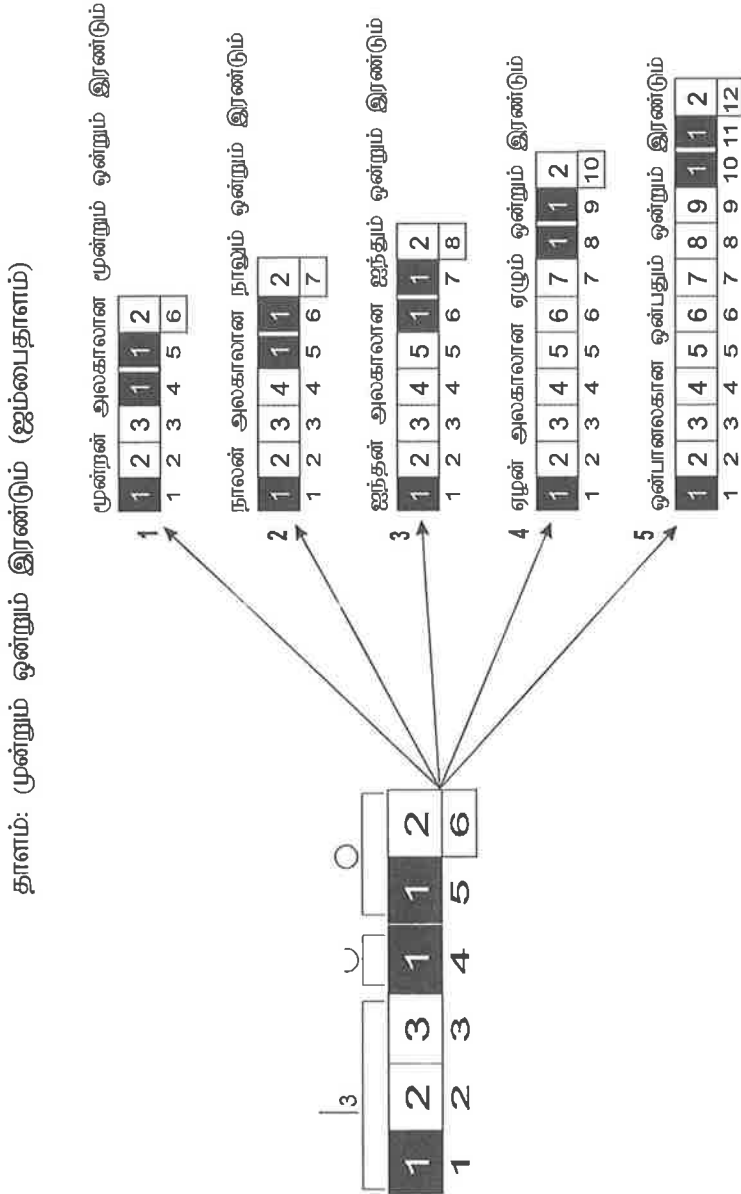
தாளப் பெருக்க எண்	அலகுவகையும் குறியீடும்	உருவாகும் தாளம்	குறியீடும் அசைமதிப்பும்
1.	மூன்றன் அலகு	மூன்றும்ஈரிரண்டும் தாளம்	3 ○ ○ = 7
2.	நாலன் அலகு	நாலும்ஈரிரண்டும் தாளம்	4 ○ ○ = 8
3.	ஐந்தன் அலகு	ஐந்தும்ஈரிரண்டும் தாளம்	5 ○ ○ = 9
4.	ஏழன் அலகு	ஏழும்ஈரிரண்டும் தாளம்	7 ○ ○ = 11
5.	ஒன்பான் அலகு	ஒன்பதும்ஈரிரண்டும் தாளம்	9 ○ ○ = 13

இவ்வாறே ஏழுதாளங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஐவகை அலகுகளின் வகைப்பாட்டினால் ஐந்து ஐந்தாகப் பெருக்கமடைகின்றன.

ஐவகை அலகுகள் ஏழுதாளங்களிலும் பொருந்திவரும்போது ஏழுதாளங்கள் முப்பத்தைந்து (5 X 7 = 35) தாளங்களாகப் பெருக்கமடைகின்றன. இவ்வாறு ஒரு தாளத்தின் கூட்டு அசைமதிப்பை வரையறுக்கும் மூலஅலகாக இச்சீர் அமைவதால் அலகு என்னும் பெயர் பெற்றது எனலாம்.

அலகின் ஐந்துவகைப்பாடுகளால் பெருக்கமடையும் ஐந்து தாளங்களிலும், அலகு என்னும் முதன்மைச் சீர்மட்டுமே 3, 4, 5, 7, 9 என வெவ்வேறு தாளத்தில் வெவ்வேறு அசைமதிப்புபெறும். அரைத்துரிதம், துரிதம் போன்ற பிறசீர்கள் அசைமதிப்பில் மாறுவதில்லை.

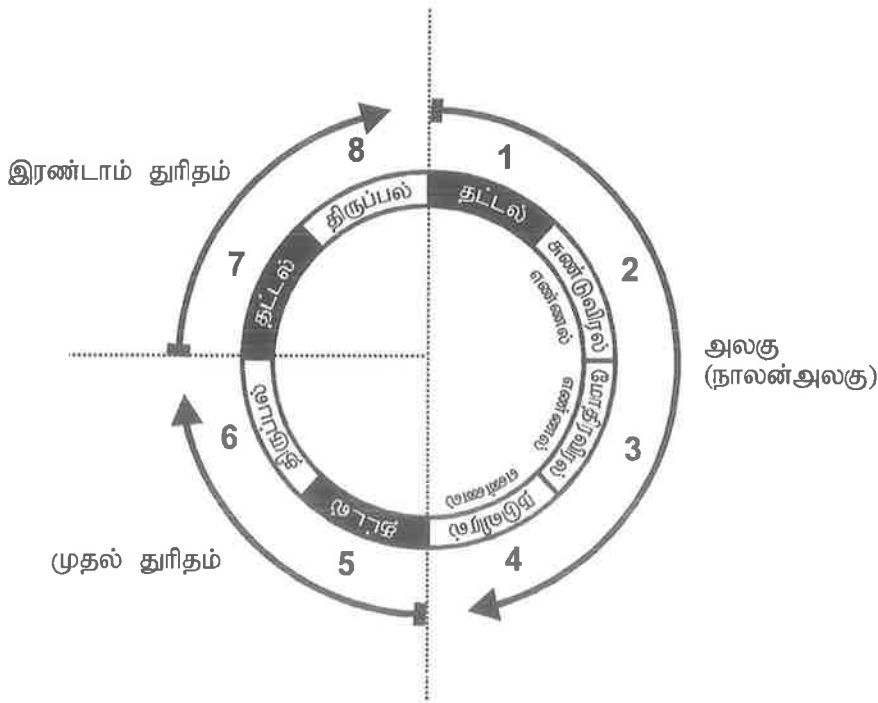
எடுத்துக்காட்டிவிளக்கிய தாளத்தை வரைபடம் கண்டு தெளிக.

வட்டணை (ஆவர்த்தனம்):

ஒருதாள இயக்கத்தின் ஒருசுற்றுக்கு வட்டணை என்பர். ஒரு பாடல் தொடங்கி முடியும்வரை அதை நடத்திச் செல்லும் தாளமானது மீண்டும் மீண்டும் சுழற்சிமுறையில் இயங்கிக் கொண்டேயிருக்க வேண்டியதால் அதாவது வட்டித்துத் (சுழன்று) தொடர்வதால் வட்டணை எனப்படுகிறது. 24 மணிநேரங் கொண்ட ஒரு நாள் முடிந்து அடுத்தநாள் தொடங்கும்போது மீண்டும் மணிக்கணக்கில் 1இல் தொடங்கி 24 நோக்கி சுழலத் தொடங்குவதை ஒப்பிட்டு தெளிக.

நாலும் ஈரிரண்டும் தாளத்தின் வட்டணையை இவ்வாறு விளக்கலாம்.

இதனை இசைக் குறியீட்டுமுறையில் கீழ்வருமாறு காட்டும்போது

	1	2	3	4	5	6	7	8
அசை	1	2	3	4	1	2	3	4
செய்கை	தட்டல்	எண்ணல்	எண்ணல்	எண்ணல்	தட்டல்	திருப்பல்	தட்டல்	திருப்பல்
	த	க	தி	மி	த	க	ஜ	ஊ
	த	க	தி	மி	த	க	ஜ	ஊ

என தாளம் வட்டித்து (மீண்டும், மீண்டும்) வருதலைக் காண்க.

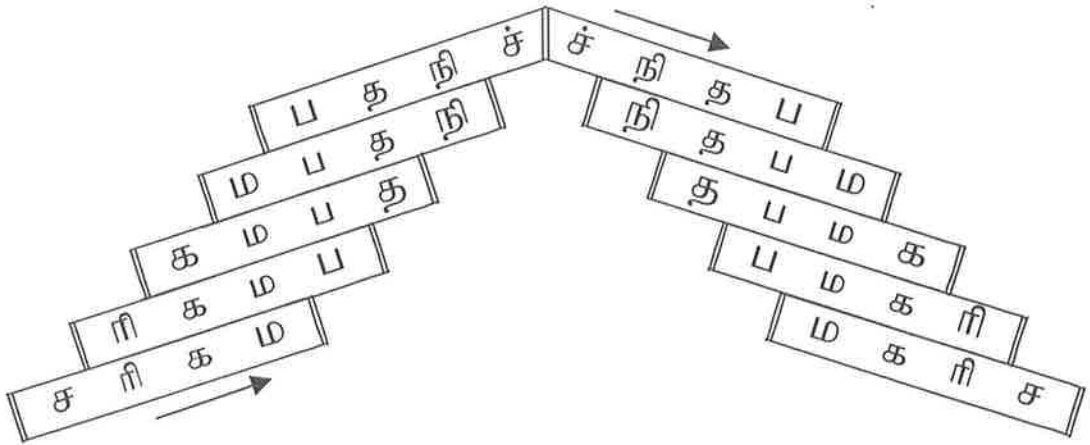
அணியடுக்கு (அலங்காரம்):

மாணவர்களுக்கான பயிற்சிஇசைப் பாடங்களின் வரிசையில் நிறைவாகக் கற்றுத்தரப்படும் பயிற்சி, அணியடுக்காகும். நடைமுறையிலுள்ள ஏழுதாளங்களிலும் அணியடுக்குகள் தனித்தனிச்சுரக் கோலங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர்களுக்கு நல்ல சுர அறிவும் தாள அறிவும் ஒருங்கே கிடைக்கும்படியான அமைப்புடைய இப்பயிற்சிகள் கற்பனை இசைத்திறனுக்கும் வழிவகுக்கின்றன.

ஓர் அணியடுக்கு, அதன் சுர அடுக்குமுறையில் அழகாக அமையும் விதத்தை கீழ்காணும் வரைபடத்தில் காண்க.

அணியடுக்கு

நாலன்தனித் தாளம்

கீதம்:

மாணவர்கள் சரளிவரிசைகள், இரட்டைவரிசைகள், வலிவுமண்டிலவரிசைகள் தாட்டுவரிசைகள், அணியடுக்குகள் போன்ற பயிற்சி இசைப்பாடங்களைக் கற்றுத்தேர்ந்த பின், இலகுவான பாடல்கள் அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. அவ்வாறு மாணவர்களுக்கு முதன் முதலாகக் கற்றுக் கொடுக்கப்படும் பாடல் கீதம் எனப்படும். இசையமைப்பாலும் தாள அமைப்பாலும் கீதம் இலகுவாக அமைந்துள்ளதால் மாணவர்கள் இவ்வகைப்பாடல்களை விரைவாகக் கற்றுப்பாட முடிகிறது.

எடுத்துக்காட்டு: கீதம்

“பைந்தமிழமுதே”.....

பண்: சங்கராபரணம்

ஏறுநிரல்: சரி2க2ம1பத2நி2ச }
இறங்குநிரல்: ச்நிதபமகரிச } 29

தாளம்: நாலன் தனி
(1+1+1+1= 4)

பண்ணடைவும்: அருளானந்தம்

4	4
①	③
பா ப ம க ம பா பைந்தமிழமுதே	ப த நி ச் த நி பா ப மு மு திர்ச் சுவையே
ப ம த ப ம க மா ப மு கு நற்கிளியே	ரி க ம க சா சா ப தந்த ர வா வா
ச த நி ச ரீ ரீ ப ரிந்துணைவேண்டும்	ச ரி க ம பா தா பண்ணிசைஞானம்
த நி ச் ரி ச் நி த நி அடைந்தி ட அ ரு ளும்	சா பா க ரி ரிசு அன்னைத் த மி ழே
	②

கீதத்தின் இசையமைப்பில் இலகுத்தன்மை

பொதுவாக கீதம் என்னும் பாடலின் இசையமைப்பு ஒரு குறில்குரத்திற்கு பாடலின் ஒரு குறில் எழுத்தும் (எ.கா: 1)

ஒரு நெடில்குரம் அல்லது இரண்டு குறில்குரங்களுக்குப் பாடலின் ஒரு நெடிலெழுத்தும் (எ.கா: 2) பாடப்படுவதற்கென இலகுவான முறையிலேயே அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

இசையின் ஒரு குறில்குரத்திற்கு பாடலின் எழுத்துக்கள் 2 அல்லது 3 வரின் (எ.கா: 3) பாடலின் முதல் உயிர் அல்லது உயிர்மெய்யெழுத்து மட்டுமே கணக்கில் கொள்ளப்படும்.

3வது எடுத்துக்காட்டில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளபடி “ச்” என்னும் குரத்திற்கு பாடவேண்டிய எழுத்துக்கள் “திர்ச்” என மூன்றாக இருப்பினும் இக்கூட்டெழுத்துக்களின் ஒலிப்பின் அளவு ஒரு குறில் குரலிப்பி நேரத்துக்குள்ளேயே இயல்பாகவே அடங்கிவிடுவதால் அம்மூன்று எழுத்துக்களில் “தி” என்னும் உயிர்மெய் குறிலெழுத்தை அடுத்துவரும் “ர்ச்” எனும் இரு மெய்யெழுத்துக்களும் கணக்கில் கொள்ளப்படா.

கீர்த்தனை:

கீர்த்தனை என்பது ஒருவகை இசைப்பாடலாகும். இப்பாடல் இறைப்புகழ்ச்சியை பாடுபொருளாய் கொண்டமைவது மரபு. இன்றைய இசைவளர்ச்சியில் பொதுச் செய்திகளை மையக்கருத்தாகக் கொண்ட கீர்த்தனைப் பாடல்களும் உள்ளன.

கீர்த்தனை, வடிவமைப்பில் பல்லவி, அநுபல்லவி, சரணம் எனும் மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டது. அநுபல்லவி இடம்பெறாத கீர்த்தனைகளும் உள்ளன. இதனை செறிவு வேகத்தில்பாடுவது வழக்கம். கீர்த்தனை, கேட்டவுடன் இரசிக்கக்கூடிய இலகுவான இசையமைப்பையுடையது.

பல்லவி:

கீர்த்தனையின் மையக்கருத்தை அழகாகவும் சுருக்கமாகவும் பாடும்படி அமைந்த முதல் உறுப்பு.

அநுபல்லவி:

பல்லவியில் பாடப்படும் சுருக்கமான கருத்தை சற்று விரிவாக வளர்த்துப் பாடும்படி அமைந்த இரண்டாம் உறுப்பு.

சரணம்:

பல்லவி, அநுபல்லவியில் படிப்படியாக விவரித்துப் பாடப்படும் மையக் கருத்தை நிறைவாக முடித்து வைக்கும் மூன்றாம் உறுப்பு.

கீர்த்தனையின் இசையமைப்பு:

பொதுவாக கீர்த்தனையின் இசையமைப்பானது அது அமைந்துள்ள பண்ணின் நிறைவான வடிவத்தை பல்லவி, அநுபல்லவி, சரணம் எனும் முப்பிரிவுகளில் வளர்த்து காட்டுவதாக அமைந்திருக்கும்.

கீர்த்தனையின் பல்லவி இசை:

கீர்த்தனையின் பல்லவி இசையில் அக்கீர்த்தனை அமைந்துள்ள பண்ணின் ஒலிநிறத்தைக் காட்டும் சிறப்புத் தொடுவைகள் சமன் மண்டிலத்தில் அமைந்திருக்கும்.

கீர்த்தனையின் அநுபல்லவி இசை:

அநுபல்லவியில் (அநுபல்லவி இருந்தால்) அப்பண்ணின் இசைப்பரப்பு வலிவு மண்டிலம்வரை உயர்ந்து செல்லும் தொடுவைகளோடு வளர்ந்தமையும்.

கீர்த்தனையின் சரணத்தில் இசை:

அப்பண்ணின் பல்வேறு அழகான தொடுவைகள் சமன், மெலிவு மண்டிலங்கள் வரைசென்று நிறைவு பெறுவதாக அமையும்.

கீர்த்தனைகளைப் பாடுவோரும் வாச்சியத்தில் வாசிப்போரும் இவ்வாறான பண்ணமைப்பை புரிந்து இசைக்கும் போது கீர்த்தனையின் அழகுணர்ச்சியும் இசைப்பயனும் சிறப்பான விதத்தில் புலப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு:

கீர்த்தனை: சுந்தரத்தமிழ் வாழ்கவே...

பண்: அம்சத்தொனி

தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

பாடல்: கவிஞர் முகில்வாணன்

பண்ணடைவு: கலாநாயகி சூரியகுமார்

ஏறுநிரல்: ச ரி2 க2 ப நி2 ச்

இறங்குநிரல்: ச் நி ப க ரி ச

பல்லவி

; பச் நிபா - ப கா ப்சா நீ
சுந் தரத் த மிழ் வாழ்க
நிரிச்சநிச்சநி - பா ப கா ப்சா நீ
சுந் த . . ரத் த மிழ் வாழ்க
; நிரீ க்ரீ நிபா நி ரீ ரீ
சுந் திர வத னம் போல்
நிரிச் நிச்சநிபா - ப கா ப்சாநீ
சுந் . த . ரத் த மிழ் வாழ்க
; நிரீ க்ரீ நிபா நி ரீ ரீ
சுந் திர வத னம்போல்
நிரிச்சநிச்சநி - பா ப கா ப்சா நீ
சுந் த . . ரத் த மிழ் வாழ்க

சா ;;;
வே
சா ;;;
வே
; ச்சா நீ ப
. ச தி யோடு
சா ;;;
வே
சரி க்ரீ ச்நி பநி
ச தி . யோடு
சா ;;;
வே

; ; ; ;

.

; ; நிரி நீ

. . இங்கோர்

பகாபநீசா

சுதி சே ர

; ; நிரி நீ

. இங்கோர்

ச்நி பக ரிக பநி

ச . தி . சே ர

; ; ; ;

.

அநுபல்லவி

கா,கா, ரீ க்கா க்கா கா
யாமோடு குழல் இனிக்கும்
கா,கா, ரீ க்கா க்கா கா
யாமோடு குழல் இனிக்கும்
; ச்ரீ கா ரி ச் நீ ப ரீ ரீ
பா லோடு சுவை இ னிக்கும்
; ச்ரீ கா ரி ச் நீ ப ரீ ரீ
பா லோடு சுவை இ னிக்கும்
நிரிச்சநிச்சநி - பா ப கா ப்சா நீ
சுந் த . . ரத் த மிழ் வாழ்க

; ; ; ;
.
ரிக்ப் க்ரிச்சா
நா . வோடு
, ; சா நி பா
. பைந் த மிழ்
ச்ரி க்ரீ ச்நி பநி
பைந் த மிழ் நி
சா ;;;
வே

; ; ; ;

.

நிபா ப கா ரீ
கனி இ . னிக்கும்

ப கா ப நீ சா

நி றைந் திருக்கும்

ச்நி பக ரிக பநி

றைந்தி . ருக்கும்

; ; ; ;

.

சுரணம்

; பா கரி கபா, ப சா நீ
தென் கு ம ரி ம டி யில்
; பா கரி கபா, பரிச்சரி நீ
தென் கு ம ரி ம டி யில்
; நி ரீ க் ரீ ச்பா க பாகரி
முன்னைப் பழம் பொருளா

; நிரீ க் ரீ
திரு வேலன்
; நிரீ க் ரீ
திரு வேலன்
சா ச ரீ காப
ய் முகிழ்த்த த

ச்நி ப ப்சா நீ
கைப் பிடி யில்ச்நி ப ப்சா நீ
கைப் பிடி யில்நிபா ச் சா சா
மிழ் மொழியே

அனுபல்லவி இசைப்படி

ஒளவைக்கு அமுதமானாய் அகத்தியனுக்கு உணவுமானாய்
கொவ்வைக் கனியுமானாய் குவலயத்தீபமானாய்

தேவாரம்:

கி.பி. 6,7,8 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் எனும் இறையடியார்களால் சிவத்துதிகளாகப் பாடப் பெற்ற பாடல்கள் தேவாரப்பாடல்களாகும். ஏட்டிலக்கியங்களில் பதியப்படாத தமிழர்தம் பழம்பெரும் கலைச்செல்வங்களான நாடகப்பாடல்கள், நாட்டார்பாடல்கள் போன்றவை ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. அதனால் அவை நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஓதுவார் பரம்பரைமூலம் நமக்குக் கிடைத்த இசைப்பாடல்களே தேவாரங்கள். இவற்றின்மூலம், பழந்தமிழர் பண்களும் தாளங்களும் ஓரளவு நம் கைக்கு வந்து சேர்ந்துள்ளன. தேவாரங்கள் இந்தியாவின் மூத்த இசைப்பாடல்களாகப் போற்றப்படுகின்றன.

ஓதுவார்:

பரம்பரை பரம்பரையாக தேவாரப்பாடல்களை கோயில்களில் ஓதுவதைத் தொண்டாகக் கொண்டவர் ஓதுவார் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

குறிப்பு: தேவாரப்பாடல்களின் சிறப்பியல்புகள் நான்காம் பருவத்தில் விரிவாக விளக்கம்பெறும்.

திருப்புகழ்:

கி.பி 15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரி என்பவர் முருகர் புகழாகப் பாடிப்பரவிய இசைப்பாடல்கள் திருப்புகழ் பாக்களாகும். இவை தாளச் சொற்கட்டுகள்போல துள்ளல் இனிமையோடு ஒலிக்கும் பாங்கானவை. தாளம் திறமாக கையில் நிற்கவும், தமிழ்வளமாக நாவில் பதியவும் திருப்புகழ் பாடற்பயிற்சிகள் பெரிதும் உதவுகின்றன.

குறிப்பு: திருப்புகழ்ப்பாடல்களின் சிறப்பியல்புகள் மூன்றாம் பருவத்தில் விரிவாக விளக்கம்பெறும்.

பருவம் 2 குரலிசை, வாச்சிய இசை

மண்டிலம் (ஸ்தாயி):

சரிகமபதநி எனும் ஏழுசுரத்தொகுப்பின் இசைப்பரப்பு மண்டிலமாகும். இவ் ஏழு சுரத்தொகுப்பின் கீழ்ஒலிப்பு, சமன்ஒலிப்பு, உச்சஒலிப்புகளுக்கேற்பவும் அவற்றைப்பாடும் குரல் முயற்சிகளுக்கேற்பவும் அவற்றின் இசைப்பரப்பு, முறையே மெலிவு மண்டிலம், சமன் மண்டிலம், வலிவு மண்டிலம் என அடிப்படையில் மூவகைப்படும்.

ஏழுசுரங்களே மெலிவு, சமன், வலிவு எனும் இசைப்பரப்புகளில் மண்டித்து (மீண்டும், மீண்டும்) பயில்வதால் மண்டிலம் எனப்பட்டது.

வரைபடம் கண்டு தெளிக.

மெலிவுமண்டில வரிசை (மந்த்ரஸ்தாயி):

சமன் மண்டில வரிசையின் “ச” சுரத்துக்குக் கீழே ஒலிக்கும் ஏழு சுரங்களின் இசைப்பரப்பு மெலிவு மண்டிலமாகும். இசைக்குறியீட்டியலில் அவை தாழ் சுரங்கள் எனத் தெளிவுபடுத்த வரைபடத்தில் காட்டியவாறு அவற்றுக்குக் கீழே புள்ளிகள் இட்டு காட்டப்படுகின்றன.

சமன்மண்டிலம் (மத்யஸ்தாயி):

வலிவு மண்டிலத்தில் “ச” சுரத்துக்குக் கீழே ஒலிக்கும் ஏழுசுரங்களின் இசைப்பரப்பு சமன் மண்டிலமாகும். சரளிவரிசைகள், இரட்டைவரிசைகள், தாட்டுவரிசைகள், அணியடுக்கு வரிசைகள் அனைத்தும் சமன் மண்டிலத்திலேயே கற்பிக்கப்படுகின்றன.

வலிவு மண்டிலம் (தாரஸ்தாயி):

சமன் மண்டிலத்து “நி” சுரத்தையடுத்து ஏறுநிரலாக அமையும் ஏழு சுரங்களின் இசைப்பரப்பு வலிவுமண்டிலமாகும். இசைக்குறியீட்டியலில் அவை வலிவுச் சுரங்கள் எனத் தெளிவுபடுத்த அவற்றுக்குக் மேல் புள்ளிகள் இட்டு காட்டப்படுகின்றன. பயிற்சி இசைப்பாடங்களாக இதில் கற்பிக்கப்படும் சுரவரிசைகள் வலிவுமண்டில வரிசைகளாகும்.

வகை பெறுசுரம் (ப்ரக்ருதி ஸ்வரம்):

ஒரு மண்டிலத்திலுள்ள ச, ரி, க, ம, ப, த, நி எனும் ஏழுசுரங்களில் ரி, க, ம, த, நி எனும் ஐந்து சுரங்கள் ஒவ்வொன்றும் அரையரைச் சுரங்களாக இருவகைபாட்டினை அடைகிறது. அதனால் அவை வகைபெறுசுரங்கள் எனப்படுகின்றன. இவ்வகைப்பாட்டினால் ரி, க, ம, த, நி என்னும் இவ்ஐந்து சுரங்களும் பத்து (அரைச்) சுரங்களாக (5X2=10) பயன்பாட்டில் கொள்ளப்படுகின்றன.

குறைந்தசுரம் (கோமளஸ்வரம்):

(ரி₁, க₁, ம₁, த₁, நி₁) வகைபெறுசுரம் ஒன்றின் குறைந்த அல்லது தாழ்வான இசை அளவுள்ள முதல் வகையை குறைந்தசுரம் என்று பழந்தமிழர் அழைத்தனர். தற்காலத் தமிழுக்கேற்ப அவ்வகைச்சுரத்தை “குறைந்தசுரம்” என்று வழங்குவோம். அங்கனம் ரி, க, ம, த, நி சுரங்களில் குறைந்த இசை அளவுள்ள முதல்வகைகளை குறியீடுகளால் கீழ்கண்டவாறு குறிப்பிடுவது வழக்கம்.

1. குறைந்த அளவுள்ள முதல்வகை “ரி” = ரி₁
2. குறைந்த அளவுள்ள முதல்வகை “க” = க₁
3. குறைந்த அளவுள்ள முதல்வகை “ம” = ம₁
4. குறைந்த அளவுள்ள முதல்வகை “த” = த₁
5. குறைந்த அளவுள்ள முதல்வகை “நி” = நி₁

காட்டப்பட்ட ரி,க,ம,த,நி யின் முதல் வகைகளை மாணவர்களுக்கு உடனடியாக விளக்கும் வகையில் சின்ன “ரி”, சின்ன “க”, சின்ன “ம”, சின்ன “த”, சின்ன “நி” என அழைக்கும் கற்பித்தல் முறை இசை ஆசிரியர்களிடையே பரவலாகக் காணப்படுகிறது.

நிறைந்தசுரம் (தீவ்ரஸ்வரம்):

வகைபெறுசுரமொன்றின் குறைந்தவகைச் சுரத்தினும் உயர்ந்த இசை அளவுள்ள இரண்டாம் வகைச்சுரம் நிறைச்சுரம் என பழந்தமிழரால் வழங்கப்பட்டது. அவற்றை இனி இலகுமுறையில் நிறைந்த சுரம் என்றழைப்போம்.

நிறைந்தசுரங்கள் இசைக்குறியீடுகளில் ரி₂, க₂, ம₂, த₂, நி₂ எனக் காட்டப்படுகின்றன. பெரிய “ரி”, பெரிய “க”, பெரிய “ம”, பெரிய “த”, பெரிய “நி” எனக் கற்பித்தல் முறையில் இசை ஆசிரியர்களால் வழங்கும் முறையும் காணப்படுகிறது.

நிறைந்த சுரங்கள் வருமாறு:

1. நிறைந்த அளவுள்ள இரண்டாம்வகை “ரி” = ரி₂
2. நிறைந்த அளவுள்ள இரண்டாம்வகை “க” = க₂
3. நிறைந்த அளவுள்ள இரண்டாம்வகை “ம” = ம₂
4. நிறைந்த அளவுள்ள இரண்டாம்வகை “த” = த₂
5. நிறைந்த அளவுள்ள இரண்டாம்வகை “நி” = நி₂

வகைபெறாச் சுரங்கள் (விக்ருதி ஸ்வரம்):

ஏழுசுரங்களில் ‘ச’, ‘ப’ சுரங்கள் இரண்டும் குறைந்தசுரம் நிறைந்தசுரம் என்னும் வகைப்பாடின்றி வழங்குகின்றமையால் அவை இரண்டும் வகைபெறாச் சுரங்கள் எனப்படுகின்றன.

சமசுகிருதப் பெயர் குழப்பம்:

சமசுகிருதத்தில் வகைபெறு சுரங்களைக் குறிக்கப்பயன்படும் சொற்கள், பல வேளைகளில் பொருந்தாமல் குழப்பம் தருவதைக் காண்கின்றோம். எடுத்துக்காட்டாக, கரகரப்ரியா பண்ணுக்குரிய “ரி” எந்தவகை “ரி” என்று கேட்டால் சதுசுருதி “ரி” என்பர். அச் சொல்லுக்கு நான்கு(நுண்) சுருதியளவுகொண்ட “ரி” என்பது பொருள். ஆனால் கரகரப்ரியா பண்ணில் வரும் “ரி” யானது சுரங்களின் சுருதி மதிப்புக்கணக்குப்படி 3 நுண் சுருதி அளவுடையதாகும்.

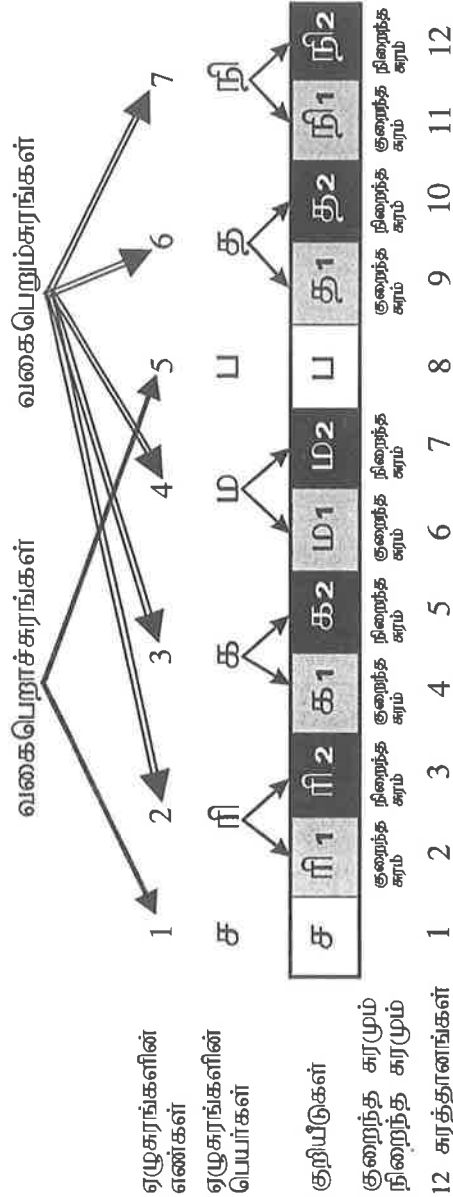
குழப்பந்தரும் பெயர்களைத் தவிர்த்து விழுப்பந்தரும் இலகுப் பெயர்களான “ரி₁” அல்லது சின்ன “ரி” என்று வழங்கும் முறையை இன்று இலகுவான பயிற்றுமுறை உத்தியாக கல்லூரிகளிலும் வழங்குகின்றனர்.

பன்னிருசுரங்கள் அல்லது பன்னிரு சுரத்தானங்கள்:

வகைபெறு, வகைபெறா சுரங்களின் கணிப்பு முறையால் (10 + 2= 12) ஏழு சுரங்கள் பன்னிரு சுரங்களாகின்றன. ஒரு மண்டிலத்தில் அவற்றுக்குரிய ஒலிப்பிடங்கள் 12 சுரத்தானங்கள் எனப்படும்.

பன்னிருசுரங்கள் அல்லது பன்னிரு சுரத்தானங்கள்

வகைபெறு, வகைபெறா சுரங்களின் கணிப்புமுறையால் ஏழுசுரங்கள் பன்னிரு சுரங்களாகின்றன. ஒருமண்டிலத்தில் அவற்றுக்குரிய ஒலிப்பிடங்கள் 12 சுரத்தானங்கள் எனப்படும்

ஏழு தாளங்கள்:

இசைத்துறையில் நடைமுறையில் வழங்கும் அடிப்படைத் தாளங்கள் ஏழாகும். அவை:

1. ஒன்றும் இரண்டும்,
2. நாலன் தனி,
3. மூன்றும் ஈரிரண்டும்,
4. நாலும் இரண்டும் நாலும்,
5. ஏழும் ஒன்றும் இரண்டும்,
6. ஈரைந்தும் ஈரிரண்டும்,
7. நாலும் இரண்டும் இருநான்கும்.

இவற்றை சுலபமாகக் கணிக்கக்கூடிய பழமையான ஏழு தாளங்கள் என்னும் பொருளில் சூளாதி சப்ததாளங்கள் என்று கூறுவர். அவற்றின் பெயர்களும், கணித்துப் போடும் முறையும் அசை, சீர், அவற்றின் அசை மதிப்பு போன்றவற்றை கீழ்க்காணும் விளக்கப்படங்களிலிருந்து அறியலாம்.

1. ஒன்றும் இரண்டும் அல்லது இரண்டும் நான்கும் (ரூபகம், சதுஸ்ரரூபகம்)

சீர்கள்	☪		○
அசை	1	1	2
செய்கை	தட்டல்	தட்டல்	திருப்பல்
தாளமதிப்பு	1	2	3

இத் தாளத்தை அணியடுக்கிலும் (அலங்காரம்), நாட்டியத்திலும் அடுத்த வரைபடத்தில் காட்டியவாறு அதாவது 6 அசைகளாகப் போடுகிறார்கள்.

வரைபடம் மறுக்கத்தில்

ஒன்றும் இரண்டும் அல்லது இரண்டும் நான்கும் (ரூபகம், சதுஸ்ரரூபகம்)

சீர்கள்	○		4			
அசை செய்கை	1	2	1	2	3	4
	தட்டல்	திருப்பல்	தட்டல்	சுண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்
தாளமதிப்பு	1	2	3	4	5	6

2. நாலன்தனி (ஏகதாளம்)

சீர்கள்	4			
அசை செய்கை	1	2	3	4
	தட்டல்	சுண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்
தாளமதிப்பு	1	2	3	4

3. மூன்றும்ஈரண்டும் (திருபுடைதாளம்)

சீர்கள்	3			○		○	
அசை செய்கை	1	2	3	1	2	1	2
	தட்டல்	சுண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	தட்டல்	திருப்பல்	தட்டல்	திருப்பல்
தாளமதிப்பு	1	2	3	4	5	6	7

4. நாலும் இரண்டும் நாலும் (மட்டியதாளம்)

சீர்கள் அசை செய்கை	4				○		4			
	1	2	3	4	1	2	1	2	3	4
	தட்டல்	சுண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்	தட்டல்	திருப்பல்	தட்டல்	சுண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்
தாளமதிப்பு	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

5. ஏழும் ஒன்றும் இரண்டும் (மிஸ்ரஜம்பதாளம்)

சீர்கள் அசை செய்கை	7							C	○	
	1	2	3	4	5	6	7	1	1	2
	தட்டல்	சுண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்	சுட்டுவிரல் எண்ணல்	பெருவிரல் எண்ணல்	சுண்டுவிரல் எண்ணல்	தட்டல்	தட்டல்	திருப்பல்
தாளமதிப்பு	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

6. ஈரைந்தும் ஈரிரண்டும் (அடதாளம்)

சீர்கள் அசை செய்கை	5					5					○		○	
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	1	2
	தட்டல்	சுண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்	சுட்டுவிரல் எண்ணல்	தட்டல்	சுண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்	சுட்டுவிரல் எண்ணல்	தட்டல்	திருப்பல்	தட்டல்	திருப்பல்
தாளமதிப்பு	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

7. நாலும் இரண்டும் இருநான்கும் (துருவதாளம்)

சீர்கள் அசை செய்கை	4				○		4				4			
	1	2	3	4	1	2	1	2	3	4	1	2	3	4
தட்டல்	சண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்	தட்டல்	திருப்பல்	தட்டல்	சண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்	தட்டல்	சண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்	
தாளமதிப்பு	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

அசைவகை:

தாளச்சீரின் மூலக்கூறான அசை, ஒட்டுமொத்தமான ஒரு தாளத்தின் அடிப்படைக் கூறாகவும் திகழ்கின்றது. இது தாளத்தைக் கையால் கணித்துக்காட்டும் போது தட்டல், விரல் எண்ணல், திருப்பல் போன்ற செயற்பாடுகளால் நிகழும்.

தாளத்தின் ஓர் அசை நிகழ்வு ஓர் எண்ணிக்கை மதிப்புடையது. ஆனால் அந்த ஓர் எண்ணிக்கையின் உள்துடிப்பு தாளத்திற்குத் தாளம் வேறுபடுவதனை அசைவகை என்கிறோம்.

ஐவகை அசைகள்:

ஓர் அசை அல்லது ஒரு தாளத்தின் ஓர் எண்ணிக்கை மூன்றன் அசை, நாலனசை, ஐந்தனசை, ஏழனசை, ஒன்பானசை என ஐவகைப்படும்.

ஒரு தாளம் எவ்வகை அசையால் தொடங்கப்படுகிறதோ அவ்வகை அசையே அத்தாளத்தின் இறுதிவரை தொடரும். ஐவகை அசை வேறுபாட்டால் ஒருதாளம் ஐவகைகளாக நடை பயில்கிறது. அசைவகையே தாளத்தின் நடை வகைக்குக் காரணமாகிறது.

இதனை, ஒரே தாளம் ஐவகை அசைகளால் ஐவகை நடைகளைப் பெற்று இயங்குவதை தரப்பட்டுள்ள வரைபடத்தில் கண்டு தெளிக:

எடுத்துக் காட்டப்படும் தாளம் ” நாலன் தனி ”

நாலன்தனி - மூன்றன்நடை

	2	3	4
1			
2	2	2	3
கி	கி	கி	1
ட	ட	ட	2
த	த	3	கி
		ட	ட
			3

மொத்த அசைகள்
ஓரையின் உள்துடிப்பு
நடை தாளச்சொற்களில்

நாலன்தனி - நாலன்நடை

	2	3	4
1			
2	2	2	3
3	3	3	4
கி	கி	கி	1
ட	ட	ட	2
த	த	3	கி
		ட	ட
			3

மொத்த அசைகள்
ஓரையின் உள்துடிப்பு
நடை தாளச்சொற்களில்

நாலன்தனி - ஐந்தன்நடை

	2	3	4
1			
2	2	2	3
3	3	3	4
4	4	4	5
கி	கி	கி	1
ட	ட	ட	2
த	த	3	கி
		ட	ட
			3

மொத்த அசைகள்
ஓரையின் உள்துடிப்பு
நடை தாளச்சொற்களில்

நாலன்தனி - ஏழன்நடை

	2	3	4
1			
2	2	2	3
3	3	3	4
4	4	4	5
5	5	5	6
கி	கி	கி	1
ட	ட	ட	2
த	த	3	கி
		ட	ட
			3

மொத்த அசைகள்
ஓரையின் உள்துடிப்பு
நடை தாளச்சொற்களில்

நாலன்தனி - ஒன்பான்நடை

	2	3	4
1			
2	2	2	3
3	3	3	4
4	4	4	5
5	5	5	6
6	6	6	7
7	7	7	8
8	8	8	9
9	9	9	1
கி	கி	கி	2
ட	ட	ட	3
த	த	3	கி
		ட	ட
			3

மொத்த அசைகள்
ஓரையின் உள்துடிப்பு
நடை தாளச்சொற்களில்

இலகு கீதம்:

கீதம் என்னும் இசைப்பயிற்சிப் பாடலைப்பற்றி மாணவர்கள் சுருக்கமாக முதல் பருவத்தில் அறிந்த செய்திகள் இங்கு விளக்கமாகக் கூறப்படுகின்றது.

இசையமைப்பு:

- இப்பாடல் மாணவர்கள் முதன்முதலாகப் படிக்கும் இசை வடிவம் என்பதால் இப்பாடலமைந்த பண்ணின் அடையாளத்தைக் காட்டும் இலகுவான தொடுவைகளால் அமைந்திருக்கும்.
- இசையின் ஒரு சுரத்திற்குப் பாடலின் ஓர் உயிர் அல்லது உயிர்மெய் எழுத்து பாடப்படும் முறையில் இலகுவானது.
- பாடலின் எந்த ஓர் அடியையும் புதுமைச் சேர்க்கை என்று கூறத்தகுந்த விருத்தி (சங்கதி) முறையில் திரும்பத்திரும்ப இசை வளர்த்துப் பாட வேண்டியிராதபடி இலகுவானது.
- தாளம் தொடங்கிய பின் பாட்டெடுப்பது (பின்னர் ஏடுப்பு) தாளத் தொடக்கத்திற்கு முன் பாட்டெடுப்பது (முன்னர் ஏடுப்பு) எனும் நுட்பத்தாள உத்திகளின்றி, தாளத்தின் முதல் அசையின் தொடக்கத்திலேயே அதாவது சம ஏடுப்பிலேயே பாடல் தொடங்கிப்பாடும்படி இலகுவானது.
- பாடலின் இடையிடையே மத்திய, தூரிதவேகத் தொடுவைகளின்றி தொடக்கத்திலிருந்து நிறைவுவரை சீரான ஒரே வேகத்தில் பாடும்படியான இசை முறையால் இலகுவானது.
- கீதத்தின் இசையமைப்பு பொதுவாக சமன்மண்டிலத்திற்குள்ளேயே பாடும்படியான இசை முறையால் இலகுவானது. வலிவு மெலிவு மண்டிலங்களில் ஓரிருச் சுரங்களைத் தொட்டுக்காட்டுவதாகவும் சில கீதங்கள் அமைவதுண்டு.

இயல் அமைப்பு:

கீதம் என்னும் இசைவடிவம் பல்லவி, அநுபல்லவி, சரணம் எனும் பாவுறுப்புக்களின்றி தொடக்கம் முதல் முடிவுவரைத் தொடர்ந்து பாடும்படியான இயலமைப்பால் இலகுவானது. இதன் பாடுபொருள் இறைப்புகழ்சியாக அமைவது மரபு. இக்காலத்தில் மொழி, கலை, பண்பாடு போன்ற செய்திகளை பாடுபொருளாகக் கொண்ட கீதங்கள் பெருமளவில் வழங்குகின்றன. இவ் இசைவடிவம் பாடகரின் குரலுக்கும் வாச்சியரின் விரலுக்கும் பண்முறைப்பயிற்சியாக அமையும் நோக்குடன் இலகுவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

கீதம் அதன் பொருளால் இருவகைப்படும்,

1. இலகுக்கீதம்: இதனை தொடுவைக்கீதம் என்றும் கூறலாம்.
2. இலக்கணக்கீதம்: அடுத்துவரும் விளக்கங்களால் அறிந்து கொள்க.

இலக்கணகீதம் அஃது அமைந்த பண்ணின் இலக்கணத்தைப்
பாடுபொருளாகக் கொண்டது. இதன் விளக்கத்தை மூன்றாம் பருவ
இசையியலில் காண்க.

இலக்கணகீதம் “ பெரும்பண் கரகரப்பிரியா ”

பண்: கரகரப்பிரியா
பாடலும், பண்ணடைவும்:
அருளானந்தம்

ஏறுநிரல்: சரி₂க₁ம₁பத₂நி₁ச்
இறங்குநிரல்: ச்நிதபமகரிச
தாளம்: ஐந்தன் சாபு

ரி ரி கரிச பெரும்பண்க	சசசாரி ரக ரி ப்ரி	கரிச நித யாவின்ச ரம்	நீநீ , ஏழில்
த நி சா ச நிறைதுத்தம்	நிநி ச ரிரி நிறைவிளரி	சரிகாம பிறயாவும்	ரி ம கரிச அரையாம்
ரி க ம மா வகைபெறா	கம பப ப குரல்இளியும்	ம ப த நித நிறைதுத்தமும்	பநி தா, எடுப்பாம்
தா நி ப்தி துத்தம்கைக்	மம பகம கிளைவிளிரித்	ரிக ம ப்தி தா ரம் பண்	நி ரி சா , உயிர்ப்பாம்
நீ ச் ரி ரி நின்றிசைக்கும்	சா ரி ச்ரி துத்தம்கைக்	தநி தநித கிளைவிளிரி	தக்ரீ தாரம்
ச்ரிக் ரி ச் நீண்ட நே	சாரி நித ராளத்தியிப்	தநி ப்தி நி பெரும்பண்ணில்	சாசா, ஊறும்
சா நி நித சிறீரஞ்சனி	நீ தப்ம கானடா	மப த ப ம கா பியெனக்	க க ரீ , கிளையாம்
சரிகமப ஏ றுநிரல்	தநி தபம இறங்குநிரல்	கா ரிசநி நேர்வரிசை	த நி சா , முறையாம்

சதிகரம் (ஐதிகரம்):

முற்காலத்தில் “சதிராட்டம்” என்றறியப்பட்ட பரதநாட்டியத்துக்காக வடிவமைக்கப்பட்ட இசைவடிவம் சதிகரம் எனப்படுகிறது. இது சதிக் கோர்வைகளின் அமைப்பில் சுரங்கள் ஒலிக்குமாறு அமைந்த இசைவடிவம். இதனால் இவ்விசைவடிவத்தில் இயலமைப்பு (சாகித்தியம்) இல்லை. இதில் பல்லவி, அநுபல்லவி, சரணம் எனும் பாவுருப்புகள் இசைவளர்ச்சி நோக்கில் அமைந்துள்ளன.

சதிகரம் இயல்பு வேகத்திலும் (முதல்வேகம்), செறிவு வேகத்திலும் (இரண்டாம்வேகம்) பாடும்வேகநெறிகளைக் கொண்டது. பெரும்பாலும் இசைத்துறையில் செறிவு வேகத்தில் இதனைப்பாடுவது வழக்கம்.

திண்ணமான தாளத்திறனுக்கும் சுரம்பாடும் திறனுக்கும் இப்பாடல் நல்ல இசைப்பயிற்சிப் பாடலாக அமைந்து உதவுகின்றது.

நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளில் இவ்விசைவடிவம் இரண்டாவதாகப் பாடப்படுகிறது.

வாச்சியர்களுக்கு, சிறப்பாக மிருதங்க வாச்சியர்களுக்கு அழுத்தமான ஒத்தளவுத்திறன் (சீரானவேகநெறி) பெறவும் சதிகளை (சொற்கட்டுகளை) கற்பனையாக வளர்த்துக்கொள்ள சிறந்த மாதிரிப்பாடலாகவும் இவ்விசைவடிவம் பெரிதும் பயன்படுகிறது. சதிகரம் இயற்றிய இசைப்புலவர்களில், பொன்னையா, தண்டாயுதபாணி, சுவாதித்திருநாள் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சர்வசமயக்கீர்த்தனைகள்:

இறைப்புகழ்ச்சிப் பொருளான கீர்த்தனை என்னும் இசைப்பாடலின் வடிவமைப்பு பற்றி முதல் பிரிவில் அறிந்தோம்.

கி.பி 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கீர்த்தனையின் பாடுபொருளடிப்படையில் சர்வசமயசமரசக் கீர்த்தனைகள் எனும் புதிய வகைக் கீர்த்தனைகள் மாயுரம் வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பட்டன.

இறைவனை, சக்தி, சிவன், திருமால், முருகன், இயேசு, அல்லா என எந்தவொரு பெயராலும் குறிப்பிடாமல் எம்மதத்தினருக்கும் இணக்கமான இறைவா, பரம்பொருளே, தெய்வமே எனும் அணுகுமுறையில் புகழும்படியான கீர்த்தனைகள் “சர்வசமயசமரசக் கீர்த்தனைகள்” என அழைக்கப்படுகின்றன. இத்தகு கீர்த்தனைகளில் இறைவனை முன்னிறுத்தி மனிதவாழ்வின் சிக்கல்களைச் சீர்படுத்தும் வழிவகைகள் பாடுபொருளாக அமைகின்றன.

சர்வசமயக் கீர்த்தனைகள் மக்கள் மத்தியில் பிறமத நல்லிணக்கத்தை உருவாக்கும் பெரும்பயனை விளைவிக்கிறது.

சர்வசமயக்கீர்த்தனை ஒன்றை இங்கு எடுத்துக்காட்டலாம்.

பண்: தேசிகத்தோடி (45)

பாடல்: மாயுரம் வேதநாயம்பிள்ளை

ஏறுநிரல்:

இறங்குநிரல்:

ச க ரி க ம ப த நி ச்

ச் நி த ப ம க ரி ச

தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும், இரட்டைஅசை

பல்லவி

ஐயா எனை ஆண்டருளே உனை
அண்டினனே மனம் வேண்டினனே

-ஐயா

அநுபல்லவி

பொய்யாம் வாழ்வினில் நான் குழையாமல்
போகாதிகளில் என் மனம் நுழையாமல்

-ஐயா

சரணங்கள் (1)

ஒரு நிமிடமு முனதடி மறவாமல்
உலகழியினு முனதருள் துறவாமல்
இருதய மதனிலோ ரிடற் பிறவாமல்
இழிவுறு பழியோடு நானிறவாமல்

-ஐயா

மாயுரம்வேதநாயகம் பிள்ளையின் சர்வசமயக்கீர்த்தனைகளை அடியொற்றி இன்று இயலிசைப் புலவர்கள் பலர் பொதுமறைக் கீர்த்தனைகள் பல இயற்றியுள்ளனர்.

நாட்டார்பாடல்:

நகர்சாரா பகுதிகளில் வாழும் கிராமிய மக்களின் பொழுது போக்குப் பாடல்கள் நாட்டார் பாடல்கள் எனப்படும். நாட்டார்பாடல்கள் இறைவழிப் பாட்டின்போதும், சமுதாயக் கொண்டாட்டங்களின்போதும், தொழில் செய்யும்போதும் பாடப்படுவது வழக்கம். ஆழ்ந்த அழகுணர்ச்சியும், துள்ளலான இசைப்போக்கும் கொண்டு கேட்டவுடன் மகிழ்விப்பை விளைத்து, கற்றுக் கொள்ளவும் திரும்பப் திரும்பப் பாடவும் தூண்டும் இலகுவான வடிவமைப்பைக் கொண்டவை. பழமை வாய்ந்தவை, வாழ்க்கையின் இன்ப துன்பங்களை உரையாடல் மொழியிலேயே விளக்கும் கவர்ச்சிமிகு சொல்நடையால் நாட்டார் பாடல்கள் சிறப்புப் பெறுகின்றன.

காலத்தால் வரையறுக்க முடியாத பழமை வாய்ந்தப் பண்களான நாத நாமக்கிரியை, குறிஞ்சி, செஞ்சுருட்டி, ஆனந்த பைரவி, அரிகாம்போதி, மோகனம், நடனபைரவி, நீலாம்பரி போன்ற பண்கள் நாட்டார் பாடல்களின் இசைமெட்டுக்களிலிருந்து செவ்விசைத்துறை பெற்றன என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுவர். பெரும்பாலான நாட்டார் பாடல்கள் மேற்கூறப்பட்ட பண்களில் அல்லது அப்பண்களின் சுரங்களான மெட்டுக்களில் பாடப்படுவதைக் காணலாம். நாட்டார் பாடல்களின் இசையில் அதிகமாக காணப்படும் நாலன்தனி, ஒன்றுமிரண்டும், மூன்றன்சாபு, ஐந்தன்சாபு, ஏழன்சாபு போன்ற அடிப்படைத் தாளங்களும் செவ்விசையின் தாளவளர்ச்சிக்கு கணிசமாக பங்களித்துள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும்.

நாட்டார் பாடல்களில் அதிகமாகக் காணப்படும் நாலுவரிப்பாடல் முறையை செந்நெறி இலக்கியங்களான சிலப்பதிகார வரிப்பாடல்கள், தேவாரம், திருவாசகம், சித்தர்பாடல்கள் போன்ற இலக்கியங்களும் கையாண்டுள்ளன என்பது ஆய்வாளர்களின் துணிபாகும்.

செவ்விசைத் துறையில் கீர்த்தனை, கிருதி போன்ற இசைவடிவங்கள் அவற்றின் சுரணங்களில் நாலு வரிப்பாடல் முறையை மிகுதியாகக் கையாள்வதும் இங்கு குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும்.

நாட்டார் பாடல்களில் குறிப்பாக கும்மிப் பாடல்களில் நாலுவரிப்பாடலைப் ஒருவர் பாடியபிறகு அப்பாடலின் இசைமெட்டையும், தாளக்கட்டையும் உணர்த்தும் தந்தனைத் தானா தானானே போன்ற வரிகளை குழுவினர் பாடுவர். குழுவினரின் இந்த மேல்வைப்பு வரிகள் தேவாரத்தில் நாலடிமேல்வைப்பு அடிகளுக்கும் பிற்காலத்தில் கீர்த்தனையின் பல்லவிக்கும் வழிகோலின.

இத்தகு சிறப்புக்கள் வாய்ந்த நாட்டார்பாடலொன்று இங்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. கற்று அறிக.

நாட்டார்பாடல் - கும்மிவகை

சங்கராபரணச்சுரங்கள்

நாலன்தனி - மூன்றன் நடைத்தாளம்

ஒருவர்: சக்கரஞ்சக்கரந் தலமேல - நல்லச்
சங்குச் சக்கரந் தோள்மேல
சக்கரக் காவடி அக்கர மாடுது
ஆடுற விந்தயப் பாருங்கம்மா

குழுவினர்: தானெ தன்னே தன்னானே
தனனத் தன்னே னன்னானே

வர்ணம்:

ஒரு பண்ணின் இசையழகை அல்லது ஒலி வண்ணத்தை அதன் பல்வேறு பரிமாணங்களில் நிறைவாகக்காட்டும் இசைச்செறிவுடைய இசைவடிவம் வர்ணம் எனப்படும்.

இது, சரளிவரிசை, தாட்டுவரிசை, அணியடுக்கு, கீதங்கள், சுரசதிகள் எனும் பயிற்சி இசைப்பாடங்களில் மிகச் சிறந்ததும் நிறைவானதும் ஆகும்.

ஒரு சிறந்த ஓவியத்தின் புலப்பாட்டை சிறப்புப்படுத்திக்காட்டும் பொருத்தமான வண்ணக்கலவைபோல ஒரு பண்ணின் சிறந்த புலப்பாட்டை அதன் பல்வேறு அழகுத் தொடுவைகளின் கலவையால் சிறப்புறக்காட்டும் இசைவடிவம் இது. வர்ணம், அது அமைந்த பண்ணின் பல்வேறு உள்ளோசைகளோடும் (கமகம்) அழகுத் தொடுவைகளோடும் அப்பண்ணின் நிறைவான இசைப்பரப்பை மூன்று மண்டிலத்திலும் காட்டி ஐயமறக் கற்கும் போக்கில் இயல்பு வேகத்தில் கற்பிக்கப்படும்.

குரலிசையாளர்களுக்கும் வாச்சியர்களுக்கும் அவர்தம் குரலுக்கும் விரலுக்கும் செம்மையான இசைநுட்பத்திறநூட்டும் நோக்கிலும் இசைநிகழ்ச்சிகளில் நல்ல இசைச்சூழல் உருவாக்கும் நோக்கிலும் வர்ணம் செறிவு வேகத்தில் பாடப்படும்.

தானவர்ணம்:

தானம் என்ற சொல்லுக்கு ஓர் இசை வடிவத்தை செறிவு வேகத்தில் பாடுதல் என்று பொருள். செறிவுவேகத்தில் வர்ணத்தை பயிற்சி செய்தால் நல்ல பயன்தரும் என்னும் பொருளில் மாணவர்கள் தொடக்கத்தில் பயிலும் வர்ணங்கள் தானவர்ணங்கள் எனப்படுகின்றன.

இதன் இயல் (சாகித்யம்) முழுக்கமுழுக்க இசை வளர்ச்சி நோக்காகவே ஆக்கப்படுவதால் அதில் சொற்கள் குறைவாகக் காணப்படும். பாடுபொருள் இறைப்புக் கழ்சியாகவோ அகப்பொருண்மையாகவோ இருக்கும்.

இன்று, திருப்புகழ், திருக்குறள் போன்ற தமிழிலக்கியப் பாடல்கள், அவற்றில் காணப்படும் தமிழிசை, தமிழர் பண்பாடு போன்ற செய்திகளின் சிறப்புக்கருதி, வர்ணங்களாக இசைகூட்டப்பட்டுப் பாடப்படுகின்றமை இங்குக் குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும்.

தானவர்ணம் -எடுத்துக்காட்டு:

வார்ணம்: எண்ணென்ப...

பண்: மலயமாரூதம்

பண்ணடைவு: வா. சு. கோமதிசங்கர ஐயர்

ஏறுநிரல்: ச ரி க ப த நி ச
இறங்குநிரல்: ச் நி த ப க ரி ச

தாளம்: நாலும் ஈரண்டும்
இரட்டை அசையில்

பல்லவி

தா பா - ப க த ப - க ப க ரி - ச ரி க க எண்ணெண் ப ஏ . னை. எ . மூ த்	பா , - க ரி ச ரி க ப வி ர ண் ண் ண் 'ம்' காரமாகப்பாட
தா நி த - ப த க ப - கா ரி - ச ரி க ப த கண் னெண் ப . . .	பா - க ரி ச ரி க ப வி ர ண் ண் ண் 'ம்' காரமாகப்பாட

அறுபல்லவி

க ரி க - ப க ப த ப - க ப த நி - த ப தா கண் . னு . டை . யர் . எ ன் ப . வர்	பா - க ரி ச ரி க ப வி ர ண் ண் ண் 'ம்' காரமாகப்பாட
ச் நி ச் - ரி ச் ரி க் - ரி - க் பா - க் ரி ச் நி த புண் னு . டை . ய ர	பா - க ரி ச ரி க ப வி ர ண் ண் ண் 'ம்' காரமாகப்பாட

முத்தாயிகரம்

தா நி - ப நி த ப க - தா ப - க ப க ரி ச பா க ரி ச ரி . தா ப க ரி க - நீ த ப நி த ப தா ச - நி த ப தா ரி ச் நி த ப ரி ச் ரி - க் ரி க் - ப் க் ரி சா - நி த ப த நி	பா - க ரி ச ரி க ப வி ர ண் ண் ண் 'ம்' காரமாகப்பாட
--	--

எத்துக்கடைப்பல்லவி

சா ரீ - ச் நி தா - சா நி த - பா ; வண்மை த . ரும் கல்வி . பே ;	பா - க ரி ச ரி க ப வி ர ண் ண் ண் 'ம்' காரமாகப்பாட
--	--

1. ரீ ; ; - சா ; - நீ தா பா
கா ப த - நி த ப த - நீ த ப - க ரி ச ரி
2. சா ரி ச் - நி த ப க - ப க ரி ச - நி த ப த நி ச
ரி க ரி - க ப க - ப த நி த - க ப த நி ச் ரி
3. நி த ப - த ப க - ப க ரி ச - நி த ப த நி ச
க் ரி க் - ப் க் ரி - ச் ரி க் ரி - ச் நி த ப த நி
பா ; ; - ரீ சா ; நி த ப த
நீ , தா - ப - தா , பா - க ரி க
சா ரி ச் நி த - நீ ச் நி த ப - தா நி த
சா , - ரீ க் ரி - சா , - சா நி த ப - கா
4. சா ; ; - ரீ சா ; நி த ப த
நீ , தா - ப - தா , பா - க ரி க
சா ரி ச் நி த - நீ ச் நி த ப - தா நி த
சா , - ரீ க் ரி - சா , - சா நி த ப - கா

வார்ணத்தில் உள்ள "அ"கார, "இ"கார, "உ"கார, "ம்"காரப் பயிற்சிகள் மூலம் பாடல்களும் வாச்சியங்களும் சிறந்த இசைத்திறம் பெறுகின்றன

பருவம் 3 குரலிசை, வாச்சிய இசை

இசை:

இசை என்ற சொல்லுக்கு இசைய வைப்பது அல்லது இணங்க வைப்பது என்று பொருள். அவ்வாறு செவிப்புலன்வழி மனத்தை இணங்க வைத்து மகிழ்விக்கும் ஓசை, ஒலிகளை இசை என்று கூறுகிறோம்.

இன்னொலி:

இசையின் மூலஒலிக்கூறு இன்னொலியாகும். சீரான ஒலி அதிர்வுகளுடைய ஓசைகளும் ஒலிகளும் கேட்பதற்கு இனிமையாய் இருக்கின்றன. அத்தகைய ஒழுங்கு முறையான ஓசைகளை, ஒலிகளை இன்னொலி என்பர்.

இன்னொலிகளை அறுதியிட்டு (அளவிட்டு) சுருதிகளும் சுருதிகளின் அளவால் சுரங்களும் சுரங்களின் பொருத்தமான கலவைகளால் பண்களும், பண்ணின் பயன்பாட்டால் இசைப்பாடல்களும் உருவாகின்றன.

இன்னொலிகள் இருவகை இசைமுறைகளால் வெளிப்படுகின்றன. ஒன்று குரலிசை, மற்றொன்று வாச்சிய இசை. இவ்விரு இசை முறைகளும், தனித்தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன.

குரலிசை:

மனிதக்குரல் முயற்சியாலும் அவர்தம் மொழியோடும் சேர்ந்துவரும் இசை குரலிசையாகும். இதில் இசையானது அழகுணர்ச்சியோடு ஏதாவதொரு தெள்ளத் தெளிவான செய்தியையும் வெளிப்படுத்துகிற தனித்துவம் பெற்றுத்திகழ்கிறது. இதனால் குரலிசையை முழுமுதல் இசை எனலாம்.

வாச்சிய இசை:

இதில் இசையானது அழகுணர்ச்சி பொங்கும் ஓசை ஒலிக் கோலங்களாக வெளிப்பட்டு இன்பந்தருகிறது. எந்த மொழியும் விளக்கிக் கூறமுடியாத நுட்பமான அழகு உணர்வுகளையும் கற்பனைக்கெட்டாதனவும் வார்த்தைகளால் வருணிக்க முடியாதனவுமான இன்பத்தை உருவாக்குவது வாச்சிய இசையின் தனிப்பெரும் சிறப்புகளில் ஒன்றாகும்.

வாச்சிய இசை ஒரு பொது மொழிப்பாட்டு எனும் அளவுக்கு எம்மொழியினரும் இரசிக்கக்கூடிய சிறப்புடையதாகும்.

வாச்சியங்கள் அவற்றின் ஓசைத்தன்மைகளின் அடிப்படையில் நான்கு வகையாகப் பகுத்து வழங்கப்படுகின்றன.

அவை:

1. தந்திவாச்சியம், 2. காற்றுவாச்சியம்,
3. தோல்வாச்சியம், 4. உலோகவாச்சியம் எனப்படும்.

1. தந்திவாச்சியம்:

கம்பிகளில் எழும் இன்னொலியை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.
எடுத்துக்காட்டு: வீணை, வயலின், மேண்டலின், சிதார், சந்தூர், கிடார்

2. காற்றுவாச்சியம்:

குழல்களில் காற்றை ஊதுவதால் எழுப்பப்படும் இன்னொலியை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.
எ.கா: நாகசுரம், புல்லாங்குழல், சாக்சபோன், கிளாரிநெட்.

3. தோல் வாச்சியம்:

மரக்கூடுகளில் இறுக்கிக் கட்டப்பட்ட தோலில் எழுப்பப்படும் இன்னொலியை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.
எ.கா: மத்தளம், மிருதங்கம். தவில், தபேலா

4. உலோகவாச்சியம்:

உலோகங்களில் இருந்து எழுப்பப்படும் இன்னொலியை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.
எ.கா: கைத்தாளம், ஜலதரங்கம், சலங்கை

சுருதி - ஆதாரச்சுருதி

சுருதி:

ஒரு பண்ணில் இடம்பெறும் சுரங்களின் இசை அளவுகளை அறுதியிட (ச, ரி1, க2, ம1, ப, த1, நி2, ச் - மாயாமாளவகௌள என அளந்து தீர்மானிக்க) உதவும் இசையொலி அளவை சுருதியாகும்.

ஆதாரச்சுருதி:

ஒரு பண்ணுக்கு உரிய சுரங்களின் இசை அளவுகள், பாடகர் அல்லது வாச்சியர் தேர்ந்து கொள்ளும் முதல்சுரமான 'குரல்' அல்லது 'ச' சுர இசையளவின் அடிப்படையில் அமையும்.

அவ்வாறு ஒரு பாடகர் அல்லது வாச்சியர் தேர்ந்து கொள்ளும் 'ச' சுர இசையளவை ஆதாரச்சுருதி என்பர்.

ஓர் இசை நிகழ்ச்சியில் ஆதாரசுருதியின் அடிப்படையில் பாடகரும் அவர்பாடும் பண்ணின் சுரஇசையளவுகளும், பக்க வாச்சிய இசையளவுகளும் வழுவாமல் இணைந்து செல்ல வேண்டும். அதனால் இசை நிகழ்ச்சியின் தொடக்கம் முதல் முடிவுவரை ஆதாரச்சுருதி தொடர்ந்து ஒலிப்பது கட்டாயமாகிறது.

அவ்வாறு ஆதாரச் சுருதியைத் தொடர்ந்து ஒலித்து துணை செய்ய தம்புரா அல்லது சுருதிப் பெட்டிபோன்ற வாச்சியங்கள் உதவுகின்றன.

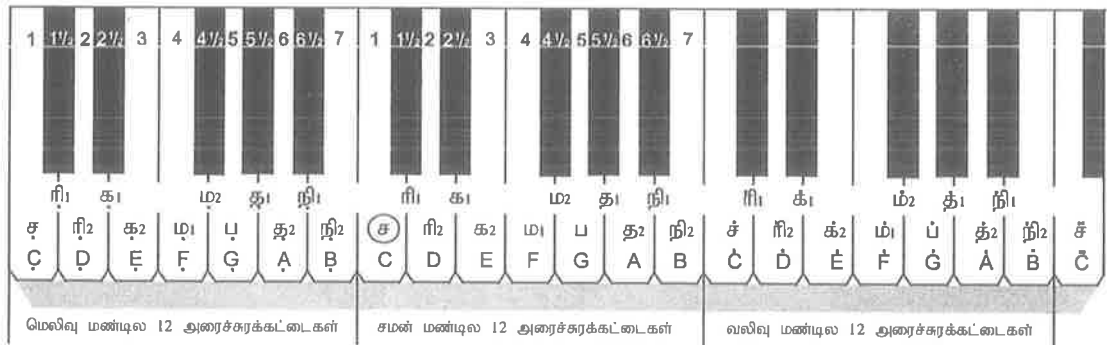
ஆதாரச் சுருதியைத் தேர்ந்து கொள்ளும் முறை:

இன்றைய இசைத்துறை வழக்கப்படி ஒரு செவ்விசைப் பாடகருக்கு குரலானது, மெலிவுமண்டில 'ம' சுரத்திலிருந்து வலிவுமண்டிய 'ப' சுரம்வரை தெளிவாகவும் திண்ணமாகவும் இனிமையாகவும் பாடும் திறன் பெற்றிருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

அவ்வாறான குரல்திறன் எல்லையைப் பயிற்சி செய்து அடைய வசதியாக, ஒரு பாடகர் தனது ஆதாரச் சுருதியை (தன் குரல் வசதிக்கேற்ப சிறிது தாழ்வாகவோ, சிறிது உயர்வாகவோ) தேர்ந்து கொள்ளலாம்.

இதனை அளந்து தீர்மானிக்க, ஆர்மொனியம்(கீபோர்ட்) எனப்படும் பொருந்திசைப் பெட்டியிலுள்ள சமன் மண்டிலத்தின் 12 அரைச்சுரக்கட்டைகள் துணையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

தாளம்:

இசையின் காலஅளவு தாளமாகும்.

ஓர் இசைவடிவத்தை அல்லது இசைப்பாடலை குறிப்பிட்ட வேகத்தோடும் அழுத்தத்தோடும் தொடங்குவது, தொடங்கிய பாடலின் அடிகளை (வரிகளை) குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை வட்டணைகளில் தொடர்ந்து பாடிமுடிப்பது, அவ்வாறு அப்பாடலின் நோக்குக்கேற்ற அழகுணர்ச்சியை நிறைவாகப் புலப்படுத்துவது போன்ற இன்றியமையா இசை இயக்கங்களை கணக்கோடு (அளவோடு) செய்வது தாளத்தின் பணியாகும்.

ஒரு குழந்தையை கைகளில் தாங்கி, அதை மகிழ்ச்சிப்படுத்தி, அதனை மழலைப் பேசி மகிழ வைக்கும் அன்புக்கரங்களைப்போல தாளமானது ஓர் இசைப்பாடலைத் தாங்கி, அதை இயக்கி, கேட்போர்க்கு நிறை மகிழ்ச்சி தருவிக்கிறது.

நடக்கும்போது நமது உடலைத் தாங்கும் தாள் போல (காலின் அடிப்பகுதி) எழுத்துக்களைத் தாங்கும் வெள்ளைத் தாள்போல, தாளம் இசைப்பாடலைத் தாங்கி நடத்திச் செல்வதாலும் நாட்டியர்களும் வாச்சியர்களும் தங்கள் தாளாலேயே (காலால்) இசைப்பாடலின் தாள அளவுகளைக் கணித்துச் செல்வதாலும் தாளம் என்று பெயர் பெற்றது.

நாலும் ஈரிரண்டும் தாளப்பயிற்சி:

மூன்றாம் பருவத்தின் பாடத்திட்டத்திற்கு அமைய இசைத்துறையில் பெருமளவில் வழங்கும் நாலும் ஈரிரண்டும் தாளத்தை அசைவகைகளோடும் நடைவகைகளோடும் நன்கு விளங்கிக் கொண்டு தாளச்சொற்களை சொல்லியும் தாளத்தைக் கையால் கணித்தும் பயில்வதற்கு உதவியாக தாளவரைபடமொன்று இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

முன்னர்பாகம், பின்னர்பாகம்:

சமமான இருபகுதியாகப் பிரித்துக் காணக்கூடிய ஓர் இசைக் கொள்கையின் அல்லது இசைப்பாடலின் முதல்பகுதி முன்னர்பாகம் என்றும் இரண்டாம் பகுதி பின்னர்பாகம் என்றும் அறியப்படும். ஒரு பெரிய அல்லது புதிய பொருளை இரு கூறாகப் பிரித்து அதன் நுட்பதிட்பங்களை ஆழமாகவும் தெளிவாகவும் அறிந்து புரிந்து கைகொள்ளவே இக் கொள்கை உதவுகிறது.

எடுத்துக்காட்டு : நாலும் ஈரிரண்டும் தாளத்தை சமமான இரு கூறாகப் பிரித்து மாணவர்களுக்கு விளக்கும்போது முதல்பகுதியான நாலன் அலகுச் சீரை முன்னர்பாகம் எனலாம். அதற்குச் சமமான அசைமதிப்புபெறும் இரண்டாம் பகுதியான இரண்டு துரிதங்களை பின்னர்பாகம் எனலாம்.

அசை செய்கை	முன்னர்பாகம்					பின்னர்பாகம்		
	1	2	3	4	5	6	7	8
	தட்டல்	சுண்டுவிரல் எண்ணல்	மோதிரவிரல் எண்ணல்	நடுவிரல் எண்ணல்	தட்டல்	திருப்பல்	தட்டல்	திருப்பல்

ஒரு பெரும்பண்ணின் ஏறுநிரலில் ச ரி க ம என்னும் நான்கு சுரங்களை முன்னர்பாகம் எனவும் ப த நி ஶ் என்னும் நான்கு சுரங்களை பின்னர்பாகம் எனவும் கூறலாம்.

ஒரு கீர்த்தனையின் பல்லவி. அநுபல்லவி சேர்ந்த பகுதியை முன்னர்பாகம் எனவும் அதன் சரணத்தைப் பின்னர்பாகம் எனவும் அழைக்கலாம்.

72 மேளகர்த்தா எனப்படும் 72 பெரும்பண்களில் குறைந்த ம சுரத்தைக் கொண்ட முதல் 36 பெரும்பண்களை முன்னர்பாகம் எனவும் நிறைந்த ம2 சுரத்தைக் கொண்ட 37விருந்து 72 வரையான (இரண்டாம்பாகத்திலுள்ள) 36 பெரும்பண்களை பின்னர்பாகம் எனவும் கூறலாம்.

வர்ணம் என்னும் இசைப்பாடலை, அதன் பல்லவி, அநுபல்லவி, முத்தாயிசுரம், எனும் பாவுறுப்புவரையான முதல் பகுதியை முன்னர்பாகம் எனவும் அதன் எத்துகடைபல்லவி, சிட்டைசுரங்களான இரண்டாம் பகுதியை பின்னர்பாகம் எனவும் கூறலாம்.

நாற்குரப்பண்:

ஏறுநிரலிலும் இறங்குநிரலிலும் நான்கு சுரங்கள் கொண்டமையும் கிளைப்பண் நாற்குரப்பண் (திறத்திறம்) எனப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு: 1. மகதி $\left\langle \begin{array}{l} \text{ச க}_2 \text{ ப நி}_1 \text{ (ச்)} \\ \text{ச் நி}_1 \text{ ப க}_2 \text{ (ச)} \end{array} \right\rangle 28$

2. சங்கரி $\left\langle \begin{array}{l} \text{ச க}_2 \text{ ப நி}_2 \text{ (ச்)} \\ \text{ச் நி ப க} \text{ (ச)} \end{array} \right\rangle 29$

ஐங்குரப்பண்:

ஏறுநிரலிலும் இறங்குநிரலிலும் ஐந்து சுரங்கள் கொண்டமையும் கிளைப்பண் ஐங்குரப்பண் (திறம்) எனப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு: 1. மோகனம் $\left\langle \begin{array}{l} \text{ச ரி}_2 \text{ க}_2 \text{ ப த}_2 \text{ (ச்)} \\ \text{ச் த}_2 \text{ ப}_2 \text{ க ரி}_2 \text{ (ச)} \end{array} \right\rangle 28$

2. சுத்ததன்யாசி $\left\langle \begin{array}{l} \text{ச க}_1 \text{ ம}_1 \text{ ப நி}_1 \text{ (ச்)} \\ \text{ச் நி}_1 \text{ ப ம}_1 \text{ க}_1 \text{ (ச)} \end{array} \right\rangle 22$

அறுசுரப்பண்:

ஏறுநிரலிலும் இறங்குநிரலிலும் ஆறு சுரங்கள் கொண்டமையும் கிளைப்பண் அறுசுரப்பண் (பண்ணியல்) எனப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு: 1. லலிதா $\left\langle \begin{array}{l} \text{ச ரி}_1 \text{ க}_2 \text{ ம}_1 \text{ த}_1 \text{ நி}_2 \text{ (ச்)} \\ \text{ச் நி}_2 \text{ த}_1 \text{ ம}_1 \text{ க}_2 \text{ ரி}_1 \text{ (ச)} \end{array} \right\rangle 15$

2. சிறீரஞ்சனி $\left\langle \begin{array}{l} \text{ச ரி}_2 \text{ க}_1 \text{ ம}_1 \text{ த}_2 \text{ நி}_1 \text{ (ச்)} \\ \text{ச் நி}_1 \text{ த}_2 \text{ ம}_1 \text{ க}_1 \text{ ரி}_2 \text{ (ச)} \end{array} \right\rangle 22$

அயல்குரம்:

ஒரு கிளைப்பண்ணில் அதன் பெரும்பண்ணுக்கு உரித்தான சுரங்களே வருதல் வேண்டும். ஒரு சில கிளைப்பண்களில் வேறுசுரம் கலந்து வருவதும் காணப்படுகிறது. அவ்வாறு கலந்து வரும் உரிச்சுரமல்லாத பிறசுரத்தை அயல்குரம் என்பது வழக்கம்.

எடுத்துக்காட்டு: 1. பைரவி $\left\langle \begin{array}{l} \text{ச ரி}_2 \text{ க}_1 \text{ ம}_1 \text{ த}_2^* \text{ நி}_1 \text{ (ச்)} \\ \text{ச் நி}_1 \text{ த}_1 \text{ ப ம}_1 \text{ க}_1 \text{ ரி}_2 \text{ (ச)} \end{array} \right\rangle$

காட்டப்பட்டுள்ள பைரவிப் பண்ணில் அதன் பெரும் பண்ணாகிய நடைபைரவியின் சுரங்களே வருதல் வேண்டும். ஆனால் அதன் ஏறுநிரலில் நிறைந்த 'த' சுரம் அயல்குரமாக இடம் பெறுகிறது. உடுகுறியிட்டுக் காட்டப்படும் 'த' இப்பண்ணில் பயின்றவரும் அயல் சுரமாகும்.

கலப்புப்பண்:

ஒரு கிளைப்பண்ணின் இசைப்பில், வேறொரு பண்ணின் ஒலிநிறம் கலந்து வருமானால் அப்பண் கலப்புப்பண் எனப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு: பைரவியின் இசைப்பில் முகாரிப்பண்நிறம்.
பைரவிப்பண்ணின் இசைப்பில்,

சா ; ரி நி த | ச ரி க\சா | ம ப த\மா ப த₁ பா ||

போன்ற தொடுவைகளில் முகாரியின் ஒலிநிறம் அவ்வப்போது வருவது தவிர்க்க முடியாததும் பைரவிப்பண்ணுக்கு அழகூட்டுவதாகவும் அமைகிறது.

ஆறு பண்களின் சுருக்கமான இலக்கண வரைவுகள்:**1. மாயாமாளவகௌள.**

- இப்பண் ஒரு பழமையான பெரும் பண்ணாகும்
- 72 பெரும் பண்களில் 15 ஆவது பெரும் பண்ணாகும்
- ஏறுநிரல்: ச, ரி₁, க₂, ம₁, ப, த₁, நி₂, (ச)
இறங்குநிரல்: ச, நி₂, த₁, ப, ம₁, க₂, ரி₁, (ச)
- ஏறுநிரலிலும் இறங்குநிரலிலும் ஒரே வகையான ஏழு சுரங்களை நேர் வரிசை முறையாகக் கொண்டதால் பெரும் பண்ணாகக் கொள்ளப்படுகிறது.
- இதன் சுரத்தானங்கள் “ச”, குறைந்த “ரி” (ரி₁), நிறைந்த “க” (க₂), குறைந்த “ம” (ம₁), “ப”, குறைந்த “த” (த₁), நிறைந்த “நி” (நி₂).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
ச	ரி			க	ம		ப	த			நி	ச

2. சங்கராபரணம்

- இப்பண், பழந்தமிழர்களால் “பழம்பஞ்சுரம்” எனப்பட்ட மிகவும் பழமையான பெரும் பண்ணாகும்.
- 72 பெரும்பண்களின் வரிசையில் 29 ஆவது பெரும் பண்ணாகும்.
- ஏறுநிரல்: ச, ரி₂, க₂, ம₁, ப, த₂, நி₂, (ச்)
இறங்குநிரல்:ச், நி₂, த₂, ப, ம₁, க₂, ரி₂, (ச)
- ஏறுநிரலிலும் இறங்குநிரலிலும் ஒரே வகையான ஏழு சுரங்களை நேர் வரிசை முறையாகக் கொண்டதால் பெரும் பண்ணாகக் கொள்ளப்படுகிறது.
- இதன் சுரத்தானங்கள் “ச”, நிறைந்த “ரி” (ரி₂), நிறைந்த “க” (க₂), குறைந்த “ம” (ம₁), “ப”, நிறைந்த “த” (த₂), நிறைந்த “நி” (நி₂).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
ச		ரி		க	ம		ப		த		நி	ச்

3. அரிகாம்போதி

- இப்பண், பழந்தமிழர்கையாண்ட “முல்லைப்பெரும்பண்” என்னும் முதல் பெரும் பண்ணாகும்.
- இன்றைய 72 பெரும்பண் வரிசையில் 28 ஆவது பெரும் பண்ணாகும்.
- ஏறுநிரல்: ச, ரி₂, க₂, ம₁, ப, த₂, நி₁, (ச்)
இறங்குநிரல்:ச், நி₁, த₂, ப, ம₂, க₂, ரி₂, (ச)
- ஏறுநிரலிலும் இறங்குநிரலிலும் ஒரே வகையான ஏழு சுரங்களை நேர் வரிசை முறையாகக் கொண்டதால் பெரும் பண்ணாகக் கொள்ளப்படுகிறது.
- இதன் சுரத்தானங்கள் “ச”, நிறைந்த “ரி” (ரி₂), நிறைந்த “க” (க₂), குறைந்த “ம” (ம₁), “ப”, நிறைந்த “த” (த₂), குறைந்த “நி” (நி₁).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
ச		ரி		க	ம		ப		த	நி		ச்

4. மலகரி

- இசைப்பெரியார் புரந்தரதாசரால் பெருவழக்கம் பெற்ற பழமையான கிளைப் பண்ணாகும்.
- 15 ஆவது பெரும் பண்ணான மாயாமாளவகௌளயின் கிளைப்பண்ணான இது ஐந்தும் ஆறுமான சுரப்பண்ணாகும். அதாவது ஏறுநிரலில் ஐந்து சுரங்களும் இறங்குநிரலில் ஆறுசுரங்களும் இப்பண்ணில் இடம்பெறுகின்றன.
- ஏறுநிரல்: ச, ரி₁, ம₁, ப, த₁, (ச்)
இறங்குநிரல்:ச், த₁, ப, ம₁, க₂, ரி₁, (ச)
- இப்பண்ணின் சுரத்தானங்கள் “ச”, குறைந்த “ரி” (ரி₁), நிறைந்த “க” (க₂), குறைந்த “ம” (ம₁), “ப”, குறைந்த “த” (த₁).

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
ஏறுநிரல்	ச	ரி				ம		ப	த				ச்
இறங்குநிரல்	ச்				த	ப		ம	க			ரி	ச

5. அம்சத்தொனி

- இப்பண், இராமசாமிதீட்சிதரால் வடிவமைக்கப்பட்ட பிற்கால கிளைப் பண்ணாகும்.
- 29 ஆவது பெரும்பண்ணான சங்கராபரணத்தின் கிளையாகக் கொள்ளப்படும் ஐஞ்சுரப் பண்ணாகும்.
- ஏறுநிரல்: ச, ரி₂, க₂, ப, நி₂, (ச்)
இறங்குநிரல்:ச், நி₂, ப, க₂, ரி₂, (ச)
- இதன் சுரத்தானங்கள் “ச”, நிறைந்த “ரி” (ரி₂), நிறைந்த “க” (க₂), “ப”, நிறைந்த “நி” (நி₂).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
ச		ரி		க			ப				நி	ச்

6. பிலகரி

- இப்பண் இசை நாடகங்களில் அதிகமாக வழங்கப்படும் பழமையான கிளைப்பண்ணாகும்.
- 29 ஆவது பெரும்பண் சங்கராபரணத்தின் கிளையாகக் கொள்ளப்படும் பிறவரல் பண்ணாகும்.
- இறங்குநிரலில் குறைந்த “நி” யை அயல்சுரமாகக் கொண்ட ஆறும் ஏழுமான சுரப்பண்ணாகும்.
- ஏறுநிரல்: ச, ரி₂, க₂, ப, த₂, (ச)
இறங்குநிரல்: ச், நி₂, *நி₁, த₂, ப, ம₁, க₂, ரி₂, (ச)
- இதன் சுரத்தானங்கள் “ச”, நிறைந்த “ரி” (ரி₂), நிறைந்த “க” (க₂), குறைந்த “ம” (ம₁), “ப”, நிறைந்த “த” (த₂), நிறைந்த “நி” (நி₂), அயல்சுரம் குறைந்த “நி” (நி₁).

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
ஏறுநிரல்	ச		ரி		க			ப		த			ச்
இறங்குநிரல்	ச்	நி	நி	த		ப		ம	க		ரி		ச

பண் இலக்கணத்திற்கான மேலதிக விளக்கங்கள் 4ஆம் பருவத்தின் பாடத்திட்டத்திற்கேற்ப தரப்படும்.

வர்ணத்தின் இயலமைப்பு:

பருவம் 2இல் சுருக்கமாக கூறப்பட்ட வர்ணம் எனும் இசைவடிவத்தின் இலக்கணங்கள் இங்கு விளக்கப்படுகின்றன.

வர்ணத்தின் பல்லவி, அநுபல்லவி, எத்துகடைப்பல்லவி போன்ற பாவுறுப்புகளில், பாடுபொருள் கீர்த்தனைப்பாடலில் அமைந்தவாறு படிப்படியாக வளர்த்துச் சொல்லப்படும். முத்தாயிசுரம், சிட்டைச்சுரம் போன்ற பாவுறுப்புகளில் அவ்விசைவடிவத்தின் பண்வளர்ச்சி அழகான சுரக்கோர்வைகளாகவே அமைந்திருக்கும். அதனால் அவற்றுக்கு இயல் இருக்காது.

வர்ணத்தின் இசையமைப்பு:

வர்ணத்தின் இசையமைப்பு, அதன் பாவுறுப்புக்களான பல்லவி, அநுபல்லவி, எத்துக்கடைப்பல்லவி, போன்றவற்றில் இயல் ஓசை மூலமாகவும் முத்தாயிசுரம், சிட்டைசுரம் போன்றவற்றில் சுரக்கோர்வைகள் வழியாகவும், படிப்படியாக வளர்ந்து அமைகிறது.

வர்ணத்தின் இயலில் குறைந்த சொற்கள் பயில்வதால் அதற்கு பண்ணுட்பம் நிறைந்த இசையமைப்பு இன்றியமையாததாகிறது. அதன் சொற்களின் முடிவுஓசைகள் பெருமளவில் அகார, இகார, உகாரமாக அமைந்துவரும். அதன் விளைவாக

1. சுருதி சுத்தமான இசை நீட்டல் பயிற்சி குரலுக்கும் விரலுக்கும் கிடைக்கிறது.
2. உள்ளோசைகளை (கமகங்களை) தெளிவாகவும், திண்ணமாகவும், நிறைவாகவும் பாடும், இசைக்கும் பயிற்சி கிடைக்கிறது.

சொற்களின் முடிவெழுத்துகள் குறில் அகார, இகார, உகாரமாயிந்தால் அவை இரண்டுமுதல் நான்கு சுரங்களால் நீட்டிப் பாடப்படும்.

நெடில் அகார, இகார உகாரமாயிருந்தால் நான்கு முதல் எட்டுசுரங்கள்வரை நீட்டிப் பாடப்படும். வர்ணத்தின் இத்தகைய இசை அமைப்பால் குரலுக்கும், விரலுக்கும் தங்குதடையற்ற அகார இசைத்திறன் (சுரத்தொடர்களை அ எழுத்தில் மூன்று வேகங்களிலும் தெளிவாகப் பாடும்திறன்) பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது.

மேற் கூறப்பட்ட வர்ண இசைப்பயிற்சிகளின் மூலம் கற்பனை இசை பிரிவுகளான பண்ஆளத்தித் (இராக ஆலாபனை) திறனும், நிரவல்பாடும் திறனும் குரலிசை, வாச்சிய இசை பயில்வோர் மிக எளிதாகப் பெறுவர்.

முத்தாயி சுரம்:

வர்ணத்தின் பல்லவி, அநுபல்லவியில் இயல் எழுத்துக்களுக்கு அகார, இகார இசை நீட்டத் தொடுவைகளாக பாடிய மாணவர்கள் அதே பண்ணின் அழகுணர்ச்சிகளை சுர எழுத்துகளால் நயமுறப்பாடும்படி அமைவது முத்தாயி சுரப்பகுதியாகும்.

முத்து என்பதற்கு முற்றிய நிறைவான அழகு என்பது பொருள். முத்தாயி சுரம் என்றால் பண்ணின் சிறப்பைக் காட்ட மிக அழகாக வடிவமைக்கப்பட்ட சுரக்கோர்வை என்பதாகும். இச்சுரக்கோர்வை கற்பனை இசைபாடுவதற்கு திறமளிக்கும் பயனையுடையது.

எத்துக்கடைப்பல்லவி:

வர்ணத்தின் இப்பாவுறுப்பு முத்தாயிசரம் பாடிய பிறகுப் பாடப்படுவதாகும். ஏற்கனவே வர்ணத்தின் தொடக்கத்தில் பல்லவி ஒன்று அமைந்து வருகிறது எனினும் வர்ணத்தின் நிறைவு உறுப்புக்களாக 3 அல்லது 4 சுரப்பந்திகளாகவரும் சிட்டாசுரங்களைப் பாடும் முறையில், ஒவ்வொரு பந்தியின் தொடக்கத்திலும் முடிப்பிலும் எத்துக்கடைப் பல்லவி பாடப்படுகிறது. அவ்வாறு வர்ணமென்னும் இசைவடிவை நிறைவு செய்யும் கடைசிப் பல்லவியாகவும் திகழ்கிறது. அதனால் எத்துக்கடைப்பல்லவி, அப் பெயர் பெற்றது எனலாம்.

சிட்டைசுரம்:

வர்ணத்தின் எத்துக்கடைப் பல்லவிக்குப் பிறகு பாடப்படும் சுரக்கோவைகள் சித்ரடைசுரம் எனப்படும். இவ்வுறுப்பு 3 அல்லது 4 சுரக்கோர்வைப் பந்திகளாகவரும். ஒவ்வொரு சுரப் பந்திகளுக்குப் பின்பும் எடுத்துக்கடைப் பல்லவி பாடப்படும்.

சிட்டு என்ற சொல்லுக்கு சிறியது என்று பொருள். அதற்கேற்ப வர்ணத்தின் ஒவ்வொரு சிட்டைசுரப்பந்தியிலும் சிறு சிறு சுரக்கோர்வைகளால் பண்ணழகு சிறக்கும்படி இயற்றப்பட்ட சுரக்கோலங்கள் அமைந்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு சிட்டைசுரப் பந்தியும் சிறிய அளவிலிருந்து படிப்படியாகப் பெரிய அளவில் வளர்ந்து அமையும். முறையே 1 வட்டணை, 2 வட்டணைகள், 4 வட்டணைகள், 6 வட்டணைகள் எனும் அளவில் ஒவ்வொரு பந்தியும் தனித்துப் பாடவேண்டியவை.

கற்பனை சுரம்பாடும் முறையில், கீர்த்தனையின் (கிருதியின்) பொருள் நிறைவான ஒரு வரியை பல்லவியாக எடுத்துக் கொண்டு $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ 1, 2, 3, 4 வட்டணையளவில் சுரங்களைப் படிப்படியாக வளர்த்துப்பாடுவது மரபும் வழக்கமுமாகும். இவ் இசைத்திறனுக்கு, வர்ணத்தின் எத்துக்கடைப்பல்லவியைத் தொடக்கமும் முடிவுமாகக் கொண்டு 1, 2, 4 வட்டணையளவில் படிப்படியாக பாடப்படும் சிட்டைசுரப்பந்தி முறைகள் சிறந்த பயிற்சிப்பாடங்களாக அமைகின்றன. இதனை உணர்ந்து மாணவர்கள் வர்ணத்தை நன்கு பாடிப்பழகி கற்பனை இசைக்கு மெல்ல மெல்ல பக்குவப்படமுனைவது நலம் பயக்கும்

வர்ணத்தின் தாளச்சிறப்பு:

பொதுவாக வர்ணங்கள் நாலும் ஈரிரண்டும், ஈரைந்தும் ஈரிரண்டும், ஏழும் ஒன்றுமிரண்டும் தாளங்களில் இயல்பு வேகத்தில் கற்பிக்கப்படும். தாளங்கள் இரட்டை அசை முறையில் (இரண்டு களை) போடப்படும். அதாவது தாளத்தின் ஒவ்வொரு அசையும் இரட்டித்த அளவாய் கணிக்கப்படும். தாளத்தின் ஒவ்வொரு செயலும் இரண்டு முறை நிகழும்.

வர்ணங்களின் வகைகள்:

1. தானவர்ணம் 2. இராகமாலிகைத் தானவர்ணம்
3. பதவர்ணம் 4. இராகமாலிகைப் பதவர்ணம் என நான்கு வகைப்படும்.

1. தான வர்ணம்.**2. இராகமாலிகை தானவர்ணம்:**

தானவர்ணங்களின் இலக்கணங்களோடு ஒவ்வொரு பாவுறுப்பும் வெவ்வேறு பண்ணின் இசையமைப்பைக் கொண்டிருக்கும்.

3. பதவர்ணம்:

இவ்வகை வர்ணம் பரதநாட்டிய ஆடலுக்குப் பொருந்தும் வண்ணம் இயற்றப்பட்டுள்ளன. பல்லவி, அநுபல்லவி, முத்தாயிசுரம், எத்துக்கடைப்பல்லவி, சிட்டைசுரங்கள் அனைத்துக்கும் இயல் உண்டு. இயல்பு வேகத்திலும் தவழ் வேகத்திலும் பாடும்படியான தாளமுறையில் அமைந்திருக்கும்.

4. இராகமாலிகை பதவர்ணம்:

இவ்வகை வர்ணத்தின் எல்லா பாவுறுப்புகளும் வெவ்வேறு பண்ணில் பாடும்படி அமைந்திருக்கும். அடிப்படையில் பதவர்ணத்தையொத்தது.

தானவர்ணங்கள் இயற்றியவர்கள்:

பொன்னையாப்பிள்ளை, சுவாமிநாதப்பிள்ளை, டைகர் வரதாச்சாரி, கோமதிசங்கரய்யர், பச்சிமிரியம்ஆதியப்பையர், வீணை குப்பையர் ஆகியோர்.

பதவர்ணங்கள் இயற்றியவர்கள்:

தஞ்சாவூர் வடிவேல்நட்டுவனர், இராமசாமிசிவன், முத்துசுவாமி தீட்சிதர், குன்றக்குடி கிருட்டிணனையர்.

திருப்புகழ்ப்பாடல்களின் சிறப்புகள்:

அருணகிரிநாதர் என்னும் இயலிசைப் பெரியார் கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள திருவண்ணாமலையில் வாழ்ந்தவர். அவர் முருகப்பெருமான் துதிகளாக இயற்றிப் பாடிய தமிழிசைப்பாக்கள் 'திருப்புகழ்' என்னும் பெயரால் வழங்குகின்றன. 'திருப்புகழ்' என்பதற்கு இறைப்புகழ்ச்சி என்று பொருள்.

அவர் பாடித்தந்த 16,000 திருப்புகழ்ப்பாடல்களில் இன்று 1324 பாடல்கள் நமக்கு கிடைத்திருக்கின்றன. இவ்வகைப்பாடல் தாளச்சொற்கட்டுகளைப் போலத் துள்ளல் ஓசையாலான தமிழ்ச் சொற்களால் ஆனவை. எனவே இவை தாளச்சிறப்புகள் நிறைந்த தனிப்பெரும் இசைப்பாடல்களாக இசையியல் அறிஞர்களால் போற்றப்படுகின்றன.

திருப்புகழின் பாடுபொருள்:

திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் முருகபத்திமை மையக்கருத்தாகும். அதன் மூலம் மனிதவாழ்வின் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நாற்பொருளையும் விளக்குகிறார் ஆசிரியர்.

இளம் வயதினர் மாயையில் வீழ்ந்து மாய்ந்து போகாதிருக்க அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறுவதுபோல இறைவனை வேண்டுவது இப்பாடல்களில் காணும் தனிச்சிறப்பு எனலாம்.

இயலமைப்பு:

திருப்புகழ்ப் பாடல்களைனத்தும் 'சந்தம்' எனப்படும் வண்ண அமைப்பாலானவை. ஒரு பாடலின் முதலடி எவ்வித ஓசை அடுக்குகளால் அமையப் பெற்றுள்ளதோ அதே ஓசையடுக்குமுறையால் மற்ற அடிகளும் அமைவது வண்ணம் எனப்படுகிறது.

எ.கா: பழமுதிச்சோலையில் உள்ள முருகர்திருப்புகழ்.

வண்ணம்	தனனன தான	தனனன தான	தனனன னான	தன னானா
பாடலடி	அகரமுமாகி	அதிபனு மாகி	அதிகமுமாகி	அக மாகி
விளக்கம்	ஏழுசீர்	அதேயளவுச்சீர்	அதேயளவுச்சீர்	தனிச்சொல் அளவு வேறுபடும்

அகரமு-மாகி		அதிபனு-மாகி		அதிகமு-மாகி		-அக மாகி	
அயனென-வாகி		அரியென-வாகி		அரனென-வாகி		-அவர்மேலாய்	
இகரமு-மாகி		யெவைகளு-வாழ		யினிமையுமாகி		-வருவோனெ	
இருநில-மீதி		ரெளியனும்-வாழ		எனதுமு-னோடி		-வரவேணும்	
மகபதி-யாகி		மருவும்வ-லாரி		மகிழ்களி-கூரும்		-வடிவோனே	
வனமுறை-வேட		னருளிய-பூஜை		மகிழ்கதிர்காம		-முடையோனே	
செககண-சேசு		தகுதிமி-தோதி		திமியென-ஆடு		-மயிலோனே	
திருமலி-வான		பழமுதிர்-சோலை		மலைமிசை-மேவு		-பெருமானே	

காட்டப்பட்ட திருப்புகழில்

- தனனன தான|தனனன தான|தனனன தான|தனனானா || என்னும் ஓசையடுக்கு முறையில் முதலடி தொடங்குகிறது.
- அதே ஓசையடுக்கு முறையில் அப்பாடலின் அனைத்து அடிகளும் தொடந்து அமைந்து முடிகிறது.
- திருப்புகழின் ஒவ்வொரு பாடல் பத்தியும்(பந்தி) ஒத்த அளவுடைய எட்டு அடிகளால் ஆனது.
- ஒவ்வொரு அடிகளும் ஒத்த அளவாலான மூன்று சீர்களும் அவற்றின் முடிவில் 'தொங்கல்' எனப்படும் தனிச்சொல்லும் கொண்டு அமைந்திருக்கும்.

- ஒவ்வோரடியின் முடிவில்வரும் தனிச்சொல், 'தனனானா' என்னும் ஓசையளவிலான 'அகமாகி', 'வருவோனே', 'மயிலோனே' போன்ற ஏதாவதொரு சொல்லாய் அமையும்.
- எல்லாத் திருப்புழ்ப்பாடலின் கடைசி அடியும் 'பெருமானே' என்னும் தனிச்சொல்லால் முடிவுறும்.
- 'தொங்கல்' எனப்படும் தனிச்சொல் திருப்புகழ்ப் பாடலின் தனிச்சிறப்பாகும்.

திருப்புகழ்தாளங்கள்:

திருப்புகழ், நடைமுறையிலுள்ள ஏழுதாளங்களிலும் அமைந்துள்ளன. என்றாலும் திருப்புகழின் சொற்சீர் அமைப்பு சிதைவுறாவகையில் பாடுவதற்கு எந்தத் தாளம் பொருத்தமோ அந்தத் தாளத்தில்தான் அதனைப்பாடல் வேண்டும் என்பது திருப்புகழின் தாளநெறியாகும். கீழ்க்காணும் எடுத்துக்காட்டுகளில் ஒரே திருப்புகழ் இரண்டு வெவ்வேறான தாளங்களில் பாடும்வகையில் காட்டப்படுகிறது. இரண்டாவதாகக் காட்டப்படும் தாளத்தில்தான் அத்திருப்புகழின் சொற்கள் சிதைவுறாமல் சீராக ஒலித்து கேட்பவருக்குப் புரியும்படி அமைகிறது.

கண்டு, கவனித்து, தெளிக.

திருப்புகழ்: துள்ளுமத | வேட்கை | கணையாலே ||

1.

எட்டசைகள் கொண்ட
நாலும் ஈரிரண்டும் தாளம்
திருப்புகழ்

1	2	3	4	1	2	1	2
துள்	ளும	த	வேட்	கை	கணை	யா	லே

2.

எட்டசைகள் கொண்ட
ஐந்தும்ஒன்றும்இரண்டும் தாளம்
திருப்புகழ்

1	2	3	4	5	1	1	2
துள்	ளும	த	வேட்	கை	கணை	யா	லே

காட்டப்பட்ட முதல் தாளத்தில் 'வேட்கை' என்ற சொல்லிலுள்ள 'கை' என்ற எழுத்து தாளத்தின் இரண்டாம் சீரில் பிரித்துப்பாட நேர்வதால் அச்சொல் சிதைவுறுகிறது. இரண்டாம் தாளத்தில் முதல் சீரிலேயே 'வேட்கை' என்ற சொல் அடங்கிவிடுவதால் சிதைவில்லாத ஒலிப்பு பெற்று பாடலின் தெளிவான புரிந்து கொள்ளுதலுக்கு ஏதுவாக அமைகிறது.

இசையமைப்பு:

திருப்புகழ்ப்பாடல்கள், ஓதுவார்கள் பாடிவந்த இசைமுறையாலும் பழம்பெரும் கோயில்களில் ஆடற்தொண்டு புரிந்துவந்த கோயில் கணிகையர்கள் வழங்கிவந்த இசைமுறையாலும் தொடர்ந்து பாடப்படுகிறது என்று கூறப்படுகின்றது. எனினும் இசைவாணர்கள் (வித்துவான்கள்) தங்கள் விருப்பத்துக்கேற்ப புதிய பண்ணடைவுகளால் திருப்புகழைப் பாடுவதைப் பரவலாகக் காணமுடிகிறது.

திருப்புகழ்ப்பாடலின் பண்ணடைவுகளில் சௌராஷ்டிரம், மாயாமாளவகௌள, பைரவி, பந்துவராளி, நீலாம்பரி, மத்தியமாவதி, கம்பீரநாட்ட, அம்சாநந்தி, சிந்துபைரவி, செஞ்சுருட்டி, குந்தலவராளி, மோகனம், கல்யாணி போன்ற பண்கள் வழங்குகின்றன.

திருப்புகழைப் பாடிப்பரப்பியவர்கள்:

ஓதுவார்கள், கோயில் கணிகையர்கள், கிருபானந்தவாரியார், பித்துக்குளி முருகதாஸ், டி.எம். கிருஷ்ணசாமி, மதுரைசாமி ஐயர், டெல்லி ஏ.எஸ் இராகவன், காஞ்சிபுரம் நாயனாப்பிள்ளை, சித்தூர் சிவசுப்பிரமணியபிள்ளை, தண்டபாணி தேசிகர், டாக்டர் எஸ். இராமநாதன், டாக்டர் அங்கயற்கண்ணி ஆகியோர் திருப்புகழ்ப் பாடல்களைப் பாடிப்பரப்பினர்.

திருப்புகழ்பற்றிய மேலதிக விளக்கங்கள் பருவம் 4இல்.

இசைப்பதிவுக்குறியீடுகள்:

இசைவடிவங்களை அல்லது இசைப்பாடல்களை ஏட்டில் பதித்து ஆவணப்படுத்தி அவற்றை தொடர்ந்து பயன்படுத்த உதவும் இசைக்குறியீடுகளை இசைப்பதிவுக்குறியீடுகள் எனலாம்.

பழந்தமிழரின் பலவகையான இசைப்பாடல்கள் இன்று நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

ஏடுகளில் பதியப்பெற்று இன்று நமக்குக் கிடைக்கின்ற, பரிபாடல், கலித்தொகைப்பாடல், சிலப்பதிகாரத்து வரிப்பாடல்கள் போன்றவற்றின் பண்ணடைவுகள் (இசையமைப்புகள்) நம்மால் அறியமுடியவில்லை. ஏனெனில் அவற்றின் பண்ணடைவுகள் பதியப்பெறவில்லை அல்லது பழங்கால பண்ணடைவுப் பதிவுமுறை நமக்கு அறியத்தரப்படவில்லை.

காலங்காலமாக தமிழர்தம் கலைகள் செவிவழிக் கல்விமுறையில் வழங்கிவந்தமையும் அம்முறை இடையில் விடுபட்டுப்போனதும் காரணமாயிருக்கலாம்.

இதனால் அறியவேண்டியது என்னவென்றால், இன்றைய கல்வி முறைக்கேற்ப இசைப் பாடல்கள் அவற்றின் பண்ணடைவுகளோடு ஏடுகளில் பதியப் பெறுவது கட்டாயமாகிறது.

அதற்கு இசைப் பதிவுக் குறியீடுகளை மாணவர்கள் கற்றுக் கொள்வது இன்றியமையாதது. இம்முறையால் இசைப் பாடல்களை விரைந்து கற்றுக்கொள்ள முடியும். பண்ணடைவுகள் மறந்துபோனால் பதிவுகளைப் பார்த்து நினைவுபடுத்திக்கொள்ள முடியும்.

கற்பனையில் தோன்றும் புதிய இசையை எழுதிவைத்துக்கொண்டு பயன்படுத்த முடியும். நமது இசைச் செல்வங்களை அடுத்த தலைமுறைக்கும் நிறைவடிவாகக் கையளிக்க முடியும்.

இசைப்பதிவுக்குறியீடுகள் பற்றிய மேலதிக விளக்கம் பருவம் 4இல்.

.....

பருவம் 1 நா ட் டி ய ம்

நாட்டியம்:

நிலத்தில் கால்களை ஊன்றி (நட்டு) பொருத்தமான உடலசைவுகளாலும் இசைப்பாடல்களாலும் ஒரு கருத்தை அழகுணர்ச்சியோடு போலச் செய்தல் முறையில் எடுத்து இயம்புவது நாட்டியமாகும்.

ஆடுநரால் நிகழ்த்தப்படும் நாட்டியத்தை, செவ்வையாய் நடத்திச் செல்பவர் நட்டுவனார் எனப்படுவர்.

பொது இறைவணக்கம் (த்யானஸ்லோகம்):

உலகையெல்லாம் தம் உடலாகவும் ஓசை ஓலிகளையெல்லாம் தம்மொழியாகவும் நிலா, விண்மீன்கள், கோள்களை ஆடை அணிகலன்களாகவும் கொண்டு நலன்களின் நிறைவாகத்திகழும் உயிருள்ள கடவுளை வணங்குகிறேன்.

[ஓப்புநோக்குக சிவம் என்றால் சீவன் அல்லது உயிர் என்று பொருள். சிவம் (உயிர்) இல்லாதது சவம்.]

அவை வணக்கம் (அரங்க ஆராதனை):

மங்கல வாழ்த்து (தோடயமங்கலம்), அந்தரக்கொட்டு (மேளப்ராப்தி) போன்ற நாட்டிய ஆரம்ப நெறிகளைக் கையாண்டு நாட்டிய ஆசிரியரையும், பாடகரையும், வாச்சியர்களையும் வணங்குவதும். ஆடுகின்ற அரங்கினையே ஆலயமாகவும் அரங்க தேவதையாகவும் கருதி அரங்க தேவதையின் துணை வேண்டி ஆடத் தொடங்குவதும் அவை வணக்கமாகும்.

ஆடுபவர் நன்கு ஆடவும், ஆடற்பயன் அவையோர்களை நிறைவாகச் சென்றடையவும் அதற்குத் தடையேதும் நேராதிருக்கவும் இவ்வணக்கம் துணை செய்வதாகக் கருதப்படுகிறது.

பரதநாட்டியம்:

‘பரதம்’ என்னும் சொல்லுக்கான விளக்கம்:

பாவம், ராகம், தாளம் எனும் சொற்களின் முதல் எழுத்துக்களாலான சொல் பரதம் என்பது தவறு. அம்மூன்று சொற்களின் முதல் எழுத்துக்களை ஒன்று சேர்த்தால் ‘பாராதா’ எனும் சொல்லே உருவாகும். இது சரியான பொருள்தரும் சொல் அன்று. ‘பர்’ என்ற வேர்ச்சொல்வழியாக ‘பரதர்’ என்றொரு சொல் வழங்குகிறது. அதற்குப் பரந்துபட்ட கடலில் சென்று வாழ்பவர் என்று பொருள். கடல் எல்லையைக் கொண்ட தமிழகத்து பரதர்கள் வழங்கிய நாட்டியமுறையொன்று பழந்தமிழகத்தில் வழங்கியது. அந்நாட்டியம் காலப்போக்கில் செவ்வையாக்கப்பட்டு, பரதம், அகத்தியம், பரதசேனாபதியம், பஞ்சமரபு, நாடகத்தமிழ்நூல், நாட்டிய நன்னூல் போன்ற தமிழர் தம்நாட்டிய நூல்களில் அதற்கு இலக்கணங்கள் வகுக்கப்பட்டன. அந்நூல்கள் மறைந்து போயினும் அவற்றில் கூறப்பட்ட செவ்வியல் நாட்டியமுறைகளிலேயே 18 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் மாதவி என்பவர் அரங்கேறியிருப்பதை சிலப்பதிகாரத்தின் மூலம் அறியமுடிகிறது. அந்நாட்டிய அமைதிகள் வேறெங்கும் காணமுடியாத அளவுக்கு தமிழகத்து கோயில்களில் சிற்பங்களாகப் பதிவுபெற்று காணக்கிடக்கின்றன. எனவே ‘பரதர்’ எனப்பட்ட கரைநாட்டுத் தமிழ் மக்களால் வழங்கப்பட்டு காலக்கடப்பில் செம்மைப்படுத்தப்பட்டதும் பரதம், பரதசேனாபதியம், நாட்டிய நன்னூல் போன்ற தமிழ் நூல்களில் இலக்கணம் வகுக்கப் பெற்றதுமான தமிழர்தம் நாட்டியமே ‘பரதம்’ என்று வழங்குவதாகும்.

(சான்று ‘தமிழிசைக் கலைக் களஞ்சியம்’ பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக வெளியீடு ஆசிரியர் - முனைவர். வீ. ப. கா. சுந்தரம் - தொகுதி 1, பக்கம் 108 முதல் 114 வரை, தொகுதி 3, பக்கம் 184 முதல் 190 வரை)

தட்டிக் கும்பிடுவதன் உட்பொருள்

ஆடுபவர், பூமித்தாயின்மேல் பாதம் பதித்து ஆடுவதற்கு அவளிடம் மன்னிப்புக்கேட்கும் நோக்கத்தில் நாட்டிய ஆரம்பத்தில் தட்டிக் கும்பிடப்படுகிறது.

முதலில் காலால் இருமுறை பூமியைத் தட்டுவதும் பிறகு முழுமண்டியிட்டு இருகைகளாலும் பூமியைத் தொட்டு கண்களில் ஒற்றிக் கொள்வதுமான செயல்பாடுகளால் தட்டிக் கும்பிடுதல் நிகழும்.

அழகுணர்ச்சி (பாவம்)

ஒருகருத்தை சுவைப்படப் புலப்படுத்துவது அழகுணர்ச்சியாகும். நாட்டியத்தில் தலைவன், தலைவி, தோழி போன்ற கதைமாந்தர்களின் கருத்தை, கதைப்போக்குக்கேற்பவும் காண்போர் இன்புறும் வகையிலும் ஒன்பது வகையான அழகுணர்ச்சிகளோடு புலப்படுத்தலாம்.

அவை: 1. நகை (ஹாஸ்யம்) 2. இரங்கல் (கருணை) 3. வெறுப்பு (பீப்சஸம்)
4. வியப்பு (ஆஸ்சர்யம்) 5. அச்சம் (பயம்) 6. வீரம் (வீரம்)
7. சினம் (ரௌத்ரம்) 8. காதல் (ஸ்ருங்காரம்) 9. நடுநிலை (சாந்தம்)
என்பன.

தாளம்:

இசைவடிவங்களை இயக்கும் இசைக்கால அளவை தாளம் எனப்படும். நாட்டியத்தின் ஒரு கருத்துப்புலப்பாட்டில், அதற்கேற்ற அழகுணர்ச்சிகளை இசையோடு அளவாகவும் பொருத்தமான வேகத்திலும் வெளிப்படுத்த தாளம் உதவுகிறது.

ஆடுபவர் தம் இயக்க அளவுகளை கால்களின் (தாள்களின்) பதித்தல், தட்டல், துள்ளல் போன்ற செயற்பாடுகளின் அடிப்படையில் கணித்துச் செல்வர். அவ்வாறு தாளால் (காலால்) கணித்துச் செல்லும் முறையால் தாளம் எனப்பட்டது.

தாளங்கள் ஏழாகும். இசைப்பாடத்தில் தரப்பட்டுள்ள வரைபடங்களில் காண்க

பண்:

ஓர் இசைவடிவத்தை உருவாக்கப் பகுத்து எடுத்துக் கொள்ளப்படும் சுரங்களின் போக்கை ஒழுங்குபடுத்தும் திட்டவரை பண்ணாகும். பண்ணின் மூலக்கூறான சுரங்கள் 1. குரல், 2. துத்தம், 3. கைக்கிளை, 4. உழை, 5. இளி, 6. விளி, 7. தாரம் என ஏழாகும். அவை நடைமுறையில் ச, ரி, க, ம, ப, த, நி என வழங்குகின்றன.

நாட்டியத்தின் நான்குவிதப் புலப்பாட்டு (அபிநயம்) முறைகளில் கூறப்படும் சொல்வழிப் புலப்பாட்டில் (வாசீகா அபிநயம்) பண்ணானது சக்தி வாய்ந்த துணைக்கூறாக நின்று சிறப்பிக்கிறது.

அடைவு:

நாட்டியத்தில் பாதங்களின் பலவகையான அசைவுகளையும் பதிவுநிலைகளையும் அடைவு (அடவு) எனப்படும்.

ஆடும்போது, கருத்துப் புலப்பாட்டிற்கு ஏற்ப உடலின் அழகான இயங்குதலுக்கு (கால்களின்) பாதங்கள் ஆதாரமாய்த் திகழ்கின்றன. பாதங்கள் சரியானத் தாளக்கட்டுக்குள் (தரையில் அழுத்திவைத்து) பல்வேறு பதிவுநிலைகளை அடைவதே அடைவாகும்.

பலமண்டலங்களின் (கால்நிலைகளின்) சேர்க்கையும் பல கைவினையங்களின் (முத்திரை) சேர்க்கையும் அடைவின் நிறைவான நிகழ்த்துதலில் துணை செய்வன. இசைக்குத் தாளம் எவ்வளவு முக்கியமோ அதுபோல நடனத்துக்கு அடைவுகள் ஆதார அளவையாகத் திகழ்கின்றன. நாட்டியம் பயிலும் மாணவர்கள் தொடக்கத்தில் அறிந்து பயில வேண்டிய ஒருசில அடைவுகள் இம்முதல் பருவத்தில் சுருக்க விளக்கங்களோடு கீழ்வருமாறு தரப்படுகின்றன.

தட்டடைவு (தட்டடவு):

பாதங்களால் தரையில் தட்டுவதால் இவ்வடைவு தட்டடைவு எனப்படும்.

செய்முறை:

பாதங்கள் இரண்டும் தரையில் சமமாகப் பதிந்தும் பக்கவாட்டாக திரும்பிக்குதிகால்களுடன் பின் புறமாய் இணைந்தும் கால்களிரண்டும் முழங்காலில் மடிந்து சாய் சதுரம்போலமைய அரைமண்டியில் நின்று கைகளிரண்டும் கொடிக்கையாக (இதன் பொருளை ஒற்றைக்கை வரிசையில் காண்க) தோள் பட்டைக்கு இணையாக நீட்டியமைத்தும் தட்டடைவு பயிலப்படுகிறது.

இதன் சொற்கட்டு: “தெய்யா தெய்யி” அல்லது “தெய்யா தெய்”
தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

நாட்டடைவு (நாட்டடவு):

குதிக்காலால் தரையில் நாட்டியும் தட்டியும் நிகழும் அடைவு நாட்டடைவாகும்.

செய்முறை:

இவ்வடைவு, அரைமண்டியில் நின்று வலக்காலை வலப்பக்கமாக நீட்டி அதன் குதிக்காலைத் தரையில் நாட்டி பின்பு சம்பாதமாகத் தட்டிப் பயிலப்படுகின்றது. அவ்வாறே இடது காலாலும் நிகழ்த்தப்படல் வேண்டும்.

சொற்கட்டு: “தெய்யும் தத்த தெய்யும் தாகா”
தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

மத்தித அடவு (மர்திதஅடைவு):

மத்துபோல பாதம் தரையில் தேய்த்து எழுவதால் அடையும் அடைவு மத்தித அடவு. அரைமண்டியிலிருந்து கொண்டு வலது பாதத்தைத் தரையில் தட்டியும் உயர்த்தித் தள்ளியும் இயங்கியபின், இடதுகாலை தட்டுவது மத்தித அடைவாகும். இதையே மற்றப்பக்கத்திலும் இடது பாதத்திலிருந்து தொடங்கிச் செய்ய வேண்டும்

சொற்கட்டு: பொதுவாக இவ்வடைவு “தாதெய் தெய்தா” என்று சொற்கட்டுப் பெயராலேயே அழைக்கப்படுகிறது. எனினும் இவ்வடைவு “தாதெய் தெய்தா திதிதெய் தெய்தா” என்ற சொற்கட்டுக்கே நிகழ்த்த அல்லது பயிலப்படுகின்றது.

தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

குதித்து மெட்டடைவு:

குதித்தும் மெட்டியும் செய்யும் அடவு குதித்து மெட்டடைவாகும். இவ்வடைவு அரை மண்டியிலிருந்து கொண்டு ஒரே நேரத்தில் இரு கால்களாலும் குதித்தவாறே பாதத்தின் முன்படத்தால் (முன்பாதம்) தரையில் குத்தியபின் பாதங்களைத் தரையில் படியவைத்து குதிக்கால்களை மட்டும் ஒருசேர உயர்த்தித் தட்டும்படி நிகழ்த்தப்படும்.

சொற்கட்டு: “ தெய்ய தெய்யி ” (தைஹ தைஹி)

தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

சாரிகை அடைவு (ஸாரிகா அடவு):

பாதங்கள் ஊர்ந்து நகரும்படிச் செய்யப்படும் அடைவு.

இவ்வடைவு, தரையிலிருந்து பாதம் உயர்த்தப் படாமல் ஊர்ந்து நகர்வதாக அமையும். முதலில் ஊர்ந்து நகர்த்தப்பட்ட வலது பாதத்தருகில் இடது பாதத்தை நகர்த்தி இரு பாதங்களின் விரல்களையும் உயர்த்தி, இரு பாதங்களின் முன்படத்தாலும் ஒரு சேரத்தட்டப்படுவதாக நிறைவுபெறும். (சில நடன ஆசிரியர்கள் வழியில்) ஒரு பாதத்தின் முன்படத்தால் தட்டி நிறைவு பெறுவதாகவும் அமையும்.

சொற்கட்டு: “தெய்யா தெய்யி” (தையா தைஹி)

தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

குத்தடைவு:

அரை மண்டியில் நின்று பாதங்களால் மென்மையாகக் குத்தித் தட்டுவது குத்தடைவாகும். இவ்வடைவு அரைமண்டியில் பாதவிரல்களிலும் பாதத்தின் முன்பாகத்திலும் நின்று ஒரே நேரத்தில் மென்மையாகக் குதித்துக்குதித்து (குதிக்கால்களால்) தட்டப்படுவதாக நிகழும்.

சொற்கட்டு: “தத்தெய் தாகா தித்தெய் தாகா”

(தத்தை, தாஹா தித்தை தாஹா)

தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

கொணுப்பித்தல்:

தத், தித், தொம், நம், தகதிமி, தகஜ்ஜு போன்ற தாளத்தை கையால் கணித்துக் கொண்டு அதன் சொற்கட்டுகளைக் கோர்வையாக வாயால் நயம்படச் சொல்வதைக் கொணுப்பித்தல் என்பர்.

நாட்டியத்தில் அதற்கேயுரித்தான சதிக் கோர்வைகளை அழுத்தந்திருத்தமாகவும், ஒரே அளவாகவும் கொணுப்பிப்பதை நட்டுவாங்கம் என்பர். நட்டுவாங்கம் சொல்லிக் கொண்டு நாட்டியத்தை இயக்குபவர் நட்டுவணார் எனப்படுவர்.

ஒற்றைக்கைகள் (அஸம்யுத ஹஸ்தங்கள்):

பழந்தமிழரின் நாட்டிய மரபுப்படி ஒற்றைக்கைகள் 33 வகையாகக் கூறப்படுகின்றன. ஆனால் இன்று 28 வகைகளே பரதநாட்டிய ஒற்றைக்கை முத்திரைகளாக வழங்குகின்றன அவை வருமாறு:

01. கொடிக்கை (பதாக ஹஸ்தம்):

நான்கு விரல்களையும் ஒன்றுசேர நிமிர்த்தி பெருவிரலை மட்டும் வளைத்துப் பிடித்தல்.

02. முப்பாகக் கொடிக்கை (திரிபதாக ஹஸ்தம்):

கொடிக்கையில் மோதிரவிரலை வளைத்துப் பிடித்தல்.

03. அரைக் கொடிக்கை (அர்தபதாக ஹஸ்தம்):

முப்பாகக் கொடிக்கையில் சுண்டு விரலை வளைத்துப் பிடித்தல்.

04. கத்தரிக்கோல் அலகுக்கை (கர்தரிமுக ஹஸ்தம்):

அரைக் கொடிக்கையில் பெருவிரலை மோதிரவிரலுடனும் சுண்டுவிரலுடனும் சேர்த்து வைத்து சுண்டுவிரலை நடுவிரலுக்குச் சற்றுப் பின்னால் பிரித்துக் காட்டல்.

05. மயில்கை (மயூர ஹஸ்தம்):

பெருவிரலும் மோதிரவிரலும் அவற்றின் நுனிகளில் தொட
பிறவிரல்களை நீட்டிப் பிடித்தல்.

06. அரைநிலாக்கை (அர்தசந்திர ஹஸ்தம்):

கொடிக்கையில் பெருவிரலை புறத்தே நீட்டிப்
பிடித்தல்.

07. வளைவுக்கை (அராள ஹஸ்தம்):

கொடிக்கையில் சுட்டுவிரலை வளைத்துப் பிடித்தல்.

08. கிளிமூக்குக்கை (சுகதுண்ட ஹஸ்தம்):

வளைவுக்கையில் மோதிரவிரலை வளைத்துப் பிடித்தல்.

09. முட்டிக்கை (முஷ்டி ஹஸ்தம்):

நான்கு விரல்களையும் உள்ளூக்குள் மடக்கி
பெருவிரலை வளைத்துச் சுட்டுவிரல்மேல் நிறுத்துதல்.

10. உச்சிக்கை (சிகர ஹஸ்தம்):

முட்டிக்கையில் பெருவிரலை நிமிர்த்திப் பிடித்தல்.

11. விளாம்பழக்கை (கபித்த ஹஸ்தம்):

உச்சிக்கையில் பெருவிரல் முனையில் சுட்டுவிரலை
வளைத்துச் சேர்த்தல்.

12. வளைவாய்க்கை (கடகாமுக ஹஸ்தம்):
இது மூன்று வகையாகப் பயிலப்படுகிறது.

அ. விளாம்பழக்கையில் நடுவிரலை
இணைத்து மோதிரவிரலையும்
சுண்டுவிரலையும் இயல்பாக வைத்தல்.

ஆ. மோதிர விரலையும் சுண்டுவிரலையும்
சிறிது இடை வெளியுடன் நீட்டி
வைத்து, மற்ற மூன்று விரல்களையும்
முனைகள்சேர நீட்டிப்பிடித்தல்.

இ. விளாம்பழக்கையில் மோதிரவிரலையும்
சுண்டு விரலையும் நீட்டி வைத்தல்.

13. ஊசிக்கை (ஸூசி ஹஸ்தம்):

முட்டிக்கையில் சுட்டுவிரலை நீட்டிப் பிடித்தல்.

14. இளம்பிறைக்கை (சந்திரகலா ஹஸ்தம்):

ஊசிக்கையில் பெருவிரலை நீட்டிப் பிடித்தல்.

15. தாமரை மொட்டுக்கை (பத்மகோச ஹஸ்தம்):

ஐந்து விரல்களையும் பரப்பி நுனிகளை வளைத்து உள்ளங்கையைக் குழியவைத்துப் பிடித்தல்.

16. நாகப்படக்கை (ஸர்ப்பசீர்ஷ ஹஸ்தம்):

கொடிக்கையில் நீட்டிய விரல்களை சற்று வளைத்துப் பிடித்து அசைத்தல்.

17. மான்தலைக்கை (மிருகசீர்ஷ ஹஸ்தம்):

பெருவிரலும் சுண்டுவிரலும் நிமிர்ந்து நிற்க மற்ற விரல்களை அவற்றின் அடியிலிருந்து முன்னுக்கு நீட்டி நிறுத்தல்.

18. சிங்கமுகக்கை (ஸிம்ஹமுக ஹஸ்தம்):

பெருவிரல், நடுவிரல், மோதிரவிரல்களின் நுனிகள் தொடும்படிச் சேர்த்து, சுட்டுவிரலையும் சுண்டுவிரலையும் நிமிர்த்தி நிறுத்தல்.

19. சிற்றுருண்டைக்கை (காங்கூலம்):

தாமரை மொட்டுக்கையில் மோதிரவிரலை மட்டும் உள்ளவளைத்துப் பெருவிரலுக்குக் கீழே நிறுத்தல்.

20. அலர்தாமரைக்கை (அலபத்ம ஹஸ்தம்):

ஐந்து விரல்களையும் மேல் நோக்கிவிரித்து, விரித்த விரல்களைச் சற்று உள்வாங்கி நிறுத்தல்

21. சதுரக்கை (சதுர ஹஸ்தம்)

சுட்டுவிரல், நடுவிரல், மோதிரவிரல் ஆகியவை சேர்ந்து நீட்டியும் சுண்டுவிரல் கீழ்நோக்கி நீட்டியும் நிற்க பெருவிரல் மடங்கி சுட்டுவிரலின் அடிப்பாகத்தைத் தொட்டு மேற்சொன்ன மூன்று விரல் பரப்பினைச் சதுரமெனக் காட்டி நின்றல்.

22. தேனீக்கை (பிரமர ஹஸ்தம்):

பெருவிரல், நடுவிரல் ஆகியவற்றின் நுனிகளைச் சேர்த்தும், சுட்டுவிரலைச் சுருட்டி வளைத்தும் மற்ற இருவிரல்களை இலகுவாக நீட்டியும் நிறுத்தல்.

23. சிந்தனைக்கை (ஹம்ஸாஸ்ய ஹஸ்தம்):

பெருவிரலும், சுட்டுவிரலும் சேர மற்றவிரல்களை நீட்டி நிறுத்தல்

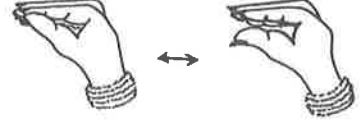
24. அன்னச்சிறகுக்கை (ஹம்ஸபஷ ஹஸ்தம்):

சதுரக்கையில் பெருவிரலை வெளியே எடுத்து சுட்டுவிரலுடன் இணைத்துப் பிடித்தல்.

25. கிடுக்கிக்கை (ஸந்தம்ச ஹஸ்தம்):

தாமரை மொட்டுக்கையில் விரல்களை மீண்டும்
மீண்டும் விரித்துக் குமிழ்வது

26. மொட்டுக்கை (முகுள ஹஸ்தம்):

ஐந்து விரல்களும் குவிந்து உயர்ந்து நின்றல்

27. சேவல்கை (தாம்ரகூச ஹஸ்தம்):

சுட்டுவிரலைத்தவிர பிறவிரல்களை நுனியில் சேர்த்து,
சுட்டுவிரலைச் சிறிது வளைத்து நின்றல்.

28. ஆயுதக்கை (திரிகுல ஹஸ்தம்):

பெருவிரலையும் சுண்டுவிரலையும் வளைத்து
மற்றவிரல்களை நிமிர்த்தி நிறுத்தல்.

29. எட்டுக்கால் பூச்சிக்கை (ஊர்ணநாப ஹஸ்தம்):

தாமரை மொட்டுக்கையில் விரல்களை வளைத்து நிறுத்தல்

30. அம்புக்கை (பாணஹஸ்தம்):

சுட்டுவிரல், நடுவிரல், மோதிரவிரல் ஆகியவற்றை ஒன்று
சேர்த்து பெருவிரலுடன் சேர்த்துவைத்து சுண்டு
விரலைமட்டும் தனியே நீட்டி நிறுத்தல்.

இரட்டைக்கைகள்:

இருகைகளும் இணைந்து ஒரு கருத்தைப் புலப்படுத்தும் முறையை 'இரட்டைக்கை' என்பர். இதனைப் பழந்தமிழர் பிணையல் என்றும் இணைக்கை என்றும் வழங்கினர். இரட்டைக்கை வினைகள் 24 வகைப்படும் அவை வருமாறு:

01. கும்பிடுக்கை (அஞ்சலி ஹஸ்தம்):

இருகைகளையும் கொடிக்கையாய்ச் சேர்த்து ஒட்டிப்பிடித்தல்.

02. புறாக்கை (கபோத ஹஸ்தம்):

கும்பிடு கையில் உள்ளங்கைகளைக் குழித்துவைத்தல்.

03. நண்டுக்கை (கர்கடக ஹஸ்தம்):

கும்பிடு கையில் பத்து விரல்களையும் இடையிடையே நீட்டிப் பின்னிவைத்தல்.

04. சுகநிலைக்கை (ஸ்வஸ்திக ஹஸ்தம்):

கொடிக்கைகளை மணிக்கட்டுகளுக்கு அருகே குறுக்காகப் பிடித்தல்.

05. ஊஞ்சல்கை (டோல ஹஸ்தம்):

கொடிக்கைகளை தொடைகளின் பக்க எதிரில் தொங்கவிடுதல்.

06. மலர்க்கூடைக்கை (புஷ்பபுட ஹஸ்தம்):

நாகப்படக்கைகளை சுண்டுவிரல் பக்கமாக ஓட்டிவைத்தல்.

07. அணைவுக்கை (உத்ஸங்க ஹஸ்தம்):

மான்தலைக்கைகளை குறுக்கே நீட்டி வலக்கையை இடது தோளிலும் இடக்கையை வலது தோளிலும் வைத்தல்.

சில நாட்டியாசிரிய முறைகளில் அந்தந்தக் கையை அந்தந்தத் தோளில் வைப்பதும் வழங்குகிறது.

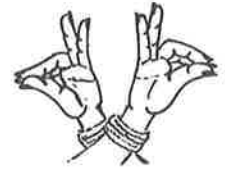
08. படைப்புக்கை (சிவலிங்க ஹஸ்தம்):

இடதுகையை அரை நிலாக்கையாக உள்ளங்கை மேல் நோக்கப் பிடித்து, அதில் வலதுகையை உச்சிக்கையாக வைத்தல்.

09. வளைவாய் வளர்சிக்கை (கடகா வர்த்தன ஹஸ்தம்):

வளைவாய்க் கைகளை மணிக்கட்டுகளின் அருகே குறுக்காகப் பிடித்தல்.

10. குறுக்குக்கத்தரிக்கோற்கை (கர்த்தரீஸ்வஸ்திக ஹஸ்தம்):

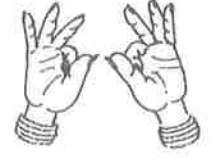
கத்தரிக்கோல் கைகளை மணிக்கட்டுகளின் அருகே குறுக்காகப் பிடித்தல்.

11. வண்டிக்கை (சகட ஹஸ்தம்):

தேனீக்கைகளின் நடுவிரல்களை
விரல்களிலிருந்து தள்ளி வைப்பது.

கட்டை

12. சங்குக்கை (சங்க ஹஸ்தம்):

வலக்கையின் உச்சிக்கை வடிவத்துக்குள் இடக்கையின்
பெருவிரலை நுழைத்துப் பிடித்து நீட்டப்பட்ட இடக்கை
விரல்களோடு வலது பெருவிரலை சேர்த்து வைத்தல்.

13. சக்கரக்கை (சக்கர ஹஸ்தம்)

அரைநிலா வடிவில் வலது உள்ளங்கையை இடது
உள்ளங்கையோடு சேர்த்து வைத்தல்.

14. சிமிழ்க்கை (ஸம்புட ஹஸ்தம்):

சக்கரக்கையில் உள்ளங்கைகள் குழிய
விரல்களை
வளைத்து வைத்தல்.

15. சங்கிலிப்பற்றுக்கை (பாச ஹஸ்தம்):

ஊசிக்கைகளின் சுட்டுவிரல்களை
ஒன்றோடொன்று பின்னிச் சேர்த்தல்.

வளைத்து

16. நேயக்கை (கீலக ஹஸ்தம்):

முட்டிக்கைகளின் சுண்டு
விரல்களை சங்கிலிபோல்
பிணைத்து வைத்தல்.

17. மீனக்கை (மத்ஸ்ய ஹஸ்தம்):

ஒருகையின் புறங்கை மீது மற்றொருகையை (உள்ளங்கை பதிய) வைத்து பிரிந்து நிற்கும் பெருவிரல்களை துடுப்பு போல் அசைத்தல்.

18. ஆமைக்கை (சூர்ம ஹஸ்தம்):

சக்கரக்கைகளில் பெருவிரல்களையும் சுண்டு விரல்களையும் வலக்கை நடுவிரலையும் நீட்டி மற்ற விரல்களை மடித்துப் பிடித்தல்.

19. பன்றிக்கை (வராஹ ஹஸ்தம்):

மான்கைகளை ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகவோ உள்ளங்கைகள் பார்க்கும்படியாகவோ சேர்த்துப் பிடித்தல்.

20. பருந்துக்கை (கருட ஹஸ்தம்):

அரைநிலாக்கையை குறுக்காக வைத்து பெருவிரல்களைக் கோர்த்து மற்றவிரல்களை இறக்கைபோல அசைப்பது.

21. பாம்புப் பிணையற்கை (நாகபந்த ஹஸ்தம்):

நாகப்படக்கைகளைக் குறுக்காக வைத்தல்.

22. கட்டில்க்கை (கட்வா ஹஸ்தம்):

எதிரெதிரே விரல் நுனிகள் சேர்ந்து நின்ற
சதுரக்கைகளின் சுண்டுவிரல்களையும்
சுண்டுவிரல்களையும் கீழ்நோக்கி நீட்டிவைத்தல்.

23. பெரும்பறவைக்கை (பேருண்ட ஹஸ்தம்):

விளாம்பழக்கைகளை குறுக்காக வைத்தல்.

24. ஆணவக்கை (அவஹித்த ஹஸ்தம்):

அலர்தாமரைக்கைகளை குறுக்காக வைத்தல்.

பருவம் 2 நா ட் டி ய ம்

பருவம் இரண்டில் பயிலும் மாணவர்கள் அறிந்து பயில வேண்டிய ஒருசில அடைவுகளின் சுருக்க விளக்கங்கள் வருமாறு:

1. கோர்வையடைவு:

பல்வேறு பாத அசைவுகளைக் கோர்த்து செய்யும் முறையால் இவ்வடைவு கோர்வையடைவு எனப்படுகிறது.

தொடக்கத்தில் கால்கள் மண்டிலநிலையில் நின்று தட்டி நாட்டடைவாகச் செய்யப்பட்டுப் படிப்படியாக வளரும்.

சொற்கட்டு: “தத்தெய்தாம் தித்தெய்தாம்”

தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

2. மண்டியடைவு:

முழுமண்டியில் அமர்ந்து நிகழ்த்தப்படுவதால் மண்டியடைவு எனப்படும்.

முன்னங்கால்களால் குதித்து, வலக்காலின் முழங்கால் தரையில் படிய அக்காலை பின்புறமாகச் சறுக்குதல்.

சொற்கட்டு: “தாங்கிடு தத்தத் தின்னா”

தாளம்: இரண்டும் நாலும்

3. பாய்ச்சலடைவு:

தாவிக்குதித்து ஆடுவதால் பாய்ச்சலடைவு எனப்படுகிறது.

எழும்புவதும் பாய்வதுமான இவ்வடைவில் பாதம் பூமியைத் தொடும்போது குதிக்காலை உயர்த்தி பாதத்தின் முன்பாகம் பூமியில் பதிய வேண்டும்.

சொற்கட்டு: “தித்தெய்தத் தத்தத்தா”

தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

4. முன் நகருமடைவு:

கால்களை முன்னே நகர்த்திச் செய்வதால் முன்னகரும் அடைவு எனப்படும்.

சொற்கட்டு: “தெய்தெய்தத்தா”

தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

செய்முறை:

1 தெய்	2 தெய்	3 தத்	4 தா	5 தித்	6 தெய்	7 தத்	8 தா
வலது கால் தட்டல்	அதே இடத்தில் வலதுகால் நாட்டி முன் நகர்தல்	வலது காலைச் சமமாகப் பதித்து முன் பாகத்தில் ஊன்றி நிறறல்	வலது காலைச் சமமாக நிறுத்தல் அதே நிலையில் நிறறல்	பின்வைத்த இடது காலை வலது கால் பக்கத்தில் வைத்து தட்டல்	பின்பு அதே காலை முன்னோக்கி நகர்த்திப் பதித்தல்	அதே நிலையில் நிறறல்	அதே நிலையில் நிறறல்

5. கத்தரியடைவு:

கைகளால் கத்தரிமுகம் பிடித்து இடக்காலால் பாய்ந்து சமமாக இடது பாதத்ததைப் பதித்து அப்பாதத்திற்கு முன்பாக வலது காலின் முன்பாகம் பதிய நின்றல். இதையே வலக்காலால் தொடங்கிச் செய்தபின் இடப்பக்கமாகத் திரும்பி கால்களைக் குறுக்காக நிறுத்தல். இவ்வாறே வலப்புறம் திரும்பிச் செய்யப்படுவதை கத்தரியடைவு என்பர்.

சொற்கட்டு: “தகதிமி தகதிமி தகதிமி தகதிமி”

தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

6. சறுக்கலடைவு:

கால்களை நன்றாகச் சறுக்கவிட்டபின் நன்றாக அகட்டி வைப்பது சறுக்கலடைவு எனப்படும்.

முழுமண்டியில் இருந்து எழுந்து இடப்பக்கம் திரும்பி இடதுகால் ஊன்றி வலக்காலைப் பின்னுக்கு சறுக்குதல். அதையே வலப்பக்கம் இடது காலை சறுக்கல். இவ்வாறே முன்பக்கம் திரும்பிச் செய்தல்.

சொற்கட்டு: “தகதிமி தகதிமி”

தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

7. அணைவு அடைவு (உற்சாங்க அடைவு):

கைகள் வளைந்து தோளில் இணைவதாகச் செய்யப்படும் அடைவு. சமகாலில் நின்று வலதுகாலைப் பக்கவாட்டாக அகட்டி வைத்து அதே நேரத்தில் இடது குதிக்கால் தரையில் பதியுமாறு நின்றல். அதன்பின் வலப்பக்கம் திரும்பி சமபாதமாக நின்று குதிகால்களால் நட்டு இவ்வாறே இடதுகாலால் தொடங்கும் அடைவு அணைவு அடைவு எனப்படும்.

சொற்கட்டு: “தெய்யா தெய்யி”

தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

8. பக்கநகர்வடைவு

பக்கங்களில் மென்மையாக நகர்ந்துச் செய்வதால் பக்கநகர்வடைவு எனப்படும்.

சொற்கட்டு: “தித்தித்தெய்”

தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

செய்முறை:

1 தித்	2 தித்	3 தெய்	4 ;	5 தித்	6 தித்	7 தெய்	8 ;
வலக்காலை மிதமாகத் தூக்கி நகர்த்தி தட்டல்	இடக்காலைத் தட்டல்	வலது காலைத் தட்டல்	அதே நிலையில் நின்றல்	இடதுகாலை மிதமாகத் தூக்கி நகர்த்தி தட்டல்	வலதுகாலைத் தட்டல்	இடது காலைத் தட்டல்	அதே நிலையில் நின்றல்

9. நிரவலடைவு:

பிற அடைவுகளின் இறுதியில் ஆங்காங்கு தோன்றும் தாள இடைவெளிகளை இட்டுநிரப்புவதால் நிரவல் அடைவு எனப்படும் சொற்கட்டு: “தெய் தெய் தித்தித் தெய்”
தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

செய்முறை:

1 தெய்	2 தெய்	3 தித்தித்	4 தெய்	5 தெய்	6 தெய்	7 தித்தித்	8 தெய்
சமமாகப் பதித்த இடது காலின் பின்னே வலக்காலை குறுக்காக நிறுத்தல்	இடக்காலைப் பதித்தல்	நின்ற வலக்காலைத் தூக்கி நாட்டல் இடக்காலை வலக்காலருகே கொண்டாந்து தட்டல்	வலக்காலைத் தட்டல்	இதையே வலது காலால் தொடங்கிச் செய்தல்			

10. இணைப்படைவு

பெரிதும் வேறுபட்ட இரண்டு அடைவுகளுக்கு இடையே இணைப்புக்காக நிகழ்த்தப்படுவதால் இணைப்படைவாகும்.
சொற்கட்டு: “தெய்தெய் தித்தித் தெய்தா”
தாளம்: நாலும் ஈரிரண்டும்

செய்முறை:

1 தெய்	2 தெய்	3 தித்	4 தித்	5 தெய்	6 தா	1 தெய்	2 தெய்	3 தித்	4 தித்	5 தெய்	6 தா
இரண்டு கால்களும் நாட்டல்	இடது கால் தட்டல்	வலது கால் முன் மூலையில் நாட்டல்	இடது காலைத் தட்டல்	நாட்டிய வலது காலை இடது கால் பக்கத்தில் கொண்டாந்து தட்டல்	இடது கால் தட்டல்	இரண்டு கால்களும் நாட்டல்	வலது கால் தட்டல்	இடது கால் முன் மூலையில் நாட்டல்	வலது காலைத் தட்டல்	நாட்டிய இடது காலை வலது கால் பக்கத்தில் கொண்டாந்து தட்டல்	வலது கால் தட்டல்

8. மகுட அடைவு

இவ்வடைவு நாட்டியத்தில் பாடலின் ஒவ்வொரு பகுதியின் முடிவிலும் தீர்மானமாக ஆடப்படுவதால் மகுட அடைவு எனப்படும்.

சொற்கட்டு: தெய் தித் தித்தெய்
தெய் தெய் தித் தித்தெய்
தெய் தெய் தெய் தித் தித்தெய்

தாளம்: நாலும் ஈரண்டும்

செய்முறை:

மிருதங்கச் சொற்கட்டு:

“ததிங் கிணத் தொம் தக ததிங் கிணத் தொம் தகதிசு ததிங் கிணத் தொம்”

தாளம்: இரண்டும் நாலும்

1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6
ததிங்	கிண	தொம்	தக	ததிங்	கிண	தொம்	தக	திசு	ததிங்	கிண	தொம்
வலது கால் தட்டல்	முன் மூலையில் வலது காலை நாட்டி இடது கால் தட்டல்	இடது கால் அருகில் வலது காலைச் சேர்த்தல்	இடது கால் தட்டல்	வலது கால் தட்டல்	முன் மூலையில் இடது காலை நாட்டி வலது கால் தட்டல்	இடது கால் தட்டல்	வலது கால் தட்டல்	இடது கால் தட்டல்	வலது கால் தட்டல்	வலது காலை முன் மூலையில் நாட்டல் இடது கால் தட்டல்	வலது கால் தட்டல்

ஒற்றைக்கை வினைகளின் பயன்பாடுகள்:

நாட்டியத்தில் ஒற்றைக்கை வினைகளின் பலவகையான பயன்பாடுகளைக் கற்று அவற்றைக் கையாள, இரண்டாம் பருவ மாணவர்களுக்கு ஒருசில ஒற்றைக்கைச் செலவு பற்றி இங்கு சுருக்கமாக விளக்கப்படுகின்றன.

இங்கு (கால்) பாதவினைகளை ‘அடைவு’ என்றதுபோல, கை முகம் போன்றவற்றின் வினைகளை ‘அவிநயம்’ என்று கூறப்படுவதை மாணவர்கள் மனத்தில் நிறுத்தல் வேண்டும்.

1. கொடிக்கைச்செலவு:

கொடிக்கையைக் கொண்டு, நாட்டியாரம்பம், முகில்கள், காடு, வேண்டாம் என்று சொல்லல், மார்பு, இரவு, ஆறு, தேவர் உலகம், குதிரை, வெட்டுதல், காற்று, உறக்கம், முன் செல்லல், புகழ்தல், இணங்கல், நிலவு, தாங்கமுடியாத வெப்பம், கதவை மூடித்திறத்தல், 7 வேற்றுமை உருபுகள், சிறிய அலை, வீதியில் செல்லல், சமப்படுத்தல், உடலைத் தொடுதல், நான், குளுரைத்தல், வாயை மூடி மௌனம், ஏட்டில் எழுதுதல், கேடயம், பொருட்களைத் தொடுதல், சீவழங்கள், நல்ல அரசன், அது அல்லது இது எனல், பெரிய அலை, நல்ல செய்தி சொல்லல், அறிமுகம் செய்தல், முன்னே செல்வோரைக் காட்டுதல், வாள் ஏந்துதல், மாதம், வருடம், மழை, கூட்டிப்பெருக்குதல்.பனி, காடு, வீரம், வானம், வெட்டுதல், கருணை, மனம், சந்தனக் குழம்புப் பூசுதல், வாழ்த்து, அழைத்துப்பேசுதல், தண்ணீர் தெளித்தல் போன்ற புலப்பாடுகளை அவிநயித்துக் காட்டலாம்.

2. முப்பாகக் கொடிக்கைச்செலவு:

இதன்மூலம் மகுடம், மரம், வசீராயுதம், இந்திரன், தாளம்பூ, விளக்கு, நெருப்பு, பறவை, புறா, முகத்திலும் மார்பிலும் கோலம் வரைதல், அம்பு, சுற்றிவரும் அசைவு, திரும்புதல், ஆண்பெண் சேர்க்கை போன்றச் செய்திகளை அவிநயித்துக் காட்டலாம்.

3. அரைக்கொடிக்கை:

இருவர் என்று குறிப்பிடல், கோபுரம், கொம்பு, துளிர் இலை, எழுதுபலகை, ஆற்றங்கரை, சிறுகத்தி, வாள், கொடி போன்ற செய்திகளை அரைக்கொடிக் கை வினையத்தால் புலப்படுத்தலாம்.

4. கத்தரிக்கோல்கை:

ஆண்பெண் பிரிவு, இது அல்லது அது எனல், முரண்பாடு, உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுதல், உருள்தல், கடைக்கண், மரணம், தவறு, மின்னல், பிரிந்திருக்கும் போது தனியாக உறங்கல், விழுதல், கொடி போன்றச் செய்திகளை கத்தரிக்கோல்கை வினையால் புலப்படுத்தலாம்.

5. மயில்கை:

மயில், வாத்து, சகுனப்பறவை, கொடிமரம், கூந்தலைக் கோதிவிடுதல், நெற்றியில் பொட்டு வெத்தல், கண்ணீரைத் துடைத்தல், முறையான வழக்காடல், புகழ், வாந்தி, ஆறு, நீரைத் தெளித்தல் போன்ற செய்திகளை மயில் கைகொண்டு அவிநயித்துக் காட்டலாம்.

6. அரைநிலாக்கை:

சந்திரன், 8வது தேய்பிறை, கழுத்தைப்பிடித்துத் தள்ளல் அல்லது நெரித்தல், ஈட்டி, அருச்சனை, ஆழ்மை, திருநீராட்டல், வணங்குதல், யோசித்தல், சாப்பிடும் தட்டு, தொடக்கம், பிறப்பு, இடுப்பு, மல்லாயுதம், தன்னையே குறித்தல், உடலைத் தொடல், மூத்தவர்களுக்கு மரியாதை கொடுத்தல், மன்றாடல் போன்ற செய்திகளை அரைநிலாக்கையால் புலப்படுத்தலாம்.

7. வளைவுக்கை:

அமுதம், நஞ்சு அருந்துதல், புயல், கூந்தல் ஒப்பனை, விரைந்து வா என அழைத்தல், உண்ணும் முன் சுற்றி நீர் தெளித்துப்படைத்தல் வியர்வையைத் துடைத்தல், கண்ணுக்கு மைதீட்டுதல் போன்ற புலப்பாடுகளை வளைவுக்கை கொண்டு அவிநயித்துக் காட்டலாம்.

ஒரு நாட்டியக்கையின் பல்வேறு செலவுகள், ஒரு (நாட்டியப்பாடலின்) செய்தியின் முக்கியத்துவம், பின்னணி, வரலாறு, கதைமாந்தரின் சிறப்பு போன்றவற்றின் அடிப்படையில் கவனமாகவும் பொருத்தமாகவும் தேர்வு செய்து கோர்வையாக அமைத்துக் கையாளப்படல் வேண்டும். அப்போதுதான் அதன் புலப்பாடு சிறந்ததாகவும் நிறைவுள்ளதாகவும் அமையும்.

நடம், நடனம், நாட்டியம்:

ஆடல் முறைகள் பொதுவாக, நடம் (நிருத்தம்), நடனம் (நிருத்தியம்), நாட்டியம் என அவற்றின் கலை ரூபச்சிறப்புகளுக்கேற்ப மூவகைப்படும். இவற்றின் சுருக்க விளக்கங்கள் வருமாறு:

நடம் (நிருத்தம்):

பாடல் இன்றி தாள இசைக்கு மட்டுமே ஆடுவது நடம் என்பதாகும். இது உடலின் அழகிய அசைவுகளால் ஆவது. தாளக்கட்டுக்கோப்புக்குள் நிகழ்வது. பொதுமையான அழகுணர்ச்சி இன்பந்தரும் நோக்காக ஆடப்படுவது.

ஆடல் நிகழ்ச்சியின் தொடக்கத்தில் நாட்டிய இன்பச்சூழலை உருவாக்க ஆடுநரின் அழகிய உடல் நெளிவு சுளிவுகளாலும், கால்களின் வியப்புட்டும் துள்ளல்களாலும், இசையோடும் தாளத்தோடும் கூடிய ஆடுநரின் தனித்திறன் மிக்க சுத்த நடமாக ஆடப்படுகிறது. இதில் அடைவுகள் முதன்மைச் சிறப்புப் பெறுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டு: அலாரிப்பு

பண்: நாட்டை

தாளம்: நாலன்தனி (மூன்றன்நடை)

தா		தெய்		தெய்யும்	
தக்		தாம்		கிடதக	
தா		தெய்		தெய்யும்	
தக்		தாம்		கிடதக	
தாம்		,		தித்	
தாம்		,		கிடதக	
தாம்		,		தித்	
தாம்		,		கிடதக	
தாம்		,		தித்	
தாம்		,		கிடதக	
தாம்		,		தித்	
தாம்		,		கிடதக	
தாம்	,	தித்	தாதெய்	,	தத்தெய்
தாம்	,	தித்	தாதெய்	,	தத்தெய்
தாம்	,	தித்	தாதெய்	,	தத்தெய்
தாம்	,	தித்	தாதெய்	,	தத்தெய்
தாம்	,	தித்	தாதெய்	,	தத்தெய்
தாம்	,	தித்	தாதெய்	,	தத்தெய்
தாம்	,	தித்	தாதெய்	,	தத்தெய்
தாம்	,	தித்	தாதெய்	,	தத்தெய்
தாமத்த		ஜெம்தரி		தா	
ஜெம்தரி		ஜெகதரி		தெய்	
ததிங்கிண		திக்கு ததிங்		கிணத்தொம்	
தாம் ,		,		,	
திருகிடுதக்க		திருகிடுதக்க		திருகிடுதக்க	
திருகிடுதக்க		திருகிடுதக்க		திருகிடுதக்க	
தக ததிங்		கிணதொம்		தா	
தெய்		தெய்யும்		தத்	
தாம்					

எடுத்துக்காட்டு:

சதிகரம்

பண்: சாவேரி

ஏறுநிரல்: சரிமபதச்
இறங்குநிரல்: சநிதபமகரிச] 15

தாளம்: ஒன்றும் இரண்டும்

	பல்லவி	
சா ;	;	ரீச்
தா ;	பாமா	, கரீ
சா ;	;	, நித
சாரீ	மாபா	தாரீ
	அநுபல்லவி	
சாரீக்	ச்சரிச்	நிதபம
பாதச்	நிதபம	கரிசரி
சதாரி	சாபம	, தபா
நிதாரி	சாநித	பமபத
	சரணம்	
தா ;	;	நீதா
பாமா	காரீ	, மாப
தா ;	;	ரீசா
காரீ	சாதா	, ரீச்
தா ;	;	பாமா
காரீ	சாரீ	மாபா
தாநித	பமகரி	மபதரி
சாரீச	க்கரிசுத	நிதக்கரி
சுதாப	மாகரி	சரிமப
தநிதக்	ரிச்சுநித	பமபத
	சரணம்	
சா ;	;	;
ரீரீச்	நிதச்சு	, நிதப
ததாநி	தமகரி	, கசரி
சா ;	;	;
ரிசாம	ரிபமா	தபா ,
நிதாரி	சாநித	பமபத
ச்சரிக்கரி	க்கரி	ரிச்சுநித
பதநித	ரிதாச்	நிதபம்
கரீம	பதக்கரி	, சநித
ரிசாநி	தபமக	ரிமபத

நடனம் (நிருத்தியம்):

ஒரு பாடலின் கருத்தை நடித்தும் அவிநயித்தும் புலப்படுத்தும் ஆட்டம் நடனம் என்பதாகும். அடைவுகளும், கை, கால், முகம், உடல் போன்வற்றின் அவிநயங்களும் இரண்டறக் கலந்து பாடலின் பொருள் சிறக்க ஆடப்படுவது. இதில் பாடப்படும் ஒவ்வொரு பாடலும் வெவ்வேறு கருத்தை மையமாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இருவராக ஆடப்படும் நடனம் மிகச்சிறந்தப் புலப்பாட்டை விளைவிக்கும்.

எடுத்துக்காட்டு: சப்தம்

இராகமாலிகை

தாளம்: ஏழன்சாபு

பண்: காம்போதி

ஆயர் சேரியர் அறிந்திடாமலும்
அன்னை தந்தையர் தெரிந்திடாமலும்
நேயர் கோபியர் நெஞ்சம் கவர்ந்திட
யாதவன் குழல் ஊதுறான்
எங்கள் யாதவன் குழல் ஊதுறான்

பண்: சண்முகப்பிரியா

சுருண்டுருண்ட குழல்கள் அசைந்திட
சுந்தர முகம் துலங்கிட
மருண்ட மானினம் மேய்கை மறந்திட
மாயவன் குழல் ஊதுறான்
பவள வாயன் குழல் ஊதுறான்

பண்: பிலகரி

சிறுவிரல்கள் குழலைத் தழுவிட
செங்கமலக் கண் சாய்த்திட
குரு வியர்வை அப் புருவம் நெரித்திட
கோபாலன் குழல் ஊதுறான்
எங்கள் பாலன் குழல் ஊதுறான்

பண்: மத்தியமாவதி

கோவிந்தன் குழல் கீத நாதமும்
கோபியர் செவி சாய்த்திட
மோகம் கொண்டோடி வேகமாய் வர
கண்ணனை தியானம் செய்குவோம்
கமலக் கண்ணனை தியானம் செய்குவோம்.

நாட்டியம்:

கதை தழுவின பாடலுக்கு அவிநயித்து ஆடுவது நாட்டியமாகும், இது ஒருவராலோ அல்லது ஒரு குழுவினராலோ ஆடப்படுவது மரபும் வழக்கமுமாகும். இதில் தாண்டவம் என்னும் துள்ளிக்குதித்து ஆடும் வீரநடனமும், காதல், தாய்மை, பாசம் போன்ற புலப்பாடுகளுடைய மென் நடனமும் கலந்தமையும். இம்முறையில் இன்று இராமாயணம், மகாபாரதம், வள்ளித்திருமணம், குறவஞ்சி, சிலப்பதிகாரம், நாயனார், ஆழ்வார்வரலாறு போன்றவையும் நிகழ்காலச் சமூகவியல் கதைகளும் நிகழ்த்தப்படுகின்றமையைக் காணலாம்.

கோர்வை:

தனித்தனி அசைவுகளின் சேர்க்கை அடைவுகளாலும், தனித்தனி அடைவுகளின் சேர்க்கைகளாலும் கோர்வைகள் உருவாக்குகின்றன.

கோர்வை எடுத்துக்காட்டு: தாளம் ஒன்றும் இரண்டும்

தக	திமி	தெய்தெய்
தாம்	தத்தெய்	தாகா
தகி	டததீங்	கிணத்தொம்
ததீங்கிண	தொம்ததீங்	கிணதொம்

சொற்கட்டுகளால் குறிப்பிடப்படும் தனித்தனி அசைவுகளாலான கோர்வைகள் இரண்டினை அவற்றின் எடுப்பு, தொகுப்பு, முடிப்பு முறைத் தெளிவு நோக்கில் இங்கு காட்டப்படுகிறது.

அவிநயங்கள் நான்கு:

நாட்டியத்தின் மூலம் கருத்துப் புலப்பாடுகள் நான்கு வகையாக வெளிப்படுவன. அவை:

1. உடலுறுப்புகளால் வெளிப்படுத்தப்படும்போது மெய்வழி அவிநயம் (ஆங்கிக அபிநயம்) எனப்படும்.
2. சொற்களால் (பாடல்களால்) வெளிப்படுத்தப்படும்போது மொழிவழி அவிநயம் (வாசிக அபிநயம்) எனப்படும்.
3. உடை, ஒப்பனை, காட்சியமைப்பு மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும்போது ஆடை அணிவழி அவிநயம் (ஆஹார்ய அபிநயம்) எனப்படும்.
4. ஆழமான உள்ளுணர்வுகள் முகக்குறிப்புகளாலும் உடல் சிலிர்ப்புகளாலும் உணர்த்தப்படும்போது ஆழ் அகத்து அவிநயம் (சாத்வீக அபிநயம்) எனப்படும்.

மெய்வழி அவிநயத்தில், தலை, கண், கழுத்து, கை, பாதம் போன்றவற்றின் வினயங்கள் சிறப்பானவை. அவற்றில் தலையின் வினயங்கள் வகைப்பாடுகளுடன் கீழ்வருமாறு விளக்கப்படுகின்றன.

தலையசைவுவகைகள் (சிரஸ் பேதங்கள்):

1. சமமானதலை (ஸமசிரஸ்)

தலையை அசைவின்றி நேராக வைத்திருக்கும் நிலை.

பயன்பாடு அல்லது செலவு:

நாட்டியத் தொடக்கம், ஆழ்மை, செருக்கு, ஊடலால் கொள்ளும் சினம், வியந்து நின்றல் போன்றவற்றை சமமான தலை வினயத்தால் புலப்படுத்தலாம்.

2. அண்ணார்ந்ததலை (உத்வாஹிதசிரஸ்):

மேல் நோக்கமாக உயர்த்தப்பட்டதலை.

பயன்பாடு: கொடிமரம், விண்மீன்கள், நிலா, மலை போன்றவற்றைச் சுட்டிக்காட்ட அண்ணார்ந்ததலை வினயம் பயன்படுகிறது.

3. வணங்கியதலை (அதோமுகசிரஸ்)

குனிந்த அல்லது வணங்கிய தலை

பயன்பாடு: நாணம், துயரம், வணக்கம் செலுத்துதல், ஏக்கம், மயக்கம், நீண்ட உறக்கம், நீரில் மூழ்குதல், கீழேயுள்ள பொருள்களைக் காணல் போன்ற செய்திகளை வணங்கியதலைவழி புலப்படுத்தலாம்.

4. வட்டமிடுந்தலை (ஆலோலசிரஸ்)

தலையை நேர்முக வட்டமாக அசைத்தல்.

பயன்பாடு: தூங்கிவழிதல், பேய்ப்பிடித்தாலல், குடிவெறி, தலைச்சுற்றல், நாணமற்ற வெடிச்சிரிப்பு போன்ற செய்திகளை வட்டமிடுந்தலை வழிப் புலப்படுத்தலாம்.

5. திரும்புந்தலை (துதசிரஸ்)

பக்கங்களில் தலையைத் திருப்பதல்.

பயன்பாடு: மறுத்தல், இருபக்கமும் பார்த்தல், அசட்டை, வியப்பு, துயரம், மனம் ஒவ்வாமை, அதிகக் குளிர் அல்லது காய்ச்சல், அச்சம், பழிவாங்கல், மதுவுண்ட மயக்கம், தன்னைத்தானே பார்த்துக்கொள்ளல், போர்முயற்சி, அருகில் உள்ளவரை அழைத்தல் போன்ற கருத்துகளைத் திரும்புந்தலை வழிப் புலப்படுத்தலாம்.

6. அலைவுத்தலை (கம்பிதசிரஸ்)

தலையை மேலும் கீழுமாக அசைத்தல்.

பயன்பாடு: பழிவாங்கும் நோக்கம், வினவுதல், விளித்தல், சாடைமாயாக உணர்த்துதல், அச்சுறுத்தல் போன்றவற்றை அலைவுத்தலையசைவில் புலப்படுத்தலாம்.

7. பின்னோக்குந்தலை (பராவிருத்தசிரஸ்)

பின்னோக்கும் முகமாகத் தலையைத் திருப்புதல்

பயன்பாடு: சினந்து கட்டளையிடல், அசட்டைப்படுத்தல், நாணித்திரும்புதல், அஞ்சி நடுங்குதல், வெறுப்பு, தாளாத்துயரம், தனது கொண்டை பின்னல் - கூந்தல் போன்றவற்றைப் பார்த்தல் போன்றவற்றை பின்னோக்குந்தலை வழி புலப்படுத்தலாம்.

8. பக்க அலைவுத்தலை (உஷ்ப்தசிரஸ்)

ஒருபக்கமாகத் திருப்பியதலையை அதேபக்கமாக உயர்த்துதல்.

பயன்பாடு: உத்தரவிடல், வேண்டுகல், அழைத்தல், கொடுத்தல், ஒப்புக்கொள்ளல், ஆதரித்தல், வா என்றோ போ என்றோ குறிப்பால் உணர்த்தல் போன்றவற்றை பக்க அலைவுத்தலை வழி புலப்படுத்தலாம்.

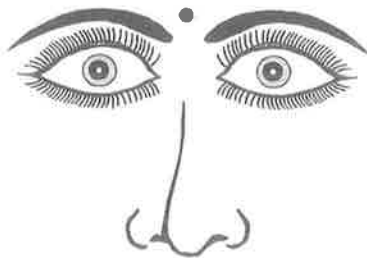
9. தாலாட்டுந்தலை (பரிவாகிதசிரஸ்)

சாமரம் போலத்தலையை இருபக்கமும் சாய்த்து அசைத்தல்.

பயன்பாடு: குழந்தைகளைத் தாலாட்டுதல், இறைவணக்கம், மனநிறைவு, ஒப்புதல், மகிழ்ச்சி போன்ற செய்திகளைத் தாலாட்டுந்தலை வழி புலப்படுத்தலாம்.

கண்ணோக்கு வகைகள் (நேத்திர பேதங்கள் அல்லது திருஷ்டி பேதங்கள்):

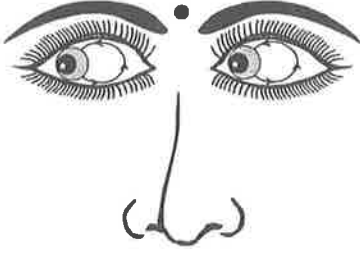
1. நேர்கண் (ஸமத்ருஷ்டி): கண்கள் அசையாமல் நேராகப் பார்த்தல்.

பயன்பாடு:

நாட்டியத் தொடக்கம், தராசு,
குறிப்பறியும் முயற்சி, வியப்பு,
இறைவடிவம்

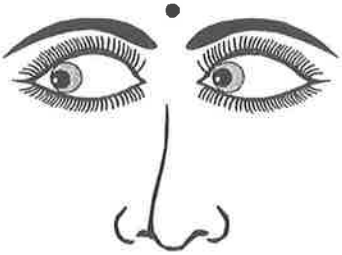
2. சுழல்கண் (ஆலோலிகித திருஷ்டி): கண்களை வட்டமாகச் சுழற்றிப்பார்த்தல்.

பயன்பாடு:

குயவன் திரிகை, எல்லாவற்றையும் நோக்குதல், குழப்பம்.

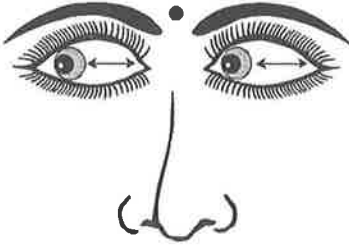
3. கடைக்கண் (ஸாசி திருஷ்டி): ஓரக்கண்ணால் பார்த்தல்.

பயன்பாடு:

குறிப்பு, மீசை முறுக்குதல், குறிபார்த்தல், கிளி, சிந்தனை, வேலைத் தொடக்கம்.

4. சாடைக்கண் (ப்ராலோகித திருஷ்டி): இரண்டு பக்கங்களிலும் பார்த்தல்.

பயன்பாடு: அதிக ஆசை, அசைவது, அறியாமை, பக்கங்களில் உள்ள பொருள்களைப் பார்ப்பது.

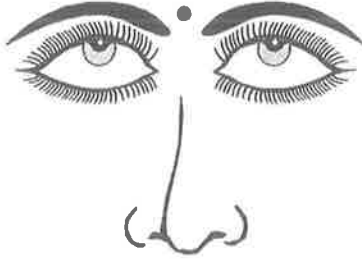
5. ஆழ்மைக்கண் (நிமீலித திருஷ்டி): பாதிமூடிய கண்ணால் பார்த்தல்.

பயன்பாடு:

முனிவர், பாம்பு, வசியப்பட்டிருப்பது, மன்றாட்டு, ஆழ்மை, வழிப்பாடு, பித்துப்பிடித்திருக்கும் நிலை.

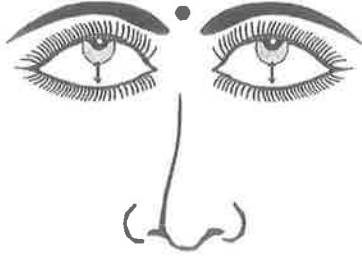
6. மேல்நோக்குங்கண் (உல்லோலிகித திருஷ்டி): உயரே பார்த்தல்.

பயன்பாடு:

கொடி, கோபுரம், நிலவொளி,
உயர்வு, வானகம்.

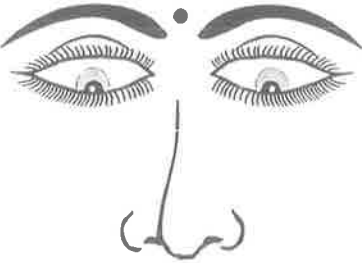
7. அலைவுக்கண் (அனுவிருத்த திருஷ்டி): மேலும்கீழுமாக வேகமாகய்ப் பார்த்தல்.

பயன்பாடு:

சினம், வெளியே போ என்று
சொல்லுதல்.

8. கீழ்நோக்குங்கண் (அவலோகித திருஷ்டி): கீழே பார்த்தல்.

பயன்பாடு:

நிழல், ஓய்ச்சல், ஓதுதல், தன்
உறுப்புக்களைத் தானே பார்த்துக்
கொள்ளல்.

கண் நோக்கமானது நாட்டியத்தில் அங்குரம் எனப்படுகிறது. ஏனெனில் கண்களைச் சார்ந்தே முகத்தில் உள்ள மற்ற உறுப்புகள் நிலைப்படுத்தப் படுகின்றன. நாட்டியத்தின் பொருளை உணர கண் சாடைகள் அங்குரம் போல் அமைவது நினைவில் கொள்ளல் வேண்டும்.

கழுத்தின் செயல் வகைகள் (கீர்வா பேதங்கள்):

இங்கு கழுத்தின் எட்டுவிதமான அசைவுகள் விளக்கப் பெறுகின்றன.

1. இயல்புக் கழுத்து (சம கீர்வா):

நின்ற நிலையில் கழுத்தின் இயல்பான நிலை.

பயன்பாடு: தியானம், செபம், இயற்கை போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தல்.

2. சாய் கழுத்து (நத கீர்வா):

முகம் கீழ்நோக்கிக் குனியும் போது கழுத்து கீழ் அல்லது முன்னோக்கிச் சாய்தல்.

பயன்பாடு: தழுவுதல், அணிகலன்களை அணிதல் போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தல்.

3. நிமிர்ந்த கழுத்து (உன்னத கீர்வா):

முகம் மேல்நோக்கும் போது கழுத்து உயர்வது.

பயன்பாடு: மேல் நோக்கிப் பார்த்தல் போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தல்.

4. பக்கம் திரும்பும் கழுத்து (த்ரயஸ்ர கீர்வா):

முகத்துடன் சேர்த்து கழுத்து சற்றே பக்கமாகத் திருப்பப்படல்.

பயன்பாடு: துன்பத்திலும், தோள்சுமை போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தல்.

5. பக்கங்களில் அசையும் கழுத்து (ரேசித கீர்வா):

முகத்துடன் சேர்ந்து கழுத்தானது இரண்டு பக்கங்களிலும் அசைதல்.

பயன்பாடு: நினைத்தல், கடையும் போது மத்தைத் திருப்புதல், நடம் (நிருத்தம்) போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தல்.

6. கீழ்வளை கழுத்து (குஞ்சித கீர்வா):

கீழ்நோக்கி வளைந்த கழுத்து.

பயன்பாடு: தலைச்சுமை, தலையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளல் போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தல்.

7. பின்வளை கழுத்து (அஞ்சித கீர்வா):

தலையுடன் பின்நோக்கி வளைக்கப்பட்ட கழுத்து.

பயன்பாடு: கூந்தலை முடிந்துகொள்ளல், மேல்நோக்கிப் பார்த்தல் போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தல்.

8. பக்கமாகத்திரும்பும் கழுத்து (வலித கீர்வா):

ஒருபக்கமாக நிறைவாய்த் திரும்பும் கழுத்து.

பயன்பாடு: முகத்தைத் திருப்பிப் பார்த்தல் போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தல்.

நாட்டிய இலக்கணம்:

ஒரு கருத்தை இசைப்பாடலாலும் பொருத்தமான உடலசைவுகளாலும் ஒப்பனைகளாலும் அதன் அழகான புலப்பாட்டுக்கேற்ற தாள வேகத்தாலும் வெளிப்படுத்தும் கலை நாட்டியமாகும்.

நாட்டியத்தில் தரையில் ஊன்றிய (நாட்டு) கால்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு உடலின் பிற உறுப்புகளின் அசைவுகளாலும் இசைப்பாடல்களாலும் ஒருகருத்து இயம்பப்படுவதால் நாட்டு + இயம் = நாட்டியம் எனப்படுகின்றது.

தமிழர் மரபில் நாட்டியக்கலை வேத்தியல், பொதுவியல் என இருவகைகளாகப் பிரித்து வழங்கப்பட்டது. வேத்தியல் என்பது கலைநுட்பம் அறிந்தோர் கண்டுகளிக்கும் வகையில் ஆடப்படும் செம்மையான கலைநுட்பங்களானது. இதுவே இன்று பரதநாட்டியம் எனப்படுவது.

பொதுவியல் என்பது பொதுவாக அனைவரும் பார்த்து மகிழும் ஆட்டமாக ஆடத்தகுந்தது. தெருக்கூத்து, நாட்டுக்கூத்து, நாட்டார்கூத்து, கும்மி, கோலாட்டம், சிலம்பாட்டம், கணியான் கூத்து, ஓயிலாட்டம், குறத்தி நடனம் போன்றவை இதன் வகைகளாகும்.

வேத்தியல் வகையான இன்றைய பரதநாட்டியம், அதன் உடல் தொழிலடிப்படையில் நடம் (நிருத்தம்), நடனம் (நிருத்தியம்), நாட்டியம் என மூவகைப்படும்.

நடம் (நிருத்தம்) என்பது, ஆடுநரின் அழகிய உடலசைவுகளாலும் கால்களின் வியப்பூட்டும் தாளத்துள்ளல்களாலும் ஆடப்படும் சுத்த நடமாகும். இதில் அவிநயமோ, அதற்கேற்ற கதைக்கருத்தோ இடம்பெறா. அதனால் இம்முறையில் பாடலுக்கு இடமில்லை.

நடனம் (நிருத்தியம்) என்பது, ஒரு பாடலின் அழகான கருத்துப் புலப்பாட்டை அவிநயத்து ஆடுவதாகும். இது சுத்த நடமும் அவிநயமும் கலந்தது. அடைவுகளும், கை, கால், முகம், கண் போன்றவற்றின் கலை நுட்பங்கள் இதில் அழகுணர்ச்சியூட்டி அமையும்.

நாட்டியம் என்பது, ஒரு கதையைத் தழுவி பாடல்களுக்கு அவிநயித்து ஆடுவதாகும். இது தாண்டவம் என்னும் வீரமானத் துள்ளல். ஆட்டமும் மென் நடனமென்னும் காதல் சுவை மேலோங்கும் அழகியல் நடனமும் கலந்து அமைவது.

ஒரு முழுநாட்டிய நிகழ்ச்சியானது நடம், நடனம், நாட்டியம் ஆகிய மூன்று வகைகளும் கலந்து அமைவதாகவே நடைமுறையில் காணப்படுகின்றது.

பரதநாட்டியத்தில் கருத்துக்களின் சிறந்த புலப்பாட்டிற்கு ஆவன செய்யும் ஊடகங்கள் அவிநயம் எனப்படும். அவிநயம் நான்கு வகையானது. அவை வருமாறு:

1. மெய்வழி அவிநயம் (ஆங்கீக அபிநயம்) ஒரு கருத்தை உடலுறுப்புகளின் பல்வேறு அசைவுகளால் புலப்படுத்துவது.

மெய்வழி அவிநயத்தில் உடல் உறுப்புக்களான பாதம், கால், இடை, மார்பு, தோள், கை, கழுத்து, தலை, முகம், கண் போன்றவை அடைவுகள் நிலைகள் (கரணங்கள்) கைகள் (ஹஸ்தங்கள்) நோக்குகள், அசைவுகள், துடிப்புகள், சிலிர்ப்புகள் என பலவேறு செயல் முறைகளால் அமையும்.

2. மொழிவழி அவிநயம் (வாசிக அபிநயம்) பாடல்களாலும் அவற்றை மெருகூட்டித்தரும் இசை, தாள வாச்சியங்களாலும் ஒரு கருத்தைப் புலப்படுத்துவது.

மொழிவழி அவிநயத்தில், அலாரிப்பு, சப்தம், சதிசுரம், பதவர்ணம், பதம், தில்லானா, ஜாவளி போன்ற இசைப்பாடல்கள் வகைகளும் அவற்றைப் பரிமளிக்கச் செய்யும் துணை இசைக்கருவிகளும், உயிரூட்டம் தரும் தாள இசைக்கருவிகளும், நாட்டியத்தை நடத்திச் செல்லும் நட்டுவானரின் சொற்கட்டுகளும் இடம்பெறும்.

3. ஆடை அணிவழி அவிநயம் (ஆஹார்ய அபிநயம்) உடை, ஒப்பனை, காட்சியமைப்புகள் மூலம் புலப்படுத்துவது.

ஆடை அணிவழி அவிநயத்தில் ஆடுநரின் உடல்வாகுக்கும் கருத்துப் புலப்பாட்டுக்கும் பொருத்தமான வண்ண உடைகளும், ஒப்பனையும் தேவைக்கேற்ற காட்சி அமைப்புகளும் இடம்பெறும்.

.....

பருவம் 3 நா ட் டி ய ம்

மூன்றாம் பருவத்தில் நாட்டியம் பயிலும் மாணவர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய சில அடைவுகளின் சுருக்க விளக்கங்கள் வருமாறு:

1. கிடதக தரிகிடதொம் அடைவு:

1	2	1	2	3	4
கிட	தக	தரி	கிட	தொம்	தக்
வலது காலைத் தட்டல்		வலதுகால் முன் மூலைக்கு நாட்டல்	இடதுகால் தட்டல்	வலதுகால் தட்டல்	இடதுகால் தட்டல்
கிட	தக	தரி	கிட	தொம்	தக
வலது காலைத் தட்டல்		இடதுகால் முன் மூலைக்கு நாட்டல்	வலதுகால் தட்டல்	இடதுகால் தட்டல்	வலதுகால் தட்டல்
திசு	கிட	தக	தரி	கிட	தொம்
இடதுகால் தட்டல்	வலது காலைத் தட்டல்		வலதுகால் முன் மூலைக்கு நாட்டல்	இடதுகால் தட்டல்	வலது காலைத் தட்டல்

2. தட்டிமெட்டடைவு:

பாதங்களால் தட்டுவதாலும் குதிகால்களால் மெட்டுவதாலும் இதற்குத் தட்டிமெட்டடைவு என்று பெயர். ஐவகை அலகு வேறுபாடுகளில் (மூன்றனலகு, நான்கனலகு, ஐந்தனலகு, ஏழனலகு, ஒன்பானலகு) சதிக்கோர்வைகளை உணர்த்தும் வகையில் தட்டிமெட்டடைவுகள் செய்யப்படுகின்றன.

- சொற்கட்டு:
1. தகிட (மூன்றனலகு)
 2. தகதிமி (நாலனலகு)
 3. தகதகிட (ஐந்தனலகு)
 4. தகிடதகதிமி (ஏழனலகு)
 5. தகதிமி தகதகிட (ஒன்பானலகு)

3. மெய்யடைவு:

அரைமண்டியில் நின்று, வலதுகாலால் தட்டி எழும்பித் திரும்பி நின்று இடதுகாலை முன்வைத்து நடந்து பிறகு வலதுகாலை முன்வைத்து நடத்தல் பின்பு முன்னோக்கித் திரும்பி இடதுகாலை மடித்து முழுமண்டியிலிருத்தல். இதையே இடதுகாலால் தொடங்கிச் செய்தல்.

சொற்கட்டு: “தாங்கிட தத்தத் தின்னா”

தாளம்: இரண்டும் நாலும்

ஒற்றைக்கை வினையங்கள் ஒருசிலவற்றின் பயன்பாடுகள்:

8. கிளிமூக்குக்கை (சுகதுண்ட ஹஸ்தம்)

அம்புவிடுதல், வேல்பாச்சல், பழைய நாட்களை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளல், முணுமுணுத்தல், உள்ளார்ந்த சினம் போன்றவற்றை கிளிமூக்குக்கை வினயத்தால் புலப்படுத்தலாம்.

9. முட்டிக்கை (முஷ்டி ஹஸ்தம்)

கூந்தலைத் தொட்டிழுத்தல், நிலையானது, உறுதி, திமிர், மற்போர், கேடயம் பிடித்தல், தூக்கிச் செல்லுதல், ‘அப்படியா’ என்றுரைத்தல் பொருள்களை வேள்வித்தீயிடல், பழம், நீலவர்ணம், கீழோர் போன்றவற்றை முட்டிக்கை வினயத்தால் புலப்படுத்தலாம்.

10. உச்சிக்கை (சிகர ஹஸ்தம்)

வில் ஏந்துதல், மன்மதன், வில், தூண், உறுதி, அமைதி, கணவன், பல், நுழைதல், நிலைநாட்டல், வினவுதல், விசிறிக் கொள்ளுதல், ‘இல்லை’ என்று கூறுதல், பழைய ஞாபகம், குறிப்பறிவித்தல், மேகலையை அவிழ்த்தல், தழுவுதல், காதலர், மணியோசை, மேல் உதடு, இடித்தல் போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தலாம்.

11. விளாம்பழக்கை (கபித்த ஹஸ்தம்)

திருமகள், கலைமகள், பின்னல், கைத்தாளமிடுதல், கண்ணுக்குமையிடுதல், பால் கறத்தல், காதல் விளையாட்டில் மலர்ச்சரம் இழுத்தல், சேலைத்தலைப்பைத் தொட்டிழுத்தல், முக்காட்டில், தூப தீபம் காட்டல் போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தலாம்.

12.வளைவாய்க்கை (கடகாமுக ஹஸ்தம்)

மலர்கொய்தல், மாலை ஏந்துதல், அம்பு எய்தல், வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தல், கூறுதல், நோக்குதல், வாசனைப்பொருட்களைத் தெளித்துக் கொள்ளல், கலத்தல், மணத்தல், கண்பார்வை, வாகனங்களைச் செலுத்திச் செல்லல், பல்துலக்குதல், தங்கநிறம் போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தலாம்.

13.ஊசிக்கை (ஸூசி ஹஸ்தம்)

ஒன்று, இறைவன், சுட்டிக்காட்டுதல், நூறு அல்லது ஆயிரம், நகர், கிராமம், உலகம், சூரியன் 'அப்படி', 'எப்படி', 'அவன்', 'அது' எனல், விசிறி, எச்சரித்தல், பின்னல் பின்னுதல், புருவம், வாச்சியம் வாசித்தல், உடம்பு, முள், விளக்குதல், கம்பு, தனிமை, மெலிதல், குடைபிடித்தல், வியப்புறல், குயவனின் அச்சு, சுழலுதல், தேர்ச்சக்கரம், மாலை நேரம், போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தலாம்.

14.இளம்பிறைக்கை (சந்திரகலா ஹஸ்தம்)

நிலா, முகம், ஒரு சாண், வளைந்த பொருள், கோடரி, சிவனின் மகுடம், கங்கை ஆறு, போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தலாம்.

இரட்டைக்கை வினையங்கள் ஒருசிலவற்றின் பயன்பாடுகள்:**1. கும்பிடுகை (அஞ்சலி ஹஸ்தம்):**

வணக்கம் செலுத்துதல். இதனைத் தலைக்கு மேல் வைத்து கடவுளுக்கும் நெற்றிப்புருவங்களுக்கிடையே வைத்த ஆசிரியருக்கும், மாப்பருகே வைத்து அவையோர்களுக்கும் வணக்கம் செலுத்தப் பயன்படுத்துவது நாட்டிய வழக்காகும்.

2. புறாக்கை (கபோத ஹஸ்தம்):

ஆசிரியருக்கு வணக்கம் செலுத்துதல், இசைவளித்தல், வாக்குக் கொடுத்தல் போன்ற புலப்பாடுகளுடையது.

3. நண்டுக்கை (கர்கடக ஹஸ்தம்):

நண்டு, கூட்டம், பருமன், சங்கு ஊதுவது, சோம்பல் முறித்தல், வயிற்றினைக் காட்டுதல், மரக்கிளையை வளைத்தல், கொட்டாவி விடுதல், கைகளை சொடுகுதல் போன்ற புலப்பாடுகளையுடையது.

4. குறுக்கீட்டுக்கை (ஸ்வஸ்திக ஹஸ்தம்):

முதலை, புகழ்ச்சி, தகராறு, அச்சத்தோடு பேசுவது, இணக்கம் போன்றவற்றைப் புலப்படுத்துவது.

5. ஊஞ்சல்கை (டோல ஹஸ்தம்):
காதல் ஏக்கம், மயக்கம், போதை, காதலியை அழைத்தல், நாட்டியாரம்பம் போன்ற புலப்பாடுகளையுடையது.
6. மலர்க்கூடை (புஷ்பப்புட ஹஸ்தம்):
ஆரத்தி, மலர்கும்பீடு, குழந்தைகள் பழங்கள் வாங்கிக் கொள்வது போன்ற புலப்பாடுகளையுடையது.
7. அணைவுக்கை (உற்சாக ஹஸ்தம்):
அணைத்தல், நாணம், சிறுவர்களுக்கு அறிவுரை கூறுதல், குளிர், மார்பகத்தை மறைத்துக் கொள்ளல், போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தலாம்.
8. படைப்புக்கை (சிவலிங்க ஹஸ்தம்):
உயிரினங்களின் படைப்பிற்கு மூலகாரணம்மென்பதை புலப்படுத்தல்.
9. வளைவாய் வளாச்சிக்கை (கடகா வர்த்தன ஹஸ்தம்):
மன்னர் முடிசூடுதல், பூசை, திருமண வாழ்த்துக்கூறல், விசாரணை, காதல், ஜக்கிணி நடனம், தாண்டமென்நடனம் போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தலாம்.
10. குறுக்குக் கத்தரீக்கோல்கை (கர்த்தரீஸ்வஸ்திக ஹஸ்தம்):
மலை உச்சி, மரங்கள், மரக்கிளைகள் போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தலாம்.
11. வண்டிக்கை (சகட ஹஸ்தம்):
வண்டி, அசுரர் போன்றவற்றைப் புலப்படுத்தலாம்.
12. சங்குக்கை (சங்க ஹஸ்தம்):
சங்கு புலம்படும்படிச் செய்யலாம்.

தேவர்கைகள் (தேவதா ஹஸ்தங்கள்):

இந்து சமயத்தில் இறைவர்களாக வழிபடப்படுவோர்களை நாட்டியக் குறிப்புளால் காட்டுவதற்காக பதினாறு வகைக் கைவினயங்கள் வழக்கத்தில் உள்ளன. அவைவருமாறு:

1. பிரம்மன் (பிரம்மா):
வலக்கை அன்னப்பறவைக்கையாகவும், இடக்கை சதுரக்கையாகவும் பிடித்து வலது உள்ளங்கை எதிர் நோக்கியும், இடது உள்ளங்கை வான் நோக்கியும் இருக்கும்படி முழங்கையை முன்னுக்கு நீட்டுதல்.

2. சிவபெருமான்:

வலதுகையில் முப்பாகக் கொடிக்கையாகப் பிடித்த வலக்கையில் சிங்கமுகக்கை பிடித்து நாட்டியாரம்பத்தில் வைத்திருத்தல்.

3. திருமால் (விஷ்ணு):

முப்பாகக் கொடிக்கையாகப் பிடித்த இரு கைகளையும் அதனதன் தோள்பட்டைக்கு அருகிலிருக்கும்படியும் அவற்றின் விரல்நுனிகள் வானம் பார்த்தபடியும் எதிரே நீட்டல்.

4. கலைமகள் (ஸரஸ்வதி):

வலதுகை ஊசிக்கையாகவும் தொப்புளுக்கு நேராக அதன் உள்ளங்கை இருக்கும்படியும் பிடித்து இடதுகை விளாம்பழக்கையாகவும் அதன் உள்ளங்கை தோள்பட்டைக்கு எதிராக இருக்கும்படியும் பிடித்தல்.

5. மலைமகள் (பார்வதி):

இரண்டுகைகளும் கொடிக்கைகளாக்கி அவற்றின் உள்ளங்கை எதிரே பார்க்கும்படி முழங்கைகளை முன்னால் நீட்டல். வலக்கை விரல் நுனிகள் வானத்தையும் இடக்கை விரல் நுனிகள் தரையையும் பார்க்கும்படி பிடித்தல்.

6. திருமகள் (லக்ஷ்மி):

இருகைகளையும் விளாம்பழக் கைகளாக்கி அவற்றின் கணுக்கைக்கு மேலுள்ள பாகத்தை அந்தந்தத் தோள்பட்டைக்கு அருகே பிடித்து, உள்ளங்கைகள் எதிரிலிருப்போர்க்குத் தெரிய நிறுத்தல்.

7. பிள்ளையார் (வினாயகர்):

வலதுகை விளாம்பழக்கையாக நிமிர்த்தியும், இடதுகை விளாம்பழக்கையாக கீழ்நோக்கிக் கவிழ்த்தும் வயிற்றுக் கருகே பிடித்தல்.

8. முருகன்:

வலக்கை உச்சிக்கையாகவும் இடக்கை ஆயுதக்கையாகவும் அவற்றை அந்தந்தத் தோள்பட்டைக்கு நேராகவும் பிடித்து சிறிது பின்னால் நீட்டிநிறுத்தல்.

9. மன்மதன்:

வலது வளைவாய்க்கையாகவும் இடது உச்சிக்கையாகவும் பிடித்து ஒன்று மற்றொன்றைப் பார்க்கும்படி மார்க்கு நேரே நிறுத்தல்.

10. இந்திரன்:

இருகைகளையும் முப்பாகக் கொடிக்கையாக்கி அவற்றின் மணிக்கட்டோடு மணிக்கட்டைப் பொருத்தி தலைக்கு மேலே பிடித்தல்.

11.நெருப்பு (அக்நி):

வலக்கை முப்பாகக் கொடிக்கையாகவும் இடக்கை சிற்றுருண்டைக் கையாகவும் பிடித்து முழங்கை முன்னோக்கியும் விரல்நுனிகள் மேல் நோக்கியும் இருக்கும்படி மார்புக்கு நேரே நிறுத்தல்.

12.எமன் (யமன்):

வலக்கை ஊசிக்கையாகவும் மார்புக்கருகில் இடக்கை சங்கிலிப்பிணைப்புக் கையாகவும் பிடித்து முழங்கையை முன்பாக நீட்டி இருத்தல்.

13.நிருதி (நிர்ருதி):

இருகைகளாலும் முதலில் கட்டில்கையும் பின்பு இடதுகை அப்படியே மார்பருகில் இருக்க வலதுகையை வளைவாய்க்கையாக வாயினருகே பிடித்தல்.

14.வருணன்:

வலக்கைகொடிக்கையாகவும் இடக்கை உச்சிக்கையாகவும் பிடித்து முழங்கை முன்னோக்கியும் விரல்நுனிகள் மேல் நோக்கியும் இருக்கும்படி நிறுத்தல்.

15.காற்று (வாயு):

வலக்கையில் வளைவுக்கையும் இடக்கையில் அரைக்கொடிக் கையும் பிடித்து உள்ளங்கை எதிரிலிருப்போர்க்குத் தெரியும்படி வைத்து முழங்கை முன்னே நீட்டியும் வலதுகையின் நீண்ட விரல்நுனிகள் மேல்நோக்கியும் இடதுகையின் நீண்ட விரல்கள் கீழே பார்க்குமாறும் வைத்தல்.

16.குபேரன்:

வலதுகையில் கதா ஆயுதம் பிடிப்பதுபோல் பிடித்து இடதுகையில் தாமரைக்கையும் பிடித்து முழங்கையை முன்னே நீட்டி நிறுத்துதல்.

ஒன்பது கோள்கைகள் (நவக்கிரஹங்க ஹஸ்தங்கள்)

1. ஞாயிறு:

இடதுகையில் அலர்தாமதைக்கை தலைக்கு மேல் பிடித்தும், வலதுகையில் விளாம்பழக்கை மாபரினருகேயும் பிடித்தல்.

2. திங்கள்:

வலக்கை கொடிக்கையாகவும் இடக்கை அலர்தாமரையாகவும் முழங்கை முன்னுக்கு நீட்டியும் நீண்ட விரல்நுனிகள் வானம் பார்த்தும் இருக்கப் பிடித்தல்.

3. செவ்வாய் (அங்காரகன்):

வலக்கை முட்டிக்கையாகவும் இடக்கை ஊசிக்கையாகவும் முழங்கை முன்னுக்கு நீட்டியும் நீண்ட விரல்நுனிகள் மேலே பார்க்கும்படியும் நிறுத்திப் பிடித்தல்.

4. புதன்:

வலக்கை கொடிக்கையாகவும் இடக்கை முட்டிக்கையாகவும் பிடித்து உள்ளங்கை எதிரிலிருப்போர் பார்க்கும்படி வைத்தல்.

5. வியாழன் (பிருஹஸ்பதி):

இரண்டுகைகளும் உச்சிக் கைகளாகப் பூணூல் அணிவதுபோல் பிடித்து வலதுகையின் பெருவிரலை வலது தோளில் பொருத்தியும், இடது உச்சிக்கை இடது பக்க இடுப்பருகிலும் வைத்தல்.

6. வெள்ளி (சுக்கிரன்):

இரண்டு கைகளிலும் முட்டிக்கை பிடித்து இடக்கையை அதன் தோள்பட்டைக்கு நேராகவும் வலக்கையை இடுப்புக்குப் பக்கத்திலும் நிறுத்தல்.

7. சனி:

வலக்கை ஆயுதக்கையாகவும் இடக்கை உச்சிக்கையாகவும் பிடித்து அவற்றை அந்தந்தத் தோள்பட்டைக்கு நேராக நீட்டிப்பிடித்தல்.

8. இராகு (ராஹு):

வலக்கை ஊசிக்கையாகவும் இடக்கை நாகப்படக்கையாகவும் பிடித்து முழங்கை முன் நீட்டியும் விரல்கள் மேல் நோக்கி இருக்குமாறும் நிறுத்தல்.

9. கேது:

வலக்கை அரைக்கொடியாகவும் இடக்கை ஊசிக்கையாகவும் பிடித்து முழங்கை முன்னுக்கு நீட்டியும் நீண்ட விரல்கள் வானம் பார்த்தும் இருக்குமாறு நிறுத்தல்.

பத்துவகைத் தோன்றல் (தசாவதாரங்கள்):

இது இந்து சமயக் கடவுளாகப் போற்றப்படும் திருமால் உலகில் அதர்மம் ஓங்கித் தர்மம் அழியும் நிலை வரும் போது உயிர்களைக் காக்கும் பொருட்டு பத்து வகையான பிறப்புகள் எடுத்ததாகக் கூறப்படும் பழங்கதையாகும்.

ஓவியம், சிற்பம், நாட்டியம், நாடகம் போன்ற துறைகளில் அழகான, விந்தையான, வேடிக்கையான பல்வேறு கதைமாந்தர்களைச் சித்தரித்துக் காட்டி கதைகளைச் சுவைபட விரித்துச் செல்ல வேண்டியுள்ளது. ஒரு மனிதனை நாயாக, பன்றியாகச் சித்தரித்து அவனுடைய மனித உணர்வுகளைப் புண்படுத்த அக்காலக் கலைத்துறைப் படைப்பாளிகள் விரும்பவில்லை. எனவே தங்கள் கற்பனைகளை வளர்த்துச் செல்லும் போக்கில் கடவுளை மூலக் கூறாகக் கையாண்டனர்.

இயற்கையில் காணமுடியாதபடி, யானைமுகத்தோடும் பாணை வயிற்றோடும் ஒரு கதை நாயகனை மேடையில் பார்க்கும் போது காண்போர் ரசனையைச் சுண்டியிழுக்கும், கலை விருந்தாக அவ்வேடம் அமைந்திருக்கிறது. இவ்வாறு பல்வேறு பரிமாணங்களில் கலைஞர்கள் காலங்காலமாக தங்கள் கற்பனைகளை வளர்த்து வந்துள்ளனர். அவ்வாறு அவர்கள் கற்பனையில் உருவானதே கடவுளின் பத்து வகையான தோற்றங்கள் எனும் கலைவடிவமாகும். வியந்து போற்றத்தகுந்த இக் கலைக் கோட்பாட்டில் திருமாலின் பத்து வகைப் பிறப்புகளும் முறையே,

1. மீன்	6. பரசுராமன்
2. ஆமை	7. ராமன்
3. பன்றி	8. பாலராமன்
4. மனித சிங்கம்	9. கிருட்டிணன்
5. வாமனன்	10. கல்கி

என்று கூறப்படுகின்றது. நாட்டியத்தில் இவற்றைப் புலப்படுத்தும் கை வினையங்கள் வருமாறு.

மீன் (மத்ஸியம்):

வலக்கையை இடக்கைப்புறத்தின் மேல் வைத்து சுண்டு விரல்களைப் பிரித்து கட்டை விரல்களை அங்குமிங்கும் அசைப்பது.

ஆமை (கூர்மம்):

சக்கரக்கைகளின் சுண்டுவிரல்களையும் கட்டை விரல்களையும் நீட்டி மற்ற விரல்களை மடித்து வைத்தல்.

பன்றி (வராஹம்):

இரண்டு மான்தலைக் கைகளையும் ஒன்றின்மேல் ஒன்றாய்ப் புறங்கைகள் மேலாக வரும்படி வைத்து கட்டை விரல்களும் சுண்டு விரல்களும் நன்றாய் தெரியும்படி நீட்டல்.

மனித சிங்கம் (நரசிம்மம்):

வலக்கை முப்பாகக் கொடியாகவும் இடக்கை சிங்க முகமாகவும் பிடித்து முழங்கை முன்னுக்கு நீட்டியும் வலது உள்ளங்கையும் இடது புறங்கையும் எதிரில் இருப்போர்க்குத் தெரியும்படிப் பிடித்தல்.

வாமனன்:

இரண்டு கைகளும் முட்டிக்கையாக இடக்கை தோள்பட்டைக்குமேல் நிறுத்தி மூடிய விரல்களை முன்னோக்கி நிறுத்தியும் வலக்கையை அப்பக்கத்து இடுப்புக்கருகில் புறங்கை முன்னோக்கி இருக்கும்படியும் பிடித்து நிறுத்தல்.

பரசுராமன்:

வலக்கையை அரைப்பாகக் கொடியாகப் பிடித்து உள்ளங்கை முன்னோக்கியும் விரல் நுனிகள் மேல்நோக்கியும் நிற்க முழங்கை முன்னுக்கு நீட்டியும் நிறுத்தி, இடக்கையை கொடிக்கையாகப் பிடித்து அதன் உள்ளங்கையை அப்பக்கத்தில் பொருத்தியும் காட்டுதல் வேண்டும்.

இராமன் (ராமர்):

வலக்கை விளாம்பழக்கையாகப் பிடித்து வலது இடுப்பிற்கருகிலும், இடக்கை உச்சிக்கை நாட்டியாரம்பத்துக்கு சற்று உயர்த்தி வைத்திருத்தல்.

பலராமன் (பலராமர்):

வலக்கை கொடிக்கையாகவும் இடக்கை முட்டிக்கையாகவும் பிடித்து முழங்கை முன்னே நீட்டியும் உள்ளங்கை முன்னே தெரியும் படியும் நிறுத்தி நீண்ட விரல் கனிகள் மேல்நோக்கி இருக்கும்படிக் காட்டல்.

கிருட்டிணன் (கிருஷ்ணன்):

இருகைகளிலும் மான்தலைக்கை பிடித்து வலப்பக்க வாயினருகே முதலில் இடக்கையும் பின் வலக்கையுமாக குழல் ஊதுவது போல் பிடித்தல்.

கல்கி

வலக்கை கொடிக்கையாகவும் இடக்கை முப்பாகக் கொடிக்கையாகவும் பிடித்து, உள்ளங்கை உதிரே தெரியும்படியும் நீண்ட விரல் நுனிகள் மேல்நோக்கியும் இருக்கும்படி நிறுத்தி, முழங்கையின் முன்பாகம் முன்னே நீட்டியவாறு வைத்தல்.

சாதிக் கைகள்:

சாதிக் கைகள் ஐவகைப்படும்

1. பிராமணர் (பாப்பனர்),
2. ஆளுநர் (சத்திரியர்),
3. வணிகர் (வைசியர்),
4. கீழோர் (சூத்திரர்), எனும் நால்வகையோடு 5 ஆவதாக அரக்கர் (அசுரர்) சேர்த்து சாதிக் கைகள் ஐவகைப்படும்.

பிராமணர்கை (பாப்பனர்):

இருகைகளும் உச்சிக்கையாக மார்பின் முன் பிடித்து பூணூல் அணிவதுபோல அவிநயித்து இடது தோளில் இடது பெருவிரல் தொட்டும், வலப்பக்க இடுப்பின் கீழ் வலக்கைப் பெருவிரல்படும்படியும் நிறுத்தல்.

ஆளுநர்கை (சத்திரியர்):

வலக்கை உச்சிக்கையாகவும் இடக்கை கொடிக்கையாகவும் பிடித்து மார்பின் முன்பிடித்தல்.

வணிகர்கை (வைசியர்):

இடக்கை சிந்தனைக்கையாகவும் வலக்கை வளைவாய்க் கையாகவும் பிடித்து மார்பின் முன் நிறுத்தல்.

கீழோர்கை அல்லது அடிமைக்கை (சூத்திரர்):

வலக்கை மான்தலைக்கையாகவும் இடக்கை உச்சிக்கையாகவும் பிடித்து மார்பின் முன்வைத்தல்.

அரக்கர் (ராக்ஷகர்):

இருகைகளும் வண்டிக்கையாக அந்தந்தப் பக்க வாய்க்கருகில் பிடித்து நிறுத்தல்.

மலர்கும்பீடு (புஷ்பாஞ்சலி):

பூக்களால் வழிப்படும் நாட்டிய ஆரம்பச் சடங்குநடனம் மலர்கும்பீடாகும். இதனை மலர்ச்சாற்று, மலர்வழிபாடு எனவும் கூறலாம். இவ் ஆடலில் நடமும் அவிநயமும் கலந்தமையும். இதன் வகையமைப்பு தனிச்சிறப்பானது.

மலர்கும்பீட்டுக்கான சொற்கட்டுகளைப் பாடகர் இசையோடு பாடுவார். அதைத் தொடர்ந்து தாளக்கட்டுப்பாடின்றி விருத்தமாக ஒரு நாலுவரிப்பாடல் பாடப்படும்.

நாட்டியநிகழ்ச்சிக்கோர்வை:

ஒரு நாட்டிய நிகழ்ச்சி சிறந்ததாக அமைந்துப் பயனளிக்க, அதிலிடம் பெறும் நாட்டிய வடிவங்கள், கோர்வையாகத் திட்டமிடப்படுவதை நாட்டிய நிகழ்ச்சி கோர்வை எனலாம். இதில் பலவகையான நாட்டியப் பாடல்கள் ஆடலுக்கு ஆதாரமாய்த் திகழ்வதை இன்று ஆடப்படும் பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சிக்கோர்வை 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் தஞ்சை நால்வர்களான, சின்னையா, பொன்னையா, சிவானந்தம், வடிவேலு என்போரால் வடிவமைக்கப்பட்டதாகும். அவை அலாரிப்பு, சதிகரம், சப்தம், பதவர்ணம், பதம், ஜாவளி, தில்லானா, விருத்தம் என்பன. ஒரு நாட்டிய நிகழ்ச்சி அலாரிப்பில் மலர்ந்து, சதிகரத்தில் உற்சாகமடைந்து, சப்தத்தில் அவிநயக் கோலங்களாகத் தொடங்கி, வர்ணத்தில் பல வண்ணக் கோலங்களாக வளர்ந்து, பதம், ஜாவளியில் ரசிகர்களுக்கு நிதானமாக அழகுணர்வு விருந்தளித்து, தில்லானாவில் உச்சியையடைந்து விருத்தத்தில் இன்ப நிறைவு தந்து அமையும் படி இதன் நிகழ்ச்சிக் கோர்வை அமைந்துள்ளது.

நாட்டிய வரலாறு:

நாட்டியம் தோன்றி வளர்ந்த வரலாறு பழங்கதை முறையாகவும் அறிவியல் முறையாகவும் மாணவர்களுக்குக் கூறப்படுகிறது.

பழங்கதைப்படியான வரலாறு:

படைப்புக் கடவுளான பிரம்மன் இருக்கு வேதத்திலிருந்து பாடலையும் சாம் வேதத்திலிருந்து இசையையும் யசுர் வேதத்திலிருந்து அவிநயத்தையும் அதர்வண வேதத்திலிருந்து சுவையையும் எடுத்துக் சேர்த்து நாட்டிய வேதமென்னும் ஐந்தாவது வேதத்தைச் செய்தார். அதனை பரதமுனிவருக்குப் போதித்தார். அவர் அதனை விண்ணிசைஞர்கள் (கந்தர்வர்கள்) விண்கணிகைகள் (அப்ஸரங்கள்) ஆகியோரைக் கொண்டு சிவன்முன் ஆடினார். சிவன் தனது தாண்டவ ஆட்டத்தைக்கண்டு முனிவரைக் கொண்டும் மென்நடனமாகிய லாஸ்யத்தையும் பார்வதியைக் கொண்டும் பரதர்க்குப் படிப்பித்தார். பரதர் அவற்றை விளக்கி அறிவித்தார். கார்வதி மென்நடனத்தை சூரியனின் மனைவி உஷைக்குக் கற்றுத்தர, உஷை அதனை துவாரகையில் வாழ்ந்த ஆய்ச்சியர்களுக்குப் பயிற்றினார். ஆய்ச்சியர்கள் அதனை உலகில் பரப்பினர் என்பதாக நந்திகேசரர் எழுதிய 'அபிநயதர்ப்பணம்' என்னும் நூல் கூறுகிறது.

அறிவியல் முறை:

கற்றுக் கொண்ட கலையில் தனித்துவம் காணவும், மாணவரின் படைப்புத் திறனை ஊக்கப்படுத்தவும் அறிவியல் முறையாக நாட்டிய வரலாறும் நாட்டிய இயலும் கற்பிக்கப்படுவது நலம் பயப்பதாகும்.

ஆதிமனிதன், தன் உள்ளக்கருத்தை மற்றவருக்குப் புலப்படுத்தத் தொடங்கிய காலக்கட்டமே நாட்டியம் தோன்றிய காலம் எனலாம். இயற்கையில் காணும் அலைகளின் அழகான அசைவுகளும் சீற்றமான எழுச்சிகளும் மிருகங்களின் ஓட்டமும் நடையும் துள்ளலும் தாவலும் மரம் செடி கொடிகளில் காணும் தென்றலின் எழிலசைவும் அது புயலாக மாறும் போது அதன் பேயாட்டமும் போன்ற இயற்கையின் பல்வேறு அசைவுகளிலிருந்தும், அவற்றின் ஓசை ஒலிகளிலிருந்தும் மனிதன் தனது உணர்வு மொழியைக் கற்றுக் கொண்டான். தானும் ஆனந்தமாய் கூச்சலிட்டு கைகொட்டித்துள்ளிக் குதித்து, அழுது அங்கலாய்த்து, சினந்து சீறி, காதலித்துக் களிநடமிட்டு வாழ்ந்து வளர்த்த காலக்கடப்பில் அவ்வுணர்வுகளின் கேளிக்கையுருவாக நாட்டியக்கலை வளர்ந்தது. நாட்டியம் சிறந்த கலைவடிவம் பெற்றுத் திகழ்ந்த காலத்தில், அவற்றின் ஒழுங்கு முறைகளாகக் காணப்பட்டவற்றை நாட்டிய இலக்கணங்களாக நூல்களில் எழுதிவைத்தனர்.

சிந்துசமவெளி நாகரிகத்தின் ஆய்வுமுடிவுகளின்படி தமிழர் தம் நாட்டியம் சுமார் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியப் பழமைவாய்ந்தது. அகத்தியம், பரதம், நாடகத்தமிழ், நாட்டியநன்னூல், கூத்த நூல், இந்திரகாளியம், பரத சேனாபதியம் போன்ற தமிழரின் நாட்டிய இலக்கண நூல்கள். முற்காலத்தில் வழங்கிவந்தன. அவை கால ஓட்டத்தில் அழிந்தன. அவற்றில் கூறப்படும் செய்திகளின் அடிப்படையில் இன்றைய பரதநாட்டியம் அமைந்துள்ளது என்பர் ஆய்வு அறிஞர்கள்.

தொல்காப்பியம்:

சுமார் 3000 ஆண்டுக்கு முன் எழுதப்பட்டதாகக் கூறப்படும் தொல்காப்பியம் தமிழர் தம் மொழி, பண்பாடு ஆகிய வற்றைக்கூறும் போக்கில் அக்காலத்தில் ஆடப்பட்ட நாட்டியங்களின் சில பெயர்களைக்கூறுகிறது. அவை வாடாவள்ளி, வெறியாடல், வாளமலை, கழல்நிலை, முன்தேர்க்குரவை, பின்தேர்க்குரவை என்பன. தொல்காப்பியத்தில் மெய்ப்பாட்டியல் என்னும் தலைப்பில் கூறப்பட்ட பல்வேறு அழகுணர்ச்சிகளுக்கான மெய்யசைவுகள் உலக நாட்டிய வழிகாட்டு வதாகக்காணப் படுகின்றன.

சிலப்பதிகாரம்:

(கி.பி. 2 ஆம் நூ. ஆ.): இளங்கோ அடிகள் எழுதிய சிலப்பதிகாரம் என்னும் தமிழ் இலக்கியம் ஒரு சிறந்த நாடகக் காப்பியமாகக் கருதத்தகுந்தது. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் மாதவி என்பவள் அரங்கேறி ஆடிய தமிழர் தம் செந்நெறி நாட்டிய நெறிகளை எடுத்துக் கூறி அக்காலத் தமிழர்களின் இசை, நாட்டியம், கவிதை போன்ற சிறப்புகளை நூல் ஆசிரியர் புலப்படுத்துகிறார். இந்நூலில் தமிழர் தம் நாட்டியம் பொதுவாக வேத்தியல் என்றும் பொதுவியல் என்றும் இருவகைப்படுத்தி வழக்கப்பட்டமை அறிகிறோம். வேத்தியல் என்பது கலை நுட்பமறிந்தோர்க்கான செந்நெறியான நாட்டியம், பொதுவியல் என்பது அனைவரும் கண்டுகளிக்கக்கூடிய இலகுவான இனிய நாட்டுப்புற நடனவகைகளாகும். சிலப்பதிகாரம் எழுதப்பட்ட காலகட்டத்தில் குரவைக்கூத்து வகைகள், அல்லியம், கொடுகொட்டி, குடையாடல், குடத்தாடல், பாண்டரங்கம், மல்லாடல், துடியாடல், கடையம், பேடு, மரக்காலாடல் போன்ற நாட்டிய வகைகள் வழங்கியமை அறிகிறோம். அக்காலத்தில் சிலப்பதிகாரம் கலித்தொகை போன்ற இலக்கியங்களில் வழங்கிய ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாடல்கள் நாட்டிய இசைப்பாடல்களாகக் காணக்கிடக்கின்றன.

தேவாரகாலத்தில் நாட்டியம்:

கி.பி. 6, 7, 8 நூற்றாண்டுகளில் கோயில்களில் நாட்டியம் இறைவழிப்பாட்டு முறைகளிலொன்றாக வழங்கி வந்துள்ளது. சம்பந்தர் பாடிய திருத்தாளச்சதிப்பாடல்களும் அப்பர் பாடிய திருத்தாண்டகப்பாடல்களும் அக்காலத்தில் வழங்கிய நாட்டியப் பா வகைகளாகும்.

திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் நாட்டியச்சிறப்பு:

கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் அருணகிரிநாதரால் பாடப்பட்ட நாட்டிய துள்ளல்கள் போன்ற தாளச் சொற்கட்டுகளையொத்த பாடற்சீர்களைப்பெற்று அமைந்த திருப்புகழ்ப்பாடல்கள், தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த நாட்டியப்பாடல்களாக வழங்கி வந்தன. இசை கூட்டப்பட்டு நமக்கு கிடைத்த பெரும்பாலான திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் பழம்பெரும் கோயிற் கணிகைகள் மூலமாகவே கிடைக்கப் பெற்றமையிலிருந்து அறியவருகிறோம்.

கல்வெட்டுச்சான்றுகள்:

தஞ்சாவூரில் காணப்படும் சோழர் கல்வெட்டுக்கள் பல, அக்காலத்தில் இசை, நாட்டியம் போன்றவை மன்னர்களின் பேராதரவால் கோயில் வழிபாட்டின் மூலம் வளர்க்கப்பட்டன என்பதை அறியத்தருகின்றன. பரதநாட்டியத்தின் 108 நாட்டியநிலைகள் (கரணங்கள்) சிதம்பரம், திருவண்ணாமலை, தஞ்சாவூர் போன்ற தமிழகத்துக் கோயில்களில் சிற்பவடிவில் பதிவுபெற்றுள்ளமையில்

இருந்து பரதநாட்டியம் எனப்படும் நாட்டியமுறை தமிழர்கள் காலங்காலமாக வளர்த்து வழங்கும் நாட்டிய முறையே என்பதை அறியலாம்.

கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட நாட்டிய நாடகங்களான குறவஞ்சி நாடகங்கள், நொண்டி நாடகங்கள், பள்ளு நாடகங்கள் போன்றவையும், முத்துத்தாண்டவரின் பதங்களும் பரதநாட்டிய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவின. முத்துத்தாண்டவரின் தமிழ்ப்பதங்கள் மூத்த நாட்டியப் பதங்களாகும்.

தஞ்சை நால்வரின் நாட்டியத்தொண்டு:

பரதநாட்டியம், இன்று ஆடப்படும் முறையில் அதன் நிகழ்ச்சிக் கோர்வைமுறை அலாரிப்பு, சதிகரம், சப்தம், வர்ணம், பதம், ஜாவளி, தில்லான, விருத்தம் என நெறிப்படுத்தியவர்கள் சின்னையா, பொன்னையா, சிவானந்தம் வடிவேலு ஆகியோர்களாகும். இவர்கள் தங்கள் நாட்டியத்திறன்பேரில் மன்னர்களின் ஆதரவினைப் பெற்று, கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தஞ்சாவூரில் வாழ்ந்தார்கள்.

இன்றைய தென்னிந்திய நாட்டியங்கள்:

இன்று தென்னிந்தியாவிலும் தமிழீழத்திலும் முதன்மைச் சிறப்புடன் வழங்கும் செந்நெறிநாட்டியம் பரதநாட்டியமாகும். பொது மக்களால் பெருமளவு கவர்ந்து இன்பமுட்டும் நாட்டார் நடனவகைகள் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன. நாட்டுக் கூத்து, கும்மி, கோலாட்டம், ஓயிலாட்டம், பொய்க்கால்குதிரை, சிலம்பாட்டம், கரக ஆட்டம், நையாண்டி போன்ற நாட்டார் நடனவகைகள் உழைத்துக் களைப்புற்ற பாட்டாளிகளுக்குச் சிறந்த மனமகிழ்ச்சியூட்டும் இனிய இலகுவான ஆட்டவகைகளாகும். ஒருவகையில், மிகுந்த கலைநுட்பங்கள் அமைந்த பரதநாட்டியம் ஆடிக்களைக்கச் செய்வது என்றும் இனிய உணர்வுட்டும் இலகுவான நுட்பங்களமைந்த நாட்டார் நடனங்கள் ஆடிக்களைக்கச் செய்வன என்றும் அவற்றின் பயன்பாட்டை நுகர்வோரின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் கூறுவது தவறாகாது.

நாட்டியப்பா இலக்கணங்கள்:

அலாரிப்பு:

நாட்டியத்தில் வணக்கச் சடங்குகளுக்குப் பின் முதல் ஆடல்வகையாக ஆடப்படுவது அலாரிப்பு ஆகும்.

மொட்டு ஒன்று அலர்ந்து (மலர்ந்து) மணம் வீசிக் காய்த்துக் கனியத் தயாராவது போல அடுத்தடுத்துவரும் பல்வேறு புலப்பாடுகளுக்குகேற்ற மெய்ப்பாடுகளுக்கும் அவிநயக் கோலங்களுக்கும் நாட்டியர் தன்னைத் தயார்படுத்திக்கொள்ள தனது உடலையும் உடலின் நாட்டிய உறுப்புகளையும் தாளக்கட்டுக்குள் நிறுத்தி இயங்கவைக்கும் நிகழ்ச்சி அலாரிப்பு எனப்படும். இதில் அடைவுகள் முதன்மைபெறும் சுத்த நடம் ஆடப்பெறும். நடன நிகழ்ச்சி களைகட்டும் விதமாக ஆடப்படும் அலாரிப்பு, இசை நிகழ்ச்சியில் பாடலின் இயல் விளங்காவிடினும் அதன் சிறப்பை முதன்மைப்படுத்தாமல் பண்ணின் பயன்பெருக்கும் பல்வேறு சுரக்கோர்வைகளின் விறுவிறுப்பான தொடுவைகளால் பாடப்படும் தானவர்ணம் போன்றது.

“தத்தெய் தெயும் தத்தாம் கிடதக” என்று தொடங்கி “தாம் தித்தாம் தெய் தத்தை” என மூன்று வேகங்களில் மும்முறை கொணுப்பிக்கப்படும். கும்பிடுகை பிடித்துத் தொடங்கும் இந்நிகழ்ச்சியில் முதலில் நின்றும், பின் அமர்ந்தும் இறுதியில் நகர்ந்தும் ஆடப்படும். கும்பிடுகைகளுடன் கழுத்தசைவு, தோளசைவு, கைகளினசைவு, முழங்கால் வளைத்தல், பாதங்களை இயக்கல் என நடன அசைவுகள் படிப்படையாக மலரும் போக்கினை அலாரிப்பில் காணலாம். அலாரிப்பு ஒரு தாளத்தின் மூன்று வேகங்களிலும், ஐவகை அலகுவகைகளிலும் (சாதிபேதம்) அசைவகைகளிலும் (நடைவகைகளிலும்) ஆடப்படுவதாகக் காணப்படுகிறது.

இப்பாடலின் இயல் சொற்கட்டாகவோ அல்லது அதற்கு இணையான சுரக்கோர்வைகளாகவோ அல்லது பொருத்தமான திருப்புக்ழம்பாடலாகவோ அமைவது காணப்படுகிறது.

சதிகரம்:

இதன் பாவிலக்கணத்தை குரலிசை, வாச்சியஇசை பருவம் 2இல் பக்கம் 31இல் காண்க.

இது நாட்டியத்தில் நிருத்த வகையைச் சேர்ந்த உருப்படியாகும். சுரங்களின் கோர்வைகளை மட்டும் (தாது, மாது) உருவமாகக் கொண்டது. ஒரு பல்லவிக்கு பல விருத்திகள் செய்து ஆடப்படல் வேண்டும். முதலில் சதியுடன் ஆரம்பமாகி பின்பு சுவரங்களாகப் பாடப்படும். பல்லவிக்கு விருத்திகள் செய்வதால் இதற்கு சதிகரம் என்றபெயர்.

பல்லவியை அடுத்து மூன்று சரணங்களாவது இருத்தல் வேண்டும். பல இராகங்களிலும், தாளங்களிலும் சதிகரங்கள் சிறப்புற கையாளப்படுகின்றன. சதிகரங்களில் இயல் (சாகித்யம்) சேர்க்கப்பட்டிருந்தால் அதனை சுரசதி என அழைப்பதுண்டு.

சப்தம்:

சொற்கட்டுகளும் பாடல் இயலும் கரந்தமையும் நாட்டிய இசைப்பாட்டு சப்தமாகும்.

இதில்தான் முதன்முதல் சுத்த நடத்தோடு அவிநயமும் கலந்து ஆடப்படும். இதன் பாடுபொருள் இறைபுகழ்ச்சியாகவோ, அரசர்களின் புகழ்ச்சியாகவோ அமையும். பெரும்பாலான சப்தங்கள் காம்போதி பண்ணில் பாடப்படுவது வழக்கம். இன்று காம்போதிப் பண்ணில் தொடங்கி இராகமாலிகையாக சப்தங்கள் வழங்குகின்றன. இந்நாட்டியப் பாடல் அமைப்பிலும் பாடுபொருளிலும் கவுத்துவங்களையொத்துக் காணப்படுகிறது. நாலும் ஈரிரண்டும், ஒன்றும் இரண்டும், ஈரைந்தும், ஈரிரண்டும், ஏழும் ஒன்றும் இரண்டும், ஏழன்சாபு போன்ற தாளங்களில் அமையும் சப்தங்கள் வழங்குகின்றன.

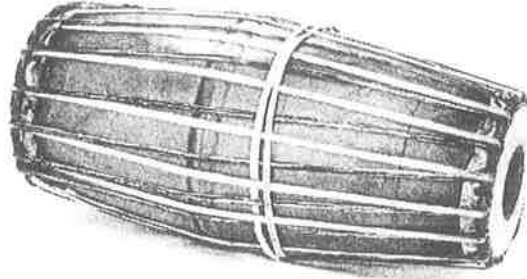
சதிகரத்தினும் சற்று குறைந்த வேகத்தில் நிதானமாகப் பாடப்படுவதும் ஆடப்படுவதும் இதன் வேக அமைதியாகும். அடுத்து ஆடப்படவிருக்கும் பெரிய உருப்படியான வர்ணத்துக்கு தயாரிப்புபோல இவ்வேகநடை அமைகிறது.

.....

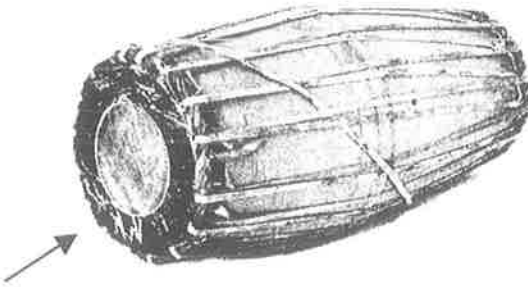
பருவம் 1 தாளவாச்சியம்

தாள விளக்கங்கள் இசையிலின் குரலிசை, வாச்சிய இசை பருவம் 1-2-3 ஆகிய பாடங்களில் விபரமாகவும் தெளிவாகவும் தரப்பட்டுள்ளது.

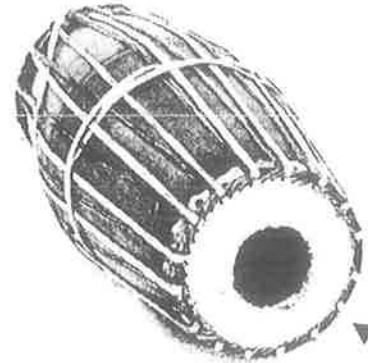
இசைத்துறையில் தாள இசைக்காக வழங்கும் வாச்சியங்களில் மிருதங்கம் முதன்மைச் சிறப்புபெறும் தாள வாச்சியமாகும். இவ்வாச்சியம் நடுவில் சற்றுப் பருத்தும் இருபக்கங்களிலும் சற்றே சரிந்து குறுகியும் அமைந்த உட்துளையுடைய நீண்ட மரக்கட்டையாகத் தோற்றமளிக்கும். சரிந்து முடியும் இருபக்கங்களும் தோலினால் மூடப்பட்டிருக்கும்.

இவ்வாச்சியம் ஒவ்வொரு பக்கமும் இடந்தலை (தொப்பி), வலந்தலை (கண்புரம்) என, இரண்டு தோல் முகங்களையுடைய 'இருமுகத்தோற்கருவியாகும்'. இதன் இடந்தலையை இடதுகையாலும் வலந்தலையை வலதுகையாலும் வாசிப்பது வழக்கம். இடந்தலை மெலிவுமண்டில 'ப' சுரத்திற்கும் வலந்தலை சமன் மண்டில 'ச' சுரத்திற்கும் சுருதிகூட்டி வாசிப்பது வழக்கமும் மரபுமாகும்.

இடந்தலை (தொப்பி)

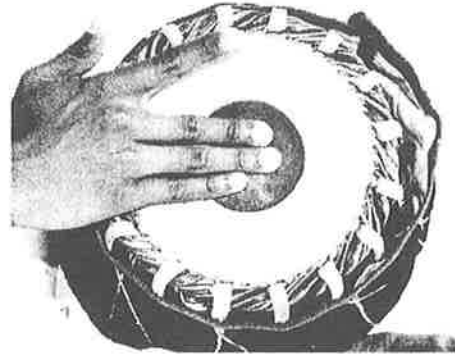

வலந்தலை (கண்புரம்)

இசையில் சரிகமபதநி என ஏழுசுரங்களைப்போல மிருதங்கத்தில் தா, தீ, தொம், நம் எனும் அடிப்படைத் தாளச் சொற்கள் ஆரம்பத்தில் பயிற்றப்படுகின்றன. வரைபடம் காண்க:

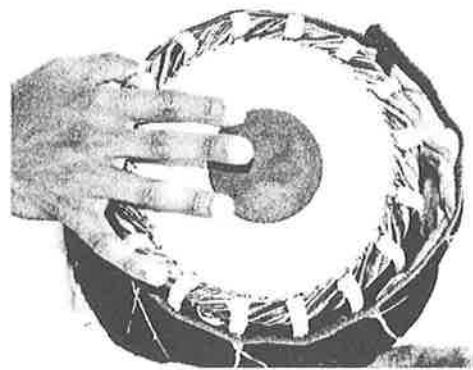
தா

தீ

தொம்

நம்

பரண்:

தாளவேகத்தை இரட்டித்து வாசிக்கும்போது தாள எழுத்துக்கள் பரந்துபட்டு ஒலிப்பது பரண் எனப்படும். அதாவது ஓர் அசையில் 'கிடதக' எனும் நான்கு எழுத்துக்கள் ஒலிக்குமானால் அதன் இரட்டித்த வேகத்தில் 'கிடதக கிடதக' என எட்டு எழுத்துக்கள் பரந்துபட்டு ஒலிப்பதாகும்.

பருவம் 2 தாளவாச்சியம்

1. வட்டணை:

ஒரு தாளத்தின் முதல் அசைத் தொடங்கி அதன் இறுதி அசைவகையான தாளத்தின் ஒரு முடிச்சுற்றுக்கு வட்டணை என்று பெயர். (இதன் விளக்கத்தை குரலிசை, வாச்சிய இசை பருவம் 1, பக்கம் 14இல் காண்க).
தனிமுடிக்கு (தனி ஆவார்த்தனம்):

2. தனிமுடிக்கு:

இசை நிகழ்ச்சியில் பாடல் முடிந்தபின் தாள வாச்சியர் தனது தனித்திறனைக் காட்டும் வகையில் தாள ஆளத்தி (தாள விருத்தி, முடிக்கு) செய்து வாசிப்பது தனிமுடிக்கு எனப்படும். பக்க வாச்சியமாக ஒன்றுக்கு மேற்பட்டத் தாள வாச்சியங்கள் ஓர் இசை நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்றால் அவை அத்தனையும் மாற்றி மாற்றி தாள விரிவாக்கம் செய்து தங்களது தனித்திறன்களைக் காட்டி இரசிகர்களை வியப்பூட்டி மகிழ்விப்பர். இதில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டத் தாளம் வெவ்வேறு (மூன்று) வேகங்களில் வளர்த்தும் வட்டணைகளைப் படிப்படியாக கூட்டியும் குறைத்தும் (குறைப்பு) அவ்வப்போது சிறுசிறு தீர்மானங்கள் கொடுத்தும் அசைவகைகளை (கதிபேதங்கள்) இடையிடையே வளர்த்து வாசித்தும் நீண்டதொரு தீர்மானத்தோடு (மகுடமுடிப்போடு) தனி முடிக்கு நிறைவு செய்யப்படும்.

பருவம் 3 தாளவாச்சியம்

தாளம்: (இதன் விளக்கத்தை குரலிசை, வாச்சிய இசை பருவம் 1, பக்கம் 6 தொடக்கம் 13வரை தரப்பட்டுள்ளது).

ஒத்தளவு:

தாளத்திற்கமைந்து குறிப்பிட்ட வேகத்தில் இசைக்கப்படும் ஓர் இசைவடிவை, இறுதிவரை அதன் சீரான வேகத்தில் செலுத்துவது ஒத்தளவு எனலாம். இதில், ஒரு தாளத்தில் அடுத்தடுத்தமையும் இரண்டு அசைகளுக்கிடையிலான கால இடைவெளி ஒத்த அளவாக இருப்பது இன்றியமையாதது.

தாளச் சொற்களை வாயால் சொல்லியும் கையால் போட்டுக் கணித்தும் இதனை கைவரப்பெறல் வேண்டும். அப்போதுதான் வாச்சியங்களில் ஒத்தளவு புரிந்துணர்வோடு நிலை நிறுத்தப்படும்.

ஏழுதாளங்களின் பெயர்களும் அவற்றின் தாளச்சீர்களையும் கொண்ட அட்டவணைகள், குரலிசை, வாச்சிய இசை - பருவம் 2இல் - பக்கம் 24 தொடக்கம் 28 வரை, தரப்பட்டுள்ளது.

இசைக்குறியீடுகள்:

1. , காற்புள்ளி:

இது தாளத்தின் ஒரு அசையின் மதிப்பையுடையது. 'த' என்னும் ஓரசைத் தாள எழுத்தோடு , காற்புள்ளியைச் சேர்த்து த, என்று எழுதினால் அவ்வெழுத்து இரண்டு அசை மதிப்புப் பெறுகிறது.

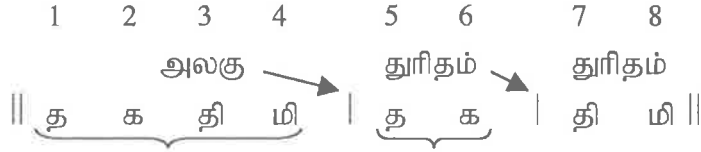
2. ; முக்காற்புள்ளி:

இது தாளத்தின் இரண்டு அசையின் மதிப்பையுடையது. த; என்று எழுதினால் அவ்வெழுத்து முக்காற்புள்ளியோடு சேர்த்து மூன்று அசைமதிப்பைப் பெறும்.

3. | நேர்கோடு:

இக்குறியீடு ஒரு தாள வட்டணையில் இடம்பெறும் தனித்தனிச்சீர்களைப் பிரித்துக் காட்டுவதாகும்.

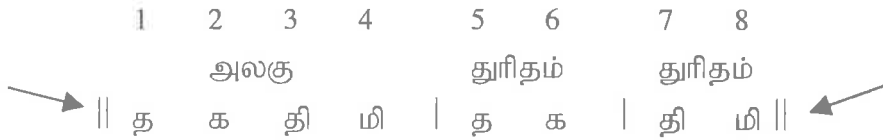
எடுத்துக்காட்டு:
தாளம் நாலும் ஈரிண்டும்

இதில் நான்கு அசைகளாலான அலகு முடிவைக் காட்ட (|) ஒரு நேர்கோடும் இரண்டு அசைகளாலான துரிதத்தின் முடிவைக் காட்ட ஒரு நேர்கோடும் (|) இடப்பட்டுள்ளதைக் காண்க.

4. || இரட்டைக்கோடு:

இது ஒரு தாளவட்டணையின் தொடக்கத்தையும் முடிவையும் காட்டும் குறியீடாகும்.

5. — சிறுபடுக்கைக்கோடு:

இக்குறியீடு சுரக்கோர்வைகளைப் பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து எளிதில் புரிந்து கொள்ள உதவுவது.

எடுத்துக்காட்டு: தகிட — தக — தகிட
(எட்டு எழுத்துத் தொகுப்பு எளிதாகக் புரியும் வகையில் பிரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது)

6. ——— ஒற்றைப்படுக்கைக்கோடு:

இயல்பு வேகத்தில் எழுதப்படும் ஒரு சதிக்கோர்வையின் மேல் ஒற்றைப் படுக்கைக்கோடு இடப்பட்டால் அக்கோர்வை செறிவு வேத்தில் (இரண்டாம் வேகத்தில்) இசைக்கப்படல் வேண்டும்.

$$\begin{aligned} \text{எடுத்துக்காட்டு: கிடதக இயல்பு} &= \text{வேகம் - 4 அசைவு} \\ \overline{\text{கிடதக}} \text{ இயல்பு} &= \text{வேகம் - 2 அசைவு} \end{aligned}$$

7. = = = இரட்டைப்படக்கைக்கோடுகள்:

செறிவு வேகத்தின் இரட்டித்த வேகத்தைக் காட்டுவது. இயல்பு வேகத்தில் எழுதப்படும் ஒரு சதிக்கோர்வையின்மேல் இரட்டைப் படுக்கைக்கோடுகள் இடப்பட்டால் அக்கோர்வைகள் மூன்றாம் வேகமான விரைவு வேகத்தில் இசைக்கப்படல் வேண்டும்.

$$\begin{aligned} \text{எடுத்துக்காட்டு: கிடதக இயல்பு} &= \text{வேகம் - 4 அசைவு} \\ \overline{\overline{\text{கிடதக}}} \text{ இயல்பு} &= \text{வேகம் - 1 அசைவு} \end{aligned}$$

8. + புள்ளடி (பதினாறு அசைச்சீர்):

இது அரைத்துரிதம், துரிதம், அலகு, நீட்டம், புலிதம், புள்ளடி எனும் தாளச்சீர்களில் மிகவும் பெரியசீராகும். நடைமுறையில் ஏழு தாளங்களில் இது இடம்பெறாது.

அதன் அசைமதிப்பு 16

9. * எடுப்புக்குறி:

ஒரு தாளத்தில் பாட்டு எடுக்கும் இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவது. இசையில் அயல் சுரத்தைக் குறிப்பிடவும் இது கையாளப்படும்.

.....

நூல்	ஆசிரியர்	வெளியீடு	ஆண்டு
கருணாமிர்தசகாரம்	இரா. க.மு. ஆபிரகாம் பண்டிதர்	அன்றில் பதிப்பகம், சென்னை 600005	1917
தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியம் முதல் தொகுதி	முனைவர் வீ.ப.கா. சுந்தரம்	பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் திருச்சிராப்பள்ளி 620 024	மார்ச் 1992
தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியம் இரண்டாம் தொகுதி	முனைவர் வீ.ப.கா. சுந்தரம்	பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் திருச்சிராப்பள்ளி 620 024	நவம்பர் 1994
தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியம் மூன்றாம் தொகுதி	முனைவர் வீ.ப.கா. சுந்தரம்	பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் திருச்சிராப்பள்ளி 620 024	மே 1997
தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியம் நான்காம் தொகுதி	முனைவர் வீ.ப.கா. சுந்தரம்	பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் திருச்சிராப்பள்ளி 620 024	பெப்ரவரி 2000
தமிழிசை அமைதி	அபயாம்பிகா	தமிழிசை அமைதி, ராஜா அண்ணாமலைபுரம், சென்னை 600 028	1995
தென்னக இசையியல்	கலைமாமணி டாக்டர் பி.டி. செல்லத்துரை சே.ச.	வைகறைப் பதிப்பகம் திண்டுக்கல் - 624 004	டிசம்பர் 1984
தமிழிசையியல்	முனைவர் வீ.ப.கா. சுந்தரம்	தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்:	யூன் 1994
இசையியல்	இசைப்புலவர் சங்கீத கலாநிதி திரு பொன்னையாபிள்ளை	அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்	1944
தமிழி நுணுக்கம்	திருப்பாம்பரம் T. S சண்முகசுந்தரம்	இசைமணிப் பதிப்பகம் திருப்பாம்பரம்	1959-60
தமிழிசை வளம்	முனைவர் வீ.ப.கா. சுந்தரம்	மதுரைகாமராசர் பல்கலைக்கழகம் மதுரை 625021	1985
கர்னாடக சங்கீதம் லோயர் க்ரேடு	கல்லிடைக்குறிச்சி வைணீக வித்வான் A சுந்தரமய்யர்	9, Nadu street, Mylapore Madras - 600 004	1995
இசைத்தமிழ் இலக்கணவிளக்கம்	மகா வித்துவான் இசைமாமணி வா.சு. கோமதி சங்கரைய்யர்	மதுரைகாமராசர் பல்கலைக்கழகம் மதுரை 625021	1984
திருப்புகழிசை	முனைவர் இ.அங்கயற்கண்ணி	கலையகம் 32, துவாரகா நகர், தஞ்சாவூர் - 613 001	நவம்பர் 1999
சர்வ சமய சமரச கீர்த்தனை	ச. வேதநாயகம் பிள்ளை	தமிழக அரசு சங்கீத நாடக சங்கீத நாடக சங்கம்	1970
பரதக் கலை கோட்பாடு	Dr. பத்மா சுப்ரமணியம்	வானதி பதிப்பகம் 13. தீனதயாளுதேரு தி.நகர், சென்னை - 17	செப்டம்பர் 1985

ஆங்கிக அபிநயம்	A.S.A. தாராங்கனி	அருணா பப்ளிகேசன்ஸ் Dehiwala, Sri Lanka	ஜப்பசி 1999
பரதநாட்டிய கலை	கலைமாமணி சரஸ்வதி	திருமகள் நிலையம் சென்னை - 600 017	டிசம்பர் 1994
நடன அடைவுகள்	நாட்யாசார்யா ஸ்ரீ.எஸ். பாலசந்த்ரரா	சிவரஞ்ஜனி பப்ளிகேசன்ஸ் 12 சக்தி நகர் 2ஆவது தெரு. சென்னை 600 094	1993
பரத இசை மரபு	டாக்டர் ஞானா குலேந்திரன்	கிருஷ்ணி வெளியீடு	டிசம்பர் 1994
தாள பாவ தரங்கிணி	A.P. ஹரிதாஸ்	Moorthy Publications, 19, S.S. Iyengar Road, Alwarpet, Madras - 18	யூன் 1994
பரதமுத்திரை	அதீதநர்த்தகி திருமதி கிருபா ரட்னேஸ்வரன்	பாரதி நாட்டியாலயம் விக்னேஸ்வரா இசை நடன கலாமன்றம் டோட்முண்ட் ஜேர்மனி	1993
The Art of Drumming மத்தளவியல்	Dr. V.P.K. Sundaram	Institute of Asian Studies Thiruvanniyur, Madras	1988
பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் தாள முழக்கியல்	முனைவர் வீ.ப. கா. சுந்தரம்	செல்வி பதிப்பகம், 81 இரண்டாம் தெரு, ஊர்துசாமி குடியிருப்பு காஜாமலை, திருச்சிராப்பள்ளி	01.01.1995
மிருதங்க சங்கீத சாஸ்திரம்	பிரம்மஸ்ரீ அ. நா. சோமாஸ்கந்த சர்மா	யுனி ஆர்ட்ஸ் பிறைவேட் லிமிடெட் கொழும்பு - 13	ஜூலை 1989
மிருதங்க ஸ்வபோதினி	பரத நாட்டிய கலாபூஷணம், மிருதங்க வித்வான் மாங்குடி துரைராஜ அப்பர்	Zion Printers, 196, R.K. Mutt Road, Madaveli, Chennai - 600 028	27.05.1941
தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள்	Ed. N. Vanamamalai M.A.,L.T.,	New Century Book House (P) Ltd.,	ஜூன் 1964
மீட்பின் சுரங்கள்	கலைஞர் முகில்வாணன்	கலாச்சாரப்பிரிவு தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் ஜேர்மன் கிளை	27.11.91
புரந்தரதாசர் கீர்த்தனைகள்	டாக்டர். கௌரி குப்புஸ்வாமி	CBH Publications P.B No.617, Trivandrum	1983
தான வர்ணக் கடல்	வா.சு. கோமதிசங்கர ஜயர்	கோ. கோமதி அம்மாள், 22, கீழைப்புதுத் தெரு, சிதம்பரம்	1976
கழகத் தமிழ் அகராதி	கழகப் புலவர் குழுவினர்	திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்., 154,டி.டி.கே சாலை சென்னை 600018	ஏப்பிரல் 1964
க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி	அகராதிக் குழு	Newno.2, 24th East Street, Thiruvanniyur, Chennai	ஜனவரி 1992

“நீ ஒரு தமிழீழ தாயின் சேய் என்ற
உணர்வினை மறவாது எழில் தமிழ் ஓதிடுவாய்
எந்தநாட்டிலும் நமது கலாச்சார வழி நடந்து
கலைகள் பல தெரிந்து காலமெல்லாம் வாழ்ந்திட

செந்தமிழ் பேசி மகிழ் பைந்தமிழ் கிளியே
மந்தமாருதம் வீசும் மனத்தில் நல் இசை ஒலிக்கும்”

- சங்கீத பூசணம் செல்வச்சீராளன்

**பதீப்புரீமை தம்ழர் கலையகம்
டோட்முண்ட் - யேர்மனி**

தொடர்புகளுக்கு:

**THAMILAR KALAIYAGAM
Rheinische Str. 130
44147 Dortmund
Germany**

அல்லது

**THAMILAR KALAIYAGAM
Postfach 103925
44039 Dortmund
Germany**

Tele: 0231 14 74 33

Fax: 0231 14 36 47

www.kalaiyagam.com